

“Tuhoutukoot naiset maailmani mukana”

– Incel paineen varaventiilinä, ideologiana ja yhteiskunnallisena ilmiönä

Kirsti Sippel
Pro gradu -tutkielma
Sosiologia
Sosiaalitieteiden laitos
Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta
Turun yliopisto
Toukokuu 2020

Turun yliopiston laatujärjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck-järjestelmällä.

TURUN YLIOPISTO

Sosiaalitieteiden laitos/Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta

SIPPEL, KIRSTI: ”Tuhoutukoot naiset maailmani mukana” – Incel paineen varaventiilinä, ideologiana ja yhteiskunnallisena ilmiönä

Pro gradu -tutkielma, s.64, 9 liites.

Sosiologia

Toukokuu 2020

Tiivistelmä

Tämä tutkielma käsittelee internetin manosfäärissä toimivaa naisvihamielistä Incel-verkostoa sekä sen ideologiaa ja keskustelukulttuuria. Sanoista involuntarily celibate muodostuva Incel on viime vuosien aikana internetissä muodostunut verkosto, jonka äärimmäinen ideologia näyttäytyy keskustelualustan diskursseissa sekä yksittäisissä liikkeen indusoimissa väkivallanteoissa. Incel-verkostosta muodostetaan kuva vihaverkostojen kentällä ja sen ominaispiirteitä tarkastellaan Robert K. Mertonin kulttuurisen paineen kokemista selittävän teoretisoinnin avulla. Lisäksi verkostoa ja sen ideologiaa tarkastellaan hegemonisen maskuliinisuuden ihanteiden, kuten psyykkisten ja ulkoisten ominaisuuksien ja niiden saavuttamattomuuden kokemuksen kautta. Hegemoninen maskuliinisuus on kulttuurisen valta-asemansa myötä merkittävä tarkastelukulma maskuliinisuuksien hierarkiaan nojaavaan ideologiaan.

Menetelmänä käytetään tulkitsevaa diskurssianalyysia, joka tarjoaa tavan tarkastella sosiaalisesti konstruoituneita ilmiöitä. Tutkimus käyttää aineistonaan Incel-verkoston keskustelualustaa sekä hyödyntää verkostoon liittyvää uutisointia. Analyysi keskittyy Incel-verkoston syntyyn, ajatusmaailmaan ja väkivallantekoihin pohtien niiden merkityksiä sosiologisesta, yhteiskunnallisesta ja turvallisuuspoliittisesta näkökulmasta.

Tutkielman perusteella Incelin käyttämä termistö osoittaa laajasti liikkeen ideologian sisältämän naisvihan, rodullistamisen ja etnisen hierarkiäkäsityksen. Palstan aihealueet ja diskurssit osoittavat vastentahtoisesta selibaatin olevan merkittävä tekijä liikkeeseen samastumisen ja siten Incel-identiteetin muodostuksen kannalta. Hegemonisen maskuliinisuuden tavoittelu redusoituu verkostossa maskuliinisuuden toksisiin ilmiöihin kuten aggression osoittamiseen, voiman ja vallan ihannointiin sekä heikkouden halveksumiseen. Yhteiskunnan normien syrjäyttäminen omalla ajatusmaailmalla toimii mekanismina sietää kulttuuristen normien saavuttamattomuudesta aiheutuvaa painetta.

Analyysin tulokset kuvastavat uudenlaisten misogynististen vihaverkostojen mahdollisia syntymekanismeja ja niihin johtavia tekijöitä. Maskuliinisuusihanteiden kapeus sekä kyvyttömyys käsitellä pakkoselibaatista kumpuavia negatiivisia tunteita kumuloituvat verkostoa ylläpitäväksi vihaksi ja syrjäytymiseksi. Tällainen ajattelun radikalisoituminen luo monenlaisia haasteita yhteiskunnalle.

ASIASANAT: vihaverkostot, misogynia, paineteoria, toksinen maskuliinisuus, hegemoninen maskuliinisuus, syrjäytyminen

Sisällysluettelo

1 JOHDANTO	1
2 MODERNIT VIHAVEKOSTOT INTERNETISSÄ	3
2.1 MIKSI VIHAVEKOSTOJA SYNTYY?	3
2.2 INCEL SOSIAALISENA ALAKULTTUURINA	6
2.2.1 <i>Misogynistiset verkostot ja Incel</i>	6
2.2.2 <i>Incel ja väkivallanteot</i>	8
3 ANALYYSIN TYÖKALUT	10
3.1 MERTONILAINEN PAINETEORIA.....	11
3.2 MASKULIINISUUS YHTEISKUNNASSA: HEGEMONINEN JA TOKSINEN MASKULIINISUUS	15
4 TUTKIMUSASETELMA	21
4.1 TUTKIMUKSEN TAVOITE JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	21
4.2 AINEISTO	23
4.3 MENETELMÄ	25
4.4 TUTKIMUSETIIKKA	27
5 TULOKSET JA POHDINTA	29
5.1 THE BLACK PILL -IDEOLOGIA JA DISKURSSIT	30
5.2 INCEL PAINEEN VARAVENTTIILINÄ	37
5.2.1 <i>Ideologia kapinointina</i>	37
5.2.2 <i>Väkivallanteot paineen purkajina</i>	40
5.3 TOKSINEN MASKULIINISUUS VERKOSTOSSA	42
5.3.1 <i>Seksi maskuliinisuuden vahvistajana</i>	43
5.3.2 <i>Maskuliinisuus ulkoisena ominaisuutena</i>	45
5.3.3 <i>Maskuliinisuuden palauttaminen naisvihan kautta</i>	49
6 JOHTOPÄÄTÖKSET.....	54
KIRJALLISUUS JA LÄHTEET	59
LIITTEET.....	65

1 JOHDANTO

”Incel-vallankumous on jo alkanut! Kukistamme kaikki Chadit ja Stacyt! Kunnioittakaamme Ylintä Herrasmiestä, Elliot Rodgeria!” Näin julisti Facebook-seinällään 25-vuotias opiskelija Alek Minassian hetkeä ennen kuin toteutti ihmishenkiä vaatineen verilöylyn Toronton kaduilla aivan tavallisena maanantai-iltapäivänä.

Huhtikuun 25. päivänä vuonna 2018 sanomalehdet uutisoivat näyttävästi Torontossa tapahtuneesta yliajojen sarjasta, jossa nuori mies oli kaahannut pakettiautolla kilometrien pituisen matkan jalkakäytävällä vastaan tulevista ihmisistä välittämättä. Kuudentoista loukkaantuneen lisäksi teko vaati kymmenen ihmishenkeä. Täysin järjettömältä vaikuttaneen teon motiivit paljastuivat Minassianin sosiaaliseen mediaan kirjoittamasta päivityksestä, jossa hän julisti Incel-vallankumouksen alkaneen. (Yle 2018.)

Viime vuosina julkisessa keskustelussa on ollut vahvasti esillä internetissä leviävä vihamielisyys ja varsinainen vihapuhe (Savimäki, Kaakinen, Räsänen & Oksanen 2018). Erityisesti huomiota on herättänyt uudenlainen naisvihamielisten verkostojen aalto, niin kutsuttu manosfääri, josta on muodostunut länsimaisille antifeministeille ensisijainen miesasian ajamisen kanava. Yksi manosfäärin misogynistisimmistä alakulttuureista on Incel-liike, jonka nimi muodostuu sanoista *involuntarily celibate*, vastentahtoisesti selibaatissa. (Ging 2015.) Internetin syövereissä operoiva seksuaalisesti syrjäytyneiden miesten verkosto nousi julkiseen tietoisuuteen viimeistään Toronton tapahtumien myötä keväällä 2018, kun opiskelija Alek Minassian murhasi kymmenen ihmistä ”Incel-vallankumouksen” nimessä. Pakkoselibaatista aiheutuneen turhautumisen purkauksen Minassian kohdisti mainitsemiinsa Chadeihin ja Stacyihin, joilla hän viittasi seksuaalisesti menestyneisiin miehiin ja naisiin.

Tämä silmitön vihateko oli jatkoa vuonna 2014 tapahtuneelle Kalifornian Isla Vistan verilöylylle, jossa Elliot Rodger -niminen nuori mies surmasi opiskelutovereitaan Santa Barbaran yliopistokampuksella (The Guardian 2014). Ennen tekoaan internetiin lataamallaan videolla Rodger (2014) perustelee massamurhaa seksistä paitsi jäämisen synnyttämällä vihalla ja katkeruudella. Rodgerin teko pani liikkeelle seksuaalisesti syrjäytyneiden, vihaisten miesten muodostaman Incel-alakulttuurin. Nämä miehet jakavat yhteisen misogynistiseen nihilismiin pohjaavan ideologian sekä sitä ilmentävän

termistön, jota he käyttävät runsain mitoin internetissä sijaitsevalla keskustelualustallaan.

Vaikka Incelin kaltainen, seksuaalisesta syrjäytymisestä ammentava liike on melko tuore ilmiö, on sen edustama aihepiiri ollut julkisessa keskustelussa esillä aiemminkin. Suomessa vastentahtoisien selibaatin käsitteen nosti julkisuuteen kirjailija Timo Hännikäinen (2009), joka käsittelee seksuaalista deprivatiota teoksessaan *Ilman: Esseitä seksuaalisesta syrjäytymisestä*. Julkaisunsa ajankohtana vuonna 2009 omaelämäkerrallinen esseekokoelma herätti runsaasti polemiikkia pakkoselibaatin käsitteestä sekä sen herättämistä vihan ja katkeruuden tunteista. Kokoelmassaan Hännikäinen oikeuttaa Incelin tapaan naisvihan, naisiin kohdistuvat väkivaltafantasiat ja jopa rasmin selibaatin aiheuttamalla kielteisillä tunteilla.

Hännikäisen edustamaa naisvastaista ajatusmaailmaa on Suomessa näkyvästi edustanut myös sosiologi Henri Laasanen kirjassaan *Naisen seksuaalinen valta* (2008), jonka mukaan naisten seksuaalinen valta on keskeisimpiä yhteiskunnallisen vallan muotoja. Laasanen esittää miesten syrjäytymisen juontuvan muun muassa naisten lisääntyneistä mahdollisuuksista ja kehittyneestä hyvinvointivaltiosta, jonka palvelut ovat korvanneet miehen aviomiehenä, isänä ja elättäjänä. Naisten parantuneen aseman vuoksi alemmpitasoiset miehet syrjäytyvät seksuaalisesti menettäen yhteiskunnallisen valtansa.

Tällaiset seksuaalisen hierarkian ajatukseen pohjaavat misogynian eli naisvihan muodot sekä vastentahtoisien selibaatin äärimmäiset ilmiöt, kuten ajattelun radikalisoituminen, heikommassa asemassa oleviin kohdistuva viha ja väkivalta tekevät aiheesta yhteiskunnallisesti relevantin ja tutkimuksellisesti merkityksellisen. Vaikka Incel-verkosto on hyvin järjestäytymätön, epävirallinen ryhmittymä ja toimijoiden tekemiä väkivallantekoja on toistaiseksi tapahtunut lähinnä Yhdysvalloissa ja Kanadassa, myös Ruotsin turvallisuuspoliisi Säpo nostaa Incel-liikkeen esiin potentiaalisena uhkana turvallisuudelle (Sveriges radio 2020). Terrorismin uhkien arvioinnin kansallinen keskus, Nationellt Centrum för Terrorhotbedomning, arvioi raportissaan (2020) Ruotsin terrorismiuhan olevan kohonnut, ja turvallisuuspoliisin mukaan naisvihamielisten yksinäisten miesten turhautuneisuus yhteiskuntaa kohtaan sekä yhteydet Incel-liikkeeseen vaativat poliisilta tarkkailua ja ennakoitua (Sveriges radio 2020). Suomen suojelupoliisi ei julkisesti ole noteerannut Incelin kaltaisten vihaverkostojen aiheuttamaa turvallisuusuhkaa, vaan uhan arviointi keskittyy pääasiassa erilaisiin poliittisiin ja uskonnollisiin ääriliikkeisiin (esim. Suojelupoliisi 2017). Suojelupoliisi

kuitenkin korostaa nettialustojen ja vaarallisten internetverkostojen merkitystä radikaalien ideologioiden levittäjinä. Alttiimpia tällaisille ideologioille ovat inceleden tapaan syrjäytyneet ja monenlaista huono-osaisuutta kokeneet nuoret henkilöt (Nilsson 2018).

Seksuaalisen syrjäytymisen ja Incelin aiheuttamasta julkisesta keskustelusta huolimatta ilmiöstä ei ole tietääkseni juuri tehty kattavaa, tieteellistä tutkimusta (ks. Ging 2015, Baele ym. 2019). Erilaisia internetin vihaan perustuvia alakulttuureita, kuten kouluammuskeluverkostoja, on toki tarkasteltu aiemmin tutkimuksin (mm. Markward, Cline & Markward 2003; Oksanen, Hawdon & Räsänen 2014; Savimäki ym. 2018).

Tässä pro gradu -tutkielmassa tutkin Incel-liikettä ja sen naisvihamielistä ideologista maailmaa verkoston keskustelualustaa tutkimusmateriaalina käyttäen. Tarkastelen vastentahtoista selibaattia, ideologian äärimmäistä naisvihaa ja näiden yhteiskunnallista merkitystä hegemonisen ja toksisen maskuliinisuuden viitekehyksen kautta diskurssianalyysin keinoin. Tutkin, miten kulttuuriset vaatimukset ihanteellisesta maskuliinisuudesta näyttäytyvät liikkeen keskusteluissa. Lisäksi analysoin liikkeen maailmankuvaa ja sen yllyttämiä väkivallantekoja Robert K. Mertonin (1938) poikkeavuutta selittävän teoretisoinnin avulla. Paineteoriaksi (*strain theory*) nimetty teoria kuvaa mahdollisia reagoititapoja kulttuurisesti normatiivisten saavutusten ja niiden saavuttamattomuuden aiheuttamaan paineeseen. Kapinointi on reaktio, joka ilmenee yhteiskunnan normien hylkäämisinä ja oman normiston luomisena. Kapinointi tarjoaa näkökulman manosfäärin alakulttuuriin – liikkeessä on vahvasti nähtävissä kapinaa henkivä suhtautuminen ristiriitaan, jossa yhteiskunnan normatiiviset odotukset ja niiden realisoituminen eivät kohta.

2 MODERNIT VIHVERKOSTOT INTERNETISSÄ

2.1 Miksi vihaverkostoja syntyy?

Ihmisen luontainen tarve tuntee yhteenkuuluvuutta ja muodostaa yhteisöjä on ollut kautta historian kollektiivisuutta synnyttävä ja ylläpitävä voima. Teknologian ja nykyisen laajuisen internetin kehitys on kuitenkin muuttanut yhteisöllisyyttä

merkittäväillä tavoilla. Fyysinen sijainti ei ole enää ratkaisevalla tavalla yhteisöjä muodostava ja rajaava tekijä, vaan ihmiset voivat löytää samanhenkistä virtuaaliseuraa yli maantieteellisten rajojen (Sobkowicza & Sobkowicz 2010, 633; Gerstenfeld, Grant & Chau-Pu 2003).

Vaikka internetin ylijärjaisuus mahdollistaakin uudenlaisen vapauden merkityksellisten sosiaalisten piirien muodostamiseen, tarjoaa se samalla hedelmällisen alustan erilaisten vihasta ammentavien alakulttuurien synnylle. Internet onkin osoittautunut erityisen tehokkaaksi työkaluksi äärimmäisten ideologioiden levittämiseen sekä uusien kannattajien rekrytoimiseen (Gerstenfeld ym. 2003).

Alakulttuurit ovat sosiaalisia ryhmiä, joilla on yhteiset ympäröivästä valtakulttuurista poikkeavat arvot ja normit (Clinard & Meier 1989, 12). Erilaiset virtuaaliset vihaverkostot perustuvatkin monesti marginaalisille näkemyksille ja ajatusmaailmoille sekä niiden yhteen tuomille jäsenille. Vihaverkostojen tuottama sisältö kohdistuu useimmiten heikossa asemassa oleviin, kuten naisiin ja maahanmuuttajiin (Savimäki ym. 2018).

Epäkorrekteina pidettyjen mielipiteiden vapaata ilmaisua internetissä edistää tieto siitä, ettei fyysisen konfrontaation uhkaa ole eikä vastaanottajan reaktiota liioin tarvitse nähdä (Sobkowicza & Sobkowicz 2010). Monet vihaverkostojen suosimat keskustelualustat ovat lisäksi anonyymeja. Anonymiteetti onkin välittävä tekijä vihakomentointia lietsovana ja ylläpitävänä voimana; sen tuottama empatiavaje on omiaan toimimaan vihapuhetta tuottavana mekanismina (Rösner & Krämer 2016) sekä lisäämään karkeakäytöksisten keskusteluiden todennäköisyyttä (Santana 2013). Rösner ja Krämer (2016) havaitsivat vihakomenteja tarkastelevassa tutkimuksessaan, että keskustelijat käyttävät aggressiivisempaa kieltä, koska muutkin palstalla turvautuvat vihamielisiin ilmaisuihin. Vihaverkostojen aggressiivinen keskusteluilmapiiri toisintaa siten itseään.

Vaikka virtuaaliverkostot operoivat näkymättömissä internetin syövereissä, ne eivät ole reaaliaamailmasta irrallisia toimijoita: keskustelijat ovat oikeita ihmisiä, joiden ideologiset kannat manifestoituvat toisinaan konkreettisiin vihatekoihin (Müller & Schwarz 2018; Markward ym. 2003). Radikaalit teot ja suoranaiset rikokset ovat nostaneet marginaaliset alakulttuurit julkiseen keskusteluun. Viime vuosina huolta ovat herättäneet esimerkiksi kouluammuskelut, jotka ovat realisoituneet ajatuksista teoiksi juuri virtuaalisen vertaisverkoston kannustuksen tuella (Markward ym. 2003). Vuoden

1999 Columbinen koulusurmien tekijät Eric Harris ja Dylan Klebold kuvasivat itseään kyberkansalaisiksi vahvan virtuaalipeliyhteisöön identifioitumisen vuoksi. He myös ilmoittivat teostaan etukäteen verkossa saaden sille sosiaalista tukea ja kannustusta. (Markward ym. 2003.) Koulusurmaajia ja heidän ajatuksiaan ihannoivia ryhmiä on sittemmin nähty verkkoalustoilla runsaasti esimerkiksi suoratoistopalvelu YouTubessa (Oksanen, Hawdon & Räsänen 2014). Nämä yhteisöt ovat merkityksellisiä sosiaalisia toimijoita moraalisesti arveluttavien mielipiteiden ja aikeiden jakamiseksi.

Kuten kouluammuskeluun liittyviä vihaverkostoja, myös muita vastaavia ryhmittymiä yhdistää usein niiden jäsenten yksinäisyys, mahdollinen syrjäytyneisyys ja vertaisryhmien puuttuminen tosielämässä (Markward ym. 2003). Samanmielisten löytäminen internetistä voi yksinäiselle olla merkittävä kokemus – tunne samastumisesta on omiaan sitouttamaan jäseniä yhteisöihin ja radikalisoimaan jo valmiiksi ekstremistisiä mielipiteitä. Internetin rajattomuuden takia kyseessä on globaalilla tasolla merkityksellinen ilmiö, jolla on pahimmillaan väkivaltaisia vaikutuksia ympäröivään yhteiskuntaan (Müller & Schwarz 2018; Markward ym. 2003). Muun muassa kouluampumisiin liittyvät verkostot ovat olleet tasaisin väliajoin esillä eri puolilla maailmaa tapahtuneiden välikohtauksien yhteydessä (esim. Oksanen ym. 2014, Markward ym. 2001).

Viime vuosina väkivaltaa ihannoivien vihaverkostojen lisäksi esille on noussut erilaisia naisvihasta ammentavia ryhmittymiä (Ging 2015). Vaikka naisiin kohdistuva viha ja seksistiset puheet eivät ole uusi ilmiö ihmiskunnan historiassa, internet on sallinut näidenkin ryhmien nousta esiin uudella tavalla. Huhtikuussa 2014 media uutisoi laajasti Kaliforniassa tapahtuneesta verilöylystä, jonka Elliot Rodger toteutti oman kuvauksensa mukaan kostona naisille. Ennen tekoa hän latsasi YouTube-palveluun videon otsikolla *Elliot Rodger's retribution* (Elliot Rodgerin rangaistus), jolla hän esitteli ajatusmaailmaansa ja siihenastista elämäänsä; naisten kiinnostusta vaille jäänyt Rodger ei pitänyt tahdonvastaisessa selibaatissa elämistä oikeudenmukaisena ja halusi ”rangaista” naisia ja seksuaalisesti aktiivisia miehiä kohtalostaan. Tänä ”rangaistuksen päivänä” hän puukotti ensin asunnossaan kuoliaaksi kolme miestä, minkä jälkeen hän jatkoi matkaansa autolla kohti Kalifornian yliopiston kampusta. Kampusalueella hän ampui kolmea sisarkunnan naisopiskelijaa ja muita ohikulkijoita autosta käsin samalla kun hän törmäili autollaan ihmisiin. Lopuksi Rodger ampui itsensä. Välikohtauksessa

kuoli kuusi ihmistä ja haavoittui neljätoista. Uhrien valikoinnissa merkitsevää oli uhrin naissukupuoli ja opiskelijastatus. (The Guardian 2014.)

Vaikka naisvihamieliset ryhmittymät kokoontuvat internetissä, niiden edustamat arvot ja halventava retoriikka ovat arkea myös internetin ulkopuolella. Misogynistinen diskurssi on yleistynyt 2010-luvun jälkeisessä postfeministisessä ilmapiirissä, jossa oikeistokonservatiivinen populismi ja perinteisten arvojen kannatus on noussut ympäri maailmaa. (Marron 2019; Enloe, Graff, Kapur & Walters 2019.) Tämän neopopulismin on nähty saavan pontta maskuliniteetin horjumisen tuottamasta kamppailusta (Enloe ym. 2019), ja sen kannattamat poliittiset toimet suuntautuvat monilta osin muun muassa naisten seksuaalioikeuksien rajoittamiseen, vähemmistöjen esittämiseen enemmistöä uhkaavana voimana sekä hegemonisen maskuliinisuuden korostamiseen (Graff, Kapur & Walters 2019). Valtavirtafeminismistä ja naisten oikeuksien turvaamisesta on tullut siten oikeistopopulistien avoimesti vastustama asia ja yhteiskunnallisen epäjärjestyksen lähde. Kaipuu menneeseen, jossa valkoisuuden ja miessukupuolen kaltaisia etuoikeuksia ei kyseenalaistettu, toimii usein motiivina erilaisten poliittisten agendojen ajamiselle (Read 2018). Avoimesti syrjiviä käytäntöjä kannattavien maailman johtajien myötä antifeminismistä, misogyniasta ja rasismista on tullut yleisesti hyväksytyjä mielipiteitä muiden poliittisten kantojen rinnalle. Tämä ilmiö näkyy myös internetin manorfäärin laajenemisessa ja on osaltaan normalisoimassa vihapuhetta ja inceleiden kaltaisia ryhmittymiä.

2.2 Incel sosiaalisena alakulttuurina

2.2.1 Misogynistiset verkostot ja Incel

Edellä kuvattu massamurha antoi alkusysäyksen uuden internetin vihaverkoston, Incelin, synnylle. Misogynistisellä motiivilla varustettu teko keräsi yhteen joukon nuoria, Rodgerin kohtaloa sympatisoivia miehiä. Naisten huomiota, rakkautta ja seurustelusuhteita vaille jääneet, vihaiset ja katkerat miehet perehtyivät *Elliot Rodger's Retribution* -videon sanoman lisäksi Rodgerin kirjoittamaan, 137-sivuiseen manifestiin. Manifestissaan *My Twisted World* (suom. kieroutunut maailmani) Rodger (2014) kertoo elämästään, kuvaa pettymyksiään naisten suhteen sekä katkeruutta, joka näyttäytyy naisten halveksuntana, suoranaisena vihana ja dehumanisaationa. Ulkopuolisuuden

kokemuksessaan synkän ja nihilistisen maailmankatsomuksen kehittäneen Rodgerin manifesti käsittelee hänen vihan ja katkeruuden sävyttämää suhdettaan ihmiskuntaan ja siitä erkaantumiseen. Kokemallaan pahoinvoinnilla hän oikeuttaa iskussaan kuolleisiin nuoriin miehiin sekä hänet torjuneisiin naisiin kohdistuvat väkivallanteot.

Incelit eli liikkeen jäseniksi itsensä mieltävät keskustelevat toisten samanmielisten kanssa internetin välityksellä omalla sivustollaan incels.co. Alun perin Reddit-nimiseltä sosiaaliselta verkkoalustalta lähteneen ryhmän omat keskustelulangat sivuston ylläpito poisti Redditin käyttäjäsääntöjä rikkovan sisällön takia: naisia halventavat ja väkivaltaa ihannoivat aiheet ovatkin verkostolle tyypillisiä keskustelunaiheita.

Rodger Elliot oli väkivallantekoonsa ja kuolemaansa saakka aktiivinen keskustelija Incels.co-palstaa edeltäneellä PUAhate-sivustolla, jonka kuvaa itseään *Anti-Pick Up Artist* -sivuksi. Sivusto poistui internetistä Kalifornian verilöylyn jälkeen, mutta sen tarkoituksena oli ”paljastaa” niin kutsuttujen parisuhde- ja deittailugurujen iskuvinkkien ”porsaanreiät” sekä ”valheelliseen markkinointiin perustuvat taktiikat”. (Mediaite 2014; The Guardian 2014.) Keräämällä yhteen näitä tekniikoita tuloksettomasti käyttäneitä miehiä PUAhate muodosti paikan avautua pariutumismarkkinoilla kohdatuista pettymyksistä. PUAhaten tarkoituksena oli lisäksi jakaa toimiviksi todettuja keinoja naisten lähestymiseen – positiivisista premiseistä huolimatta jaetut vinkit perustuivat lähinnä aggressiivisiin ajatuksiin ja henkilökohtaista tilaa rikkoviin lähentelyihin. (The Guardian 2014.)

Ennen massamurhan toteuttamista tammikuussa 2014 Rodger oli kirjoittanut PUAhate-palstalle: ”Jos emme pysty ratkaisemaan ongelmiamme, meidän tulee TUHOTA ne. Jonakin päivänä Incelit huomaavat todellisen vahvuutensa ja joukkojensa määrän, ja he kaatavat tämän alistavan feministisen järjestelmän. Alkakaas siis visioida maailmaa, jossa NAISSET PELKÄÄVÄT TEITÄ.” (Mediaite 2014.)

Naisten pitäminen yhteiskunnan systemaattisena ongelmana tarjosi ytimen PUAhatella viljellylle, Punaiseksi Pilleriksi (*The Red Pill*) nimitetylle ajatusmaailmalle, joka juontaa The Matrix-elokuvan sininen pilleri - punainen pilleri -analogiasta. Sininen pilleri kuvastaa tietämättömyyden autuutta, punainen puolestaan ”totuuden” näkemistä ja ymmärtämistä. Misogynististen liikkeiden mukaan sininen tietämättömyys on valtavirtafeminismille ja länsimaiselle tasa-arvolle antautumista, kun taas ”totuus” nähdään vastakkaisena antifeministisenä ajatusmallina, jonka mukaan naisen aseman

tasa-arvoistuminen on vienyt tilaa miehiltä romahduttaen näiden seksuaalisen markkina-arvon ja kumppaniehdokkaiden määrän.

Incel-liike pohjautuu samankaltaiseen ajatteluun, mutta vihamielisyyttä on jalostettu Mustan Pillerin (*The Black Pill*) kautta vielä pidemmälle. Incel asemoituu misogynististen vihaverkostojen kentällä PUAhaten kaltaisia yhteisöjä merkittävästi radikaalimmaksi, äärimmäisessä naisvihassaan jopa ekstremistiseksi vihaverkostoksi. Black Pill kuvastaa misogynististä neomaskuliinisuutta edustavaa nihilismia, jonka ytimeen kuuluu ajatus biologisesta determinismistä sekä naisista systemaattisena ongelmana. Seksuaalisen syrjäytymisen katsotaan kumpuavan näistä tekijöistä. Ajatusmaailman ympärille nivoutuu tiiviisti myös oma termistönsä, jonka käyttö keskustelupalstoilla on huomattavan yleistä.

Vaikka incelit eivät olekaan virallinen, organisoitu ryhmä, voidaan sitä silti pitää sosiaalisena liikkeenä – jäsenet muodostavat ryhmittymän, joka jakaa yhteisen ideologian, yhteiskunnallisen tehtävän sekä yhteisen järjestäytymisen alustan (della Porta & Diani, 2006). He kokoontuvat keskustelualustalla incels.co, jossa he jakavat yhteistä ideologiaa tukevia kokemuksia, aatteita ja elämäntarinoita. Keskustelualusta on liikkeen pääasiallinen kommunikoinnin kanava, jonka keskustelijat tulevat eri puolilta maailmaa. Tässä tutkielmassa viitataan termeillä Incel-verkosto tai -yhteisö aina Incels.co-alustan muodostamaan verkostoon.

Incel-verkoston historian ja miesvaltaisuuden valossa huomionarvoista on, että yhteisö muodostui alun perin vuonna 1997 Alana-nimisen naisen perustamalle internetalustalle, jonka tarkoituksena oli tarjota tukea inkluusiivisesti eri sukupuolista ja taustoista tuleville yksinäisille ihmisille. Vertaistukiryhmä keskittyi erityisesti seurustelusuhteiden ja seksuaalisten suhteiden puutteesta kärsiville, mikä synnytti nimen *Involuntarily celibates*. Yhteisö alkoi kuitenkin hiljalleen muuntua pääosin valkoisten heteromiesten vihan ja katkeruuden areenaksi kehittyen hiljalleen nykyisenkaltaiseksi Incel-vihaverkostoksi. (BBC 2018, Labbaf 2019).

2.2.2 Incel ja väkivallanteot

Huolimatta Incelin suhteellisen tuoreesta asemasta alakulttuurien kentällä se ei ole piirteiltään mitenkään täysin epätyypillinen vihaverkosto. Sen kohteena on heikommissa

asemissa olevat (Savimäki ym. 2018) ja osallisina nuoret, anonyymit ja syrjäytyneet miehet. Vaikka suurin osa kannattajista ei ole tuonut Elliot Rodgerin tapaan ideologiaansa reaali maailmaan radikaalien vihatekojen muodossa, on muitakin Incelin motivoimia rikoksia raportoitu. Huhtikuussa 2017 Torontossa autolla ihmisiä päin ajanut Alek Minassian mielsi tekonsa ”Incel-vallankumouksen” julistukseksi (YLE 25.4.2018).

Myös muita vähemmän maailmanlaajuisista mediahuomiota saaneita rikoksia on liitetty misogynistiseen Incel-liikkeeseen: heinäkuussa 2016 Sheldon Bentley -niminen vartija tappoi miehen hyppimällä tämän vatsan päällä – tekonsa motiiviksi Bentley nimesi kumuloituneen turhautuneisuuden neljä vuotta kestäneestä vastentahtoisesta selibaatista (Edmonton Journal 2018). Elliot Rodgeria YouTube-suoratoistopalveluun lataamallaan videoilla ihannoitunut Scott Beierle puolestaan hyökkäsi aseistettuna floridalaiseen joogastudioon murhaten kaksi naista ja haavoittaen neljää marraskuussa 2018. Beierle kuvasi internettiin naisvihamielisiä videoita, joilla hän kertoi naisvihastaan ja halustaan muun muassa ”räjäyttää naisten päitä irti”. Hänellä oli myös aiempia tuomioita naisiin kohdistuvasta seksuaalisesta ahdistelusta. (BBC News 2018.)

Joitakin Inceliin liittyviä väkivaltarikoksia ja massamurhia on onnistuttu estämään tehostettujen turvatoimien ja ennakoinnin avulla. Bryan Isaack Clyde hyökkäsi kesäkuussa 2019 Texasissa liittovaltion virastotaloon aikeenaan murhata mahdollisimman monta ihmistä, mutta viranomaiset onnistuivat taltuttamaan hyökkääjän ampumalla häntä fataalisti. Clyden presenssi sosiaalisessa mediassa oli misogynistista ja hän jakoi Incel-ideologian edustaman ajatusmaailman (Texas Monthly 2019). Tapauksen seurauksena Texasin julkisesta turvallisuudesta vastaavan osaston viranomaiset nimesivät vuoden 2020 turvallisuusraportissa inceleiden olevan kasvava maan sisäinen terroriuhka sekä Texasissa että muualla maailmassa tapahtuneiden väkivallantehtöjen takia. Turvallisuusviranomaisten mukaan Incelin viime vuosina osoittama väkivalta sekä äärimmäisen väkivaltaisen retoriikan käyttäminen internetkeskusteluissa tekevät Incelistä potentiaalisesti muita sisäisiä terroriuhkia vaarallisemman liikkeen. (Texas Department of Public Safety 2020, 3.)

Texasin osavaltion lisäksi Ruotsin turvallisuuspoliisi Säpo noteeraa Incel-liikkeen potentiaalisena kansallisen turvallisuuden uhkana (Sveriges radio 2020). Myös Kanadan liittovaltion poliisi korostaa terrorististen tekojen ja motiivien monimuotoisuutta sekä niiden rajoittumattomuutta vain tiettyjen uskonnollisten tai poliittisten ääri liikkeiden

harjoittamiksi. Kanadan Torontossa helmikuussa 2020 tapahtui vakava väkivallanteko, jonka toteutti 17-vuotias inceliksi identifioituva mies. Hän puukotti naisen hengiltä ja haavoitti puukoniskuilla kahta muuta eroottisessa hierontalaitoksessa. Teko on Kanadan ensimmäinen Incel-ideologian agitoima väkivaltarikos, jonka tekijää vastaan nostetut syytteet koskevat nimenomaan terrorismia sekä terroristisessa tarkoituksessa tehtyä murhaa ja murhanyrityksiä. (BBC News 2020.) Vaikka Incel-liikkeen nimeen tehdyt väkivaltarikokset ovat harvinaisia verkoston jäsenmäärään nähden, ideologian synnyttämä terroristinen potentiaali on huomioitava turvallisuuden varmistamiseksi.

Ilmiö on siis yhteiskunnallisesti merkityksellinen. Erityisesti internetistä tosielämään siirtyessään ja rikollisia ilmiöitä saadessaan se nostaa esille kysymyksiä nuorten ja nuorten aikuisten syrjäytymisestä, sen eri muodoista, seksuaalisen turhautuneisuuden merkityksestä ja vihan kohteeksi joutuvien turvallisuudesta. Incel-ilmiö vaatii myös viranomaisilta uudenlaista seuranta ja ennakoitua.

3 ANALYYSIN TYÖKALUT

Vastentahtoisessa selibaatissa elävien nuorten miesten yhteiskunnasta vetäytymistä, internetryhmytymistä sekä oman ideologian muodostamista voi tarkastella monesta näkökulmasta. Tässä tutkielmassa keskityn tarkastelemaan liikettä ja sen diskursseissa ilmenevää ajatusmaailmaa sosiokriminologisesta perspektiivistä Robert K. Mertonin (1938) paineteorian avulla. Mertonin paineteoria tarjoaa selitysmallin, joka kuvaa kulttuurisesti ihanteellisten tavoitteiden ja niiden saavuttamisen välistä suhdetta. Sosialisointi myötä yksilö haluaa tavoitella asioita, jotka ovat yhteiskunnassa arvostettuja, kuten taloudellista ja sosiaalista menestystä. Menestyksen tavoitteluun tarvittavat resurssit jakautuvat yksilöiden kesken kuitenkin epätasaisesti, ja paineteorian typologia tarjoaakin erilaisia adaptaation keinoja tavoitteiden saavuttamattomuuden synnyttämään paineeseen.

Paineteoria tarjoaa sopivan viitekehyksen Incel-ilmiön tarkasteluun, sillä verkoston ideologiassa ja diskursseissa korostuu kaipuu normatiiviseen, miehiseen menestykseen ja toisaalta sen saavuttamiseen vaadittavien sosiaalisten ja inhimillisten resurssien puute. Koska Incel-yhteisön tavoittelemat asiat ovat vahvasti sidoksissa mieheyteen,

miehisyyteen ja vallitsevaan miesihanteeseen, vaatii ilmiön mielekäs tarkastelu paineteorian rinnalle toiseksi teoreettiseksi viitekehyykseksi toksisen ja hegemonisen maskuliinisuuden (Connell 2005; Connell & Messerschmidt 2005). Hegemoninen maskuliinisuus viittaa niihin miehenä olemisen tapoihin, jotka ovat länsimaisessa kulttuurissa arvostetuimpia. Arvostuksesta huolimatta osa hegemonisen mieheyden ilmiöistä on vahingollisia; aggression, kovuuden ja tunteettomuuden tapaiset mieheyden ihanteet ovat tyypiesimerkki hegemonian kääntöpuolesta, toksisesta maskuliinisuudesta.

3.1 Mertonilainen Paineteoria

Robert K. Mertonin paineteoria (*strain theory*) tarjoaa selitysmallin sosiaalisesti poikkeavan käytöksen (*social deviance*) lisäksi sen mekanismeille (Merton 1938). Paineteoria on monissa tutkimuksissa osoittautunut kestäväksi (esim. Kivivuori 2008) ja sitä on aiemmin sosiologisessa tutkimuksessa sovellettu onnistuneesti esimerkiksi nuorten miesten yhteiskunnasta vetäytymisen selittäjänä (Välimäki 2015). Misogynistiset ryhmittymät yhteiskunnallisena ilmiönä jakavat vetäytyneiden nuorten kanssa paljolti samankaltaisia piirteitä – kummassakin on kyse kulttuuristen normien ja yhteisön ulkopuolelle jäävistä nuorista aikuisista. Mertonin teoriasta johdettua kumuloituvan paineen käsitettä on käytetty aiemmin myös koulusurmien selittäjänä (Levin & Madfis 2009).

Poikkeavuudella viitataan alkuperäiseen termiin *deviance*, joka suomeksi kääntyessään menettää osan merkityksestään; deviantti käytös on negatiivisella tavalla epänormatiivista ja yhteiskunnan säännöistä poikkeavaa käytöstä. Poikkeava käytös ilmenee vallitseviin normeihin kohdistuvana sopeutumattomuutena tai mukautumisvaikeutena, joka aiheuttaa sosiaalisessa ympäristössä negatiivisen reaktion (Henry 2019, 73; Heckert & Heckert 2002). Vastaavasti positiivinen poikkeavuus on yhteiskunnan normeihin poikkeuksellisen tiukasti mukautumista tai ympäristön positiiviseksi arvioimaa poikkeavuutta, kuten altruismia, karismaa tai idealistista ylimukautuvaisuutta (Heckert & Heckert 2002). Tämän tutkielman yhteydessä viitataan termillä poikkeavuus kuitenkin yllä esitellyn kaltaiseen, epätoivottuun käyttäytymiseen.

Poikkeavaa ja suoranaisesti antisosiaalista käytöstä on kriminologiassa selitetty esimerkiksi ihmisen biososiaalisella rakenteella ja fysiologisten impulssien yhteydellä rikoskäyttäytymiseen (Kivivuori 2008, 100). Merton kuitenkin lähestyy poikkeavuutta vahvasti ei-biologisesta perspektiivistä. Artikkelissaan *Social Structure And Anomie* (1938) hän korostaa jo ensiriveillä teoriansa rakenteisiin pohjaavaa luonnetta. Hän kritisoi sosiaalisten ongelmien selittämistä ihmisen perimmäisellä biologialla – impulssikontrollin puute on helppo valjastaa syylliseksi monenlaiseen poikkeavaan käytökseen, mutta se jättää huomiotta sosiaalisen ympäristön merkityksen. (Merton 1938, 627.) Paineteorian fokus onkin tiiviisti yhteiskunnan rakenteiden välityksellä ympäröivässä sosiaalisessa todellisuudessa.

Robert K. Mertonin mukaan yhteiskunta luo yksilöille tavoitteita, joiden saavuttamista pidetään ihanteellisena. Perinteisesti tällaisiksi tavoitteiksi voidaan mieltää taloudellinen pääoma ja muut materiaaliset hyveet. Klassinen mertonilainen esimerkki yhteiskunnan asettamista tavoitteista onkin tietyn elintason saavuttaminen ja köyhyyden välttäminen, mikä onkin alun perin ohjannut paineteorian syntyä: Merton kehitti ajatuksensa 1930-luvulla, jolloin kulutusyhteiskunnan nousu korosti sosiaalista eriarvoisuutta. Nousevat kaupunginosat ja slummit vierekkäin muokkasivat käsitystä ihanteellisesta elämäntavasta samalla räikeästi osoittaen alueiden välisen kontrastin. (Kivivuori 2008, 138.) Teoria on kuitenkin käyttökelpoinen työkalu äärimmäisen köyhyyden tarkastelun lisäksi myös muita pääoman muotoja tarkastellessa.

Mertonin paineteorian mukaan kontrasti ja suhteellinen huono-osaisuus ovatkin avainasemassa poikkeavuuden synnyssä. Yksilö turhautuu, kun hänen subjektiivinen kokemuksensa omasta elämästä ei vastaa yhteiskunnan asettamia tavoitteita ja ihanteita. Syntyy painetta, jonka tulppana toimii esimerkiksi resurssien niukkuus tai muut esteet tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä paine purkautuu ikään kuin varaventtiileistä poikkeavana käytöksenä (Merton 1938), inceleiden kontekstissa muun muassa yhteiskuntaa kohtaan suuntautuvana vihana, katkeruutena ja niitä manifestoivina tekoina. Poikkeavuus on siten yksittäisen purkauksen sijaan pitkäaikainen sosiaalinen prosessi. Vaikka yksilö voi tehdä valinnan normien rikkomisen ja niissä pitäytymisen välillä, valintaan vaikuttavat lukuisat psykososiaaliset, rakenteelliset ja kulttuuriset taustatekijät. Olosuhteet ja yhteiskunnallinen konteksti rajaavat yksilön rationaalisen valinnan mahdollisuuksia. (Henry 2019.)

Paineteoreettinen selitysmalli erittelee erilaisia reagoititapoja tilanteeseen, jossa tavoitteet ja niiden saavuttamisen keinot eivät kohtaa (taulukko 1). Mukautujat ovat ihmisiä, jotka hyväksyvät yhteiskunnan tavoitteet ja pyrkivät niitä kohti normatiivisin, laillisin keinoin (esimerkiksi tavoittelevat korkeampaa elintasoa palkkatyön tai säästämisen avulla). Innovaattorit puolestaan hyväksyvät yhteiskunnan ihanteet, mutta tavoittelevat niitä epäinstitutionaalisin keinoin (esimerkiksi tavoittelevat hyvää elintasoa rikosten avulla). Ritualistit eli konventionaaliset ajattelijat assimiloituvat toisaalta voimakkaasti yhteiskunnan ihanteisiin, mutta ovat hylänneet normatiiviset tavoitteet hyväksyen ne liian korkeiksi itselleen – he eivät esimerkiksi tavoittele hyvää toimeentuloa, mutta käyvät kuitenkin normin mukaisesti töissä. Syrjäytyneitä yksilöitä parhaiten kuvannee vetäytymisen reagoitimalli, jossa sekä normatiiviset tavoitteet että niiden saavuttamiseen tähtäävät institutionaaliset keinot on hylätty. Vetäytynyt kuitenkin assimiloituu vahvasti yhteiskunnan tavoitteisiin ja pitää niitä korkeassa arvossa, mutta ei ole onnistunut saavuttamaan niitä normatiivisin keinoin ja on siten vetäytynyt syrjään yhteiskunnasta. Viimeiset eli kapinoitsijat ovat henkilöitä, jotka yhteiskunnan normit hylättyään kehittävät omansa ja pitäytyvät niissä institutionaalisista keinoista piittaamatta. (Merton 1938, 676.)

Taulukko 1 Mertonin reagoitimallit, oma tulkinta

Reagoitimalli	Tavoitteet	Saavuttaminen
Mukautuminen	Institutionaaliset, normatiiviset tavoitteet	Normatiiviset keinot
Innovointi	Normatiiviset tavoitteet	Epänormatiiviset keinot
Ritualismi	Saavuttamattomissa, mutta vahva assimilaatio	Normatiiviset keinot, tyytyminen
Vetäytyminen	Normatiivisen hylkääminen	Luopunut tavoittelusta
Kapinointi	Normatiivisen hylkääminen, oman normiston kehittäminen	Epänormatiiviset keinot

Kapinointi eroaa merkittäväällä tavalla muista adaptaation malleista, sillä se pyrkii juurruttamaan omia tavoitteitaan yhteisönsä jäsenien jaettavaksi. Normatiivisten

kulttuuristen ja sosiaalisten tavoitteiden synnyttämään paineen tunteeseen kapinoijat vastaavat luomalla omat tavoitteensa. Kapinointiin liittyy halu muuttaa vallitsevia ihanteita ja normeja niihin sopeutumisen sijaan (Merton 1938) ja on siten adaptaation sijaan määritelmällisesti eräänlaista maladaptaatiota.

Kapinointiin turvautumista voidaan pitää jo varsinaisena ekstremisminä. Incel-verkoston kohdalla on perustellusti osoitettavissa sen pääosin edustavan juuri tätä reagoinnin muotoa: palstan keskusteluissa korostuu huomattavalla tavalla jäsenten oma normisto, kuten naisten epäihmisinä pitäminen ja sen aiheuttama naisiin kohdistuvien rikosten ja kostotoimenpiteiden legitimointi. Lisäksi Incel-liikkeen tavoitteena on hylätä länsimainen tasa-arvokehitys ja valtavirtaistaa ajatus naisten liiallisesta vapaudesta modernissa maailmassa.

Incel-yhteisön harjoittama (mal)adaptaatio kapinoinnin keinoin ei kuitenkaan ole yksiselitteistä, sillä liikkeessä esiintyy oman normiston rinnalla kaipausta ympäröivässä yhteiskunnassa normatiivisina pidettyjä tavoitteita kohtaan. Esimerkiksi mieheyden vaatimukset ovat tällaisia yhteisön ihannoimia tavoitteita; incelit ovat toisaalta hylänneet hegemonisen maskuliinisuuden tavoittelun, toisaalta he osoittavat ihailua tämän kaltaista mieheyttä kohtaan ja kokevat katkeruutta sen saavuttamattomuudesta. Tämä ristiriita tekeekin liikkeestä tutkimuksellisesti kiinnostavan ja osoittaa, miten syvällisesti yhteiskunnan odotukset vaikuttavat sen jäsenten elämiin ja tavoitteisiin.

Incel-liikkeestä yhteiskunnallisesti ongelmallisen ryhmittymän tekevät sen vihamielisen ideologian lisäksi yhteisön muut antagonistiset piirteet. Kaikenlaisen rikollisuuden ja holtittomuuden on monissa tutkimuksissa huomattu korreloivan voimakkaasti keskenään – antisosiaalinen käytös on usein heterotyyppistä eli monia ilmiä saavaa sekä luonteeltaan jatkuvaa (Kivivuori 2008, 101). Paine purkautuu siis monia reittejä eikä jää vain yhdenlaisen ulostulon varaan. Vihanihmäisten heterotyyppisyys tulee esille myös vihapuheeseen keskittyvillä alustoilla. Misogynian lisäksi vihapuhe Incel-yhteisössä saa runsaasti muitakin ilmiä muun muassa rasismin, itsevihan sekä varsinaisten rikollisten tekojen muodossa. Vihanihmäisistä joukkomurhat edustavat sekä tilastollisesti että kriminologisesti äärimmäistä poikkeavuutta (Henry 2009, 76).

3.2 Maskuliinisuus yhteiskunnassa: Hegemoninen ja toksinen maskuliinisuus

Jotta voidaan ymmärtää paineteoreettista näkökulmaa Incel-liikkeen kontekstissa, tulee tarkasteluun ottaa länsimaisten yhteiskuntien maskuliinisuuskäsitys ja miesihanne. Verkoston keskustelut liikkuvat tiiviisti ”manosfäärissä” mieheyden vaatimusten ja maskuliinisuusideaalin mukaisen elämän ympärillä sekä sen saavuttamattomuuden aiheuttamassa turhautumisessa ja katkeruudessa (Ging 2017).

Hegemoninen maskuliinisuus on sosiologi Raewyn Connellin (2005) kehittämä käsite kuvaamaan kulttuurisesti ideaalia maskuliinisuutta, joka ylläpitää ja uusintaa miesten yhteiskunnallista dominanssia. Se on sarja maskuliinisiksi miellettyjä ominaisuuksia ja tapoja, jotka edustavat miehenä olemisen arvostetuinta tapaa yhteiskunnallisessa kontekstissa. Hegemonisen maskuliinisuuden käsite korostaa maskuliinisuutta dynaamisena prosessina staattisen vakion sijaan – maskuliinisuudet ovat moninaisia, mutta kulttuurisesta ja historiallisesta kontekstista riippuen jokin maskuliinisuuksista nousee dominoivaksi ja arvostetuimmaksi miehenä olemisen tavaksi. (Connell 1995.)

Kulttuurisen johtoasemansa vuoksi hegemonisen maskuliinisuuden ideaalit ovat tavoiteltuja ja näkyvät voimakkaasti myös miesten sosialisatiossa. Kyseessä on siis maskuliinisuus, joka muotoutuu ympäröivässä ajassa ja paikassa. Hegemoniaa rakennetaan myös suhteessa naisiin ja alisteisiin maskuliinisuuksiin. (Connell & Messerschmidt 2005.)

Läheinen käsite hegemoniselle maskuliinisuudelle on toksinen maskuliinisuus, joka ilmentää hegemonisen maskuliinisuuden kielteisiä piirteitä ja seurauksia. Erotuksena hegemonisen maskuliinisuuden positiivisiksi mielletyille puolille viitataan tässä tutkielmassa käsitteellä toksinen maskuliinisuus stereotyyppisen mieheyden ihanteen sisältämiin selkeästi negatiivisiin ominaisuuksiin, jotka eivät pelkästään toimi naisia satuttavina mekanismeina, vaan kääntyvät myös miehiä vastaan (Levit 1996, 1054-1078). Esimerkiksi miesten aggressiivisuuden luontaisena pitäminen sallii myös miehiin itseensä kohdistuvan aggression ja väkivallan (Levit 1996, 1057). Toksinen maskuliinisuus uusintaa ja ylläpitää patriarkaattia samalla kuitenkin kaventaen miesten vapautta ilmaista tunteitaan, luonnettaan ja hegemonisesta miehisydestä poikkeavia intohimojaan.

Länsimaissa hallitsevuutta, voimaa, rationaalisuutta ja aggressiivisuutta pidetään maskuliinisina ominaisuuksina. Maskuliininen mies on työssä menestynyt, seksuaalisesti aktiivinen sekä kilpailuhenkinen. Maskuliinisuus ja feminiinisyys ovat vastakohtia ja toistensa ääripäitä – siksi sallitaan, ettei mies voi täysin täyttää hegemonisen maskuliinisuuden ihanteita, mutta kulttuuri ja yhteiskunta kuitenkin ajavat häntä tavoittelemaan niitä. (Jokinen 2003, 8.) Tyypillistä on, että nämä ominaisuudet hiljalleen luonnollistuvat eli alkujaan kulttuurisesti konstruoidut ominaisuudet aletaan nähdä biologisina faktoina. Luonnollistuessaan aggression kaltaiset hegemoniset ideaalit näyttävät diskursseissa sisäsyntyisinä, vaikka todellisuudessa ne ovat juuri näiden diskurssien kautta omaksuttuja. (Jokinen 2003, 21.)

Sukupuolista identiteettiä rakennetaankin suurilta osin diskursseissa sekä yhteiskunnallisella että yksilöllisellä tasolla. Sen sijaan, että hegemonisen maskuliinisuuden ihanneominaisuudet ilmenisivät miehissä tarkkarajaisina jokapäiväisessä elämässä, ne toimivat ennen kaikkea diskursiivisen positioinnin välineenä. Pojat ja miehet turvautuvat maskuliiniseen diskurssiin epävarmuuksien karttamiseksi ja säilyttääkseen vallantunteensa (Connell & Messerschmidt 2005).

Kielellinen perspektiivi korostaa siis maskuliinisuuden symbolista valtaa. Vallan symboliikka ulottuu kuitenkin myös sukupuolten suhteita heijasteleviin nondiskursiivisiin tapahtumiin, kuten palkkaeroihin, väkivallan sukupuolittuneisuuden sekä rutiininomaisuudessaan näkymättömiin seksistisiin käytänteisiin (Connell & Messerschmidt 2005, 842). Sukupuolinen valta-asetelma ei siten ole pelkästään kulttuurinen normi, vaan saa myös konkreettisia ilmiänsä.

Voimakas sosialisaatio hegemonisen maskuliinisuuden ihanteisiin on aiemmissa tutkimuksissa osoittautunut ongelmalliseksi. Maskuliinisten ihanteiden suhdetta mielenterveyteen tutkineet Wong ja kumppanit (2017) huomasivat laajassa meta-analysissään, että mukautuminen hegemonisen maskuliinisuuden normeihin on yhteydessä mielenterveysongelmien esiintyvyyteen. Erityisen haavoittaviksi osoittautuivat internalisoidut normit yksin pärjäämisestä ja riippumattomuudesta. Myös ”pelimies”-ideaali ja käsitys patriarkalisesta ylivallassa olivat yhteydessä heikompaan mielenterveyteen. Seksistiset asenteet eivät siis pelkästään luo sosiaalista eriarvoisuutta, vaan vahingoittavat myös niitä omaksuneita esimerkiksi epäonnistuneiden ihmissuhteiden kautta. (Wong ym. 2017.)

Heterososiaalisuus ja naisiin kohdistuvat suhteet ovat suuressa roolissa länsimaisen hegemonisen maskuliinisuuden ihanteissa. Maskuliinisuus ja mieheys rakentuvat suhteessa naisiin ja feminiinisyyteen (Jokinen 2003). Myös maskuliininen ja feminiininen seksuaalisuus erotetaan voimakkaasti toisistaan: maskuliininen, ihanteellinen seksuaalisuus nähdään autonomisena ja jopa alkukantaisena voimana (Brittan 1989, 46). Hegemoniseen maskuliinisuuteen kuuluu käsitys viriilistä, yleensä heteroseksuaalisesta miehestä, jolla on mahdollisuus toteuttaa seksuaalisuuttaan haluamiensa kumppaneiden kanssa. Kokematonta miestä kutsutaan neitsyen sijaan ”pojaksi”, ja miehet ovatkin tutkimuksissa nähneet poikuuden menettämisen fyysisenä suoritteena ja eräänlaisena askeleena mieheyttä kohti. Poikuuteen yhdistyvät häpeän ja syyllisyyden tunteet muuttuvat se menetettäessä jopa kokemukseksi stigmasta vapautumisesta (Carpenter 2002). Seksuaalinen kokeneisuus on merkittävässä roolissa hegemonisen maskuliinisuuden muodostamisessa – se erottaa pojan miehestä.

Hegemonisen maskuliinisuuden ideaaleihin assosioituminen näkyy seksuaalikäyttäytymisessä siten, että vahvasti traditionaaliseen maskuliinisuuteen samastuvilla miehillä on muita enemmän seksikumppaneita. He myös pitävät harvemmin ehkäisyä miehen vastuuna ja toisaalta kokevat naisen raskaaksi saattamisen pönkittävän omaa maskuliinisuuden kokemustaan. (Pleck, Sonenstein & Ku 1993.) Raskauden koetaan kielivän seksuaalisesta kokeneisuudesta sekä viriiliydestä (Pleck ym. 1993; Lohan, Cruise, O'Halloran, Alderdice & Hyde 2010). Maskuliinisuuteen liittyy siis erottamattomasti ajatus seksuaalisesta aktiivisuudesta ja heterosuhteisiin kohdistuvasta määrällisestä menestyksestä. Raskauden ja maskuliinisuuden kokemuksen yhteys osoittaa, miten hedelmällisyys ja kyky siittää jälkeläisiä liittyy seksuaalisen menestyneisyyden jopa biologisesti determinoituneeksi osaksi tosimiehen määritelmää. Vahva samastuminen näihin piirteisiin vaikuttaa kuitenkin negatiivisesti miesten parisuhteiden muodostamiseen; suuri seksikumppaneiden määrä on merkki vähäisestä emotionaalisesta panostuksesta, mikä saattaa johtaa läheisten ihmissuhteiden muodostamisen ongelmiin. Negatiiviset ehkäisyasenteet myös altistavat terveyshaitoille ja osoittavat, että perinteisessä maskuliinisuusideaalissa oma nautinto arvotetaan kumppanin terveyden edelle. (Pleck ym. 1993.)

Seksuaalinen menestys ja maskuliinisuuden peilaaminen feminiinisyyden vastakohtana liittyy naiset tiukasti osaksi maskuliinisen miehen määritelmää. Maskuliinisuuteen on nähty liittyvän olennaisesti kilpailuasetelma, jossa miehet kilpailevat tilasta ja naisten

huomiosta (Brittan 1989, 82). Joseph Pleckin (2004) mukaan heteroseksuaalisen menestyksen ylikorostuneisuus sekä emotionaalisen itseilmaisun estyneisyys ovat asettaneet naiset asemaan, jossa miehet tarvitsevat heitä tunteiden ilmaisijoina ja maskuliinisuuden vahvistajina. Naisten valta maskuliinisuuden validoijina on kuitenkin vain näennäistä, sillä miehet ovat itse luoneet hierarkkisen arvojärjestyksen, jota kilpailu, heteroseksuaalinen menestys ja kovuus määrittävät. (Pleck 2004, 60-62.)

Seksuaalisen menestyksen lisäksi maskuliinisuus muodostuu muista pääomista, joiden arvo määräytyy suhteessa hegemoniseen maskuliinisuuteen (Brittan 1989).

Maskuliinista pääomaa luodaan maskuliinisiksi miellettyjen saavutusten ja ominaisuuksien kautta. Miesten mahdollisuudet saavuttaa hegemonisia ihannepiirteitä kuitenkin vaihtelevat resurssien mukaan. James Messerschmidt (1993) korostaakin maskuliinisuuden performatiivisuuden saavan erilaisia ilmiäsuja yksilön käytettävissä olevien resurssien mukaan. Tämä niin kutsuttu maskuliinisuushypoteesi esittää pääomien puutteen olevan kompensoitavissa väkivallalla tai muulla deviantilla käytöksellä, joka ilmentää esimerkiksi miehisyyteen usein yhdistettyä kovuutta. Perinteisten maskuliinisuuden ihanteiden kuten taloudellisen tai seksuaalisen pääoman ollessa saavuttamattomissa väkivalta saattaa tarjota reitin sukupuolen tekemiseen (*doing gender*) ja maskuliinisuuden tavoitteluun. Näin väkivaltainen käytös saattaa toimia maskuliinisuutta vahvistavana keinona perinteisten tapojen puuttuessa. (Krienert 2003.) Pääomat ovat siis vaihdettavissa, ja pääomien puute saattaa johtaa miehisen aseman tavoitteluun epänormatiivisin ja poikkeavin keinoin.

Henkisten ominaisuuksien lisäksi mieheyden kulttuurisiin ihanteisiin liittyy sarja maskuliinisina pidettyjä ulkoisia ominaisuuksia. Länsimaisissa yhteiskunnissa ulkonäön merkitys on viimeisten vuosikymmenten aikana korostunut niin naisten kuin miestenkin keskuudessa (Hakim 2018), ja voidaan puhua jopa varsinaisesta ulkonäköyhteiskunnasta (Kukkonen, Pajunen, Sarpila & Åberg 2019.) Ulkonäkö on resurssi, pääomaa (Kukkonen ym. 2019; Holla & Kuipers 2015), jonka merkityksen korostuminen kytkeytyy internetin ja sosiaalisen median nousuun sekä neoliberaalin prekarisaation tuottamaan jatkuvan epävarmuuden kokemukseen. Kokemuksia omasta arvosta luodaan entistä enemmän ulkonäön ja seksikkyyden kautta henkisten ominaisuuksien kehittämisen sijaan myös miesten keskuudessa. (Hakim 2018.) Myös kapitalistisesta kulutuskulttuurista ja kulutuksen kytkeytymisestä identiteetin

muodostukseen on etsitty syytä ulkonäön arvon lisääntymiselle (Sarpila, Åberg & Pajunen 2017).

Hegemoniseen maskuliinisuuteen on aikojen saatossa erottamattomasti liitetty mieskuva, jossa miehen ulkonäkö heijastelee maskuliiniseksi miellettyjä henkisiä ominaisuuksia. Vaikka hegemonisen maskuliinisuuden ihanteet vaihtelevatkin, lihaksikas vartalo on säilynyt ajan saatossa maskuliinimpana pidettynä kehoihanteena. Lihaksikkuus yhdistetään stereotyyppisiin maskuliinisuuteen kytkeytyviin ominaisuuksiin, kuten voimaan, kestävyYTEEN, kilpailullisuuteen, seksuaaliseen potenssiin, dominanssiin, itsenäisyyteen, aggressiivisuuteen sekä itsevarmuuteen. (Wienke 1998.) Kuntosalilla muokattujen ja lihaksikkaiden kehojen näkyminen sosiaalisessa mediassa on yleistynyt viimeisen vuosikymmenen aikana, ja lihaksikasta ulkonäköä voidaan pitää saavutuksena ja merkinä protestanttisen työetiikan siirtymisestä muilta elämän osa-alueilta myös kehoja koskevaksi (Hakim 2018).

Kehon koko on myös korostunut hegemonisesti maskuliinisen aseman rakentamisen keinona. Pituus toimii naisista erottautumisen tapana ja sen koetaan viestivän muistakin maskuliiniseksi miellettyistä ominaisuuksista, kuten itseohjautuvuudesta ja johtajuustaidoista. Pituuden pitämistä erityisen merkityksellisenä miesten keskuudessa on selitetty hegemonisen maskuliinisuuden normeihin mukautumisen sekä statuksen ja pituuden yhteen kietoutumisen kautta (Bogaert & McCreary 2011). Boegart ja McCreary (2011) havaitsivat tutkimuksessaan, että miehet raportoivat oman pituutensa yläkanttiin ja ilmiö korostuu erityisesti lyhyiden miesten keskuudessa. Myös oikeanlainen karvoitus ja hyvät hiukset painottuvat puhuttaessa maskuliinisuutta heijastelevasta ulkonäöstä (Ricciardelli 2011). Miehekäs ulkonäkö nähdään etabloituneen maskuliinisuuden lisäksi eroottisena pääomana, jonka avulla saavutetaan muita hyveitä. Esimerkiksi sosiaalisen menestyneisyyden, niin kutsutun sosiaalisen pääoman ja sen kerryttämisen on nähty fuusioituneen yhteen erottamattomasti eroottisen pääoman kanssa. Näin sosiaalista hyötyä pyritään kerryttämään omaan ulkonäköön panostamalla (Hakim 2018). Ulkonäkö vaikuttaa siis moniin elämän osa-alueisiin, ja maskuliinisten ulkonäköihanteiden saavuttamattomuuden onkin tutkimuksissa todettu aiheuttavan miehille ahdistusta ja riittämättömyyden tunteita (Wienke 1998).

Maskuliinisuusihanne on hallitsevuutensa ja haitallisten seuraustensa, kuten tunneilmaisun puutteen, aggression ja resurssikilpailun kautta merkityksellinen taustatekijä myös naisvihamielisten vihaverkostojen kontekstissa. Markward, Cline ja

Markward (2003) nostavat koulusurmia tarkastelevassa artikkelissaan esille tyttöjen ja poikien erilaisen kohtelun. Monet asiantuntijat ovat nähneet kouluympäristössä tapahtuneiden massasurmien taustavaikuttajaksi poikien kasvatuksen. Heidän mukaansa pojat sosiaalistetaan luopumaan avoimesta tunteiden ilmaisusta, haavoittuvuudesta ja empatian osoittamisesta jo nuorella iällä, mikä johtaa tunteiden patoutumiseen ja niiden hallitsemattomiin ulostuloihin tietyn ärsykkeen, kuten kiusaamisen tai yksinäisyyden, toistuuessa. Tässä viitekehyksessä kouluammuskelut on nähty poikien ilmaisemana hämmennyksenä kulttuurin asettaman miehisen roolin joustamattomuutta kohtaan. (Markward ym. 2003.) Myös Suomessa koulusurmia tarkastellut Jenni Raitanen (2018) osoittaa vastaavan yhteyden: vaikeus täyttää maskuliinisia odotuksia sekä maskuliinisuuden assosioiminen väkivaltaan ovat vaikuttaneet siihen, että koulusurmat ovat näyttäytyneet joillekin pojille mielekkäänä toimintavaihtoehtona.

Ei ole ihme, että hegemonisesta maskuliinisuudesta puhuttaessa huomio kiinnittyy usein näihin negatiivisiin piirteisiin. Hegemonisen maskuliinisuuskuvan redusointi vain myrkyllisiin puoliin antaa käsitteestä kuitenkin liian ahtaan kuvan; väkivaltaisuus, aggressiivisuus ja itsekeskeisyys liittyvät kyllä miehisen dominanssin käsitteeseen, mutta eivät yksin riitä muodostamaan hegemonista maskuliinisuutta. ”Thanteelliseen mieheyteen” sisältyy myös ”positiivisena” pidettyä käytöstä, joka mielletään naisia viehättäväksi. Tällaisiksi Connell ja Messerschmidt (2005) nimeävät muun muassa perheen elättämisen, aktiivisten seksuaalisuhteiden ylläpitämisen sekä isyyden. Dominanssin käsite kuitenkin leimaa kaikkia maskuliinisuusihanteen piirteitä kietoen ”positiivisen” ja negatiivisen yhteen. Kumpaankin liittyy irrottamattomasti käsitys miehen sukupuolisesta yliveraisuudesta sekä naisen heiveröisestä perusluonteesta, jota kompensoimaan miestä tarvitaan. Automaattinen perheenpään asema tai aggressiolla tavoiteltu valta ovat molemmat manifestoituneita miehisen valta-aseman muotoja.

Hegemonisen maskuliinisuusihanteen ja sen tuottamien epäedullisten seurausten, eli toksisen maskuliinisuuden suhde nousee tutkimuksessa luontaiseksi jatkeeksi Mertonin paineteorialle – miehisistä vaatimuksista ja naisen aseman tasa-arvoistumisesta kumuloituva paine on yksi Incel-liikkeen syntymekanismeista.

4 TUTKIMUSASETELMA

4.1 Tutkimuksen tavoite ja tutkimuskysymykset

Erilaisia poliittisia agendoja ajavia vihaverkostoja on tarkasteltu tieteellisen tutkimuksen keinoin (mm. Sobkowicza ym. 2010; Müller & Schwarz 2018), mutta misogyniaan pohjaavat internetviharyhmittymät ovat vasta hiljattain nousseet laajempaan tietoisuuteen. Yhteiskunnan normien laitamilla operoivat naisvihamieliset internetverkot ovat kasvava ilmiö eri kyberalustoilla (Ging 2017). On tutkimuksellisesti merkityksellistä pureutua tarkemmin näihin miesasialähtöistä antifeminismiä lietsoviin verkostoihin.

Tässä tutkielmassa tarkastelen antifeminististä Incel-liikettä ja sen jäsenten jakamaa naisvihamielistä ideologiaa sekä siihen nivoutuvaa termistöä. Black Pill -ideologia kuvastaa misogynististä ja neomaskuliinista nihilismia, johon kuuluu ajatus biologisesta determinismistä sekä naisista systemaattisena ongelmana. Seksuaalisen syrjäytymisen nähdään aiheutuvan miesten biologisen hierarkian pohjalle putoamisesta ja naisten seksuaalisista preferensseistä, jotka väitetysti suuntautuvat korkealla hierarkiassa oleviin miehiin. Robert K. Mertonin paineteoria tarjoaa tutkimukselle teoreettisen viitekehyksen ja tarkastelun työkalun, sillä se on aiemmissa tutkimuksissa osoittautunut oivaksi kehykseksi vastaavanlaisten ilmiöiden tarkasteluun (Välimäki, 2015; Levin & Madfis 2009). Paineteorian lisäksi tarkastelen liikettä ja sen mekanismeja toksisen maskuliinisuuden käsitteen kautta. Tavoitteenani on muodostaa kuvaus Incel-ilmiön luonteesta sekä yhteiskunnallisesta merkityksestä heidän pääasiallisella verkkoalustallaan käymänsä keskustelun pohjalta. Koska kyseessä on varsin tuore liike, aiempaa Inceliin liittyvää akateemista tutkimusta ei vielä juuri ole (ks. Ging 2017; Baele ym. 2019; Labbaf 2019).

Koska misogynia ja siihen nojaavat liikkeet liittyvät olennaisesti yhteiskuntaan ja aikaan, jossa elämme, tarkastelen aineiston avulla niitä yhteiskunnallisia ilmiöitä, jotka merkittävällä tavalla vaikuttavat Incelin kaltaisten yhteisöjen muotoutumiseen ja niiden oikeutukseen.

Edellä esiteltyjen teorioiden pohjalta muodostan seuraavat tutkimuskysymykset:

1. Mitkä ovat Black pill -ideologian pääpiirteitä ja millä tavoin ne ilmenevät verkkoalustan diskursseissa?
2. Millä tavoin Incel, sen synty ja liikkeen nimeen tehdyt väkivallanteot näyttäytyvät paineteoreettisesta kehyksestä?
3. Miten mieheyden ihanne ilmenee verkostossa ja minkälaisia ilmiä ja toksinen maskuliinisuus saa?

Tutkimuksen tavoitteena on vastata näihin pääkysymyksiin aiemmin esiteltyjen teorioiden pohjalta. Empiirisenä painopisteenä on tarkastella Black pill -ideologiaa ja sen piirteitä ilmiön kokonaisvaltaiseksi hahmottamiseksi. Ajatusmaailman ymmärtäminen johdattelee Incel-liikkeen tunnuspiirteiden ja päämäärien keskiöön, jonka kautta Inceliä voidaan tarkastella laajemmassa yhteiskunnallisessa viitekehyksessä suhteessa hegemoniseen ja toksiseen maskuliinisuuteen sekä sosiaalisen paineen kulminoitumiseen. Edellä esitetyt tutkimuskysymykset valaisevat mahdollisimman monipuolisella tavalla ilmiön syitä ja ominaisuuksia tarjoten samalla ikkunan sen yhteiskunnallisten seurausten ja mahdollisten jatkotutkimustarpeiden kartoittamiseen.

Incel-verkoston hajanaisuuden ja organisoimattomuuden takia sen verkkopohjainen keskustelupalsta toimii sen ainoana virallisena yhteydenpitoalustana ja avaa siten luonnollisen näköalan ilmiön tarkasteluun. Incels-verkkoalusta on liikkeen pääasiallinen keskustelukanava ja muodostaa siten internetissä syntyvän verkoston. Keskustelijoiden tullessa eri puolilta maailmaa kyseessä on kansainvälisesti merkittävin Incel-ideologian levittämisen alusta. Tässä tutkielmassa viittaankin Incel-verkoston ainoaksi Incels.co-alustan muodostamaan verkostoon. Keskustelupohjainen aineisto sekä siinä esiintyvien diskurssien tutkimus havainnollistavat tutkimuskysymysten suhdetta ympäröivään sosiaaliseen todellisuuteen sekä Mertonin paineteoriaan ja vallitseviin mieheyden vaateisiin.

Incelin kaltaisten verkostojen tutkimuksen merkitys korostuu ajassa, jossa internetin ylijärjestyminen ja sen tarjoamat mahdollisuudet luoda potentiaalisesti vahingollisia yhteisöjä ovat ajankohtaisia. Poliittisen ja uskonnollisen terrorismin rinnalle on noussut

muun muassa Kanadan, Ruotsin ja Texasin viranomaisten noteeraama uudenlainen turvallisuusuhka, jonka syrjäytyneiden ja katkeroituneiden Incel-miesten vihanpurkaukset aiheuttavat. Naisvihamielisten verkostojen viimeaikainen nousu nostaa esille kysymyksen naisten turvallisuudesta internetissä ja sen ulkopuolella sekä misogynististen diskurssien yleistymisestä ja hyväksyttävänä pitämisestä. On tärkeää tunnistaa niitä yhteiskunnallisia mekanismeja, jotka tuottavat sukupuolittunutta syrjäytymistä ja korostavat seksuaalisen menestyksen merkitystä yksilön identiteetin ja statuksen muodostumisessa.

4.2 Aineisto

Tämän tutkimuksen aineisto on kerätty Incels-sivuston keskusteluketjuista. Incels on verkkopohjainen keskustelualusta, jonka avulla liikkeen jäsenet pitävät yhteyttä ja käyvät ideologiaansa pohjaavia keskusteluita. Tutkimuksen alkaessa sivuston verkkotunnuksena toimi incels.me, mutta sivusto suljettiin palveluntarjoajan toimesta sen loukkaavan ja rikoksiin kannustavan sisällön takia. Sittemmin yhteisön ylläpitäjät siirsivät sisällön islantilaiselle verkkotunnukselle toiveenaan säilyttää sivu Islannin laajan sananvapauden turvin. Islantilaiselta palveluntarjoajalta palsta on sittemmin siirtynyt vuoden 2019 aikana osoitteeseen Incels.co.

Keskustelut tapahtuvat nimimerkkien takaa, mutta palstan kohderyhmän ja keskustelujen perusteella keskustelijat ovat miehiä sekä ikäjakaumaltaan pääosin nuoria aikuisia. Sivuston ylläpitäjän 7.11.2018 julkaiseman käyttäjäkyselyn tulokset (N=400) osoittavat suurimman osan keskustelijoista olevan etnisyydeltään kaukasialaisia (noin 60 %) ja asuvan Pohjois-Amerikan ja Euroopan alueella (noin 85 %). Vuoden 2020 kyselyn vastaavat luvut (N=669) ovat 55 prosenttia ja 81 prosenttia. Vuonna 2018 60 prosenttia tunnustautuu kysyttäessä misantroopiksi ja jopa 76 prosenttia sanoo kärsivänsä jostakin mielenterveyden häiriöstä, kuten ahdistuksesta tai masennuksesta. Mielenterveydestä ja neurotyypillisyydestä kysyttäessä vuonna 2020 kyselyyn vastanneista noin 29 prosenttia sanoo kärsivänsä autismista ja 68 prosenttia masennuksesta. Jatkuvasta ahdistuksesta sanoo kärsivänsä 75 prosenttia sekä sosiaaliseen elämään vaikuttavasta ulkoisesta tai fyysisestä vammasta 25 prosenttia vastanneista.

Sivustolla on sen tietojen mukaan 18.02.2020 mennessä 11 050 rekisteröityä käyttäjänimeä, joista osa on ylläpidon toimesta jäädytetty käyttäjän paljastuessa naiseksi tai muutoin palstan säännöille tai ideologiselle kulttuurille sopimattomaksi keskustelijaksi. Muille internetpalstoille tyypilliseen tapaan osa käyttäjistä tyytyy seuraamaan keskustelua aktiivisen osallistumisen sijaan.

Tutkimukseen valikoitui yhteensä seitsemänkymmentä viestiketjua seitsemältä eri aihealueelta, joiden havainnoin käsittelevän palstalle ominaisimpia teemoja kuten naisvihaa, miesten biologista hierarkiaa, seurustelukulttuuria sekä paineen synnyttämiä negatiivisia tunteita. Useamman aihealueen tarkastelu mahdollistaa kattavan kokonaiskuvan muodostamisen palstan keskustelukulttuurista sekä liikkeen ajatusmaailmasta. Niiden alaiset keskusteluketjut on valittu satunnaisesti, mutta kuitenkin niin, että ne edustavat laajasti inceleiden maailmaa sekä sisällöllisesti että diskursiivisesti. Aihealueet, joiden alle valitut ketjut sijoittuvat, ovat Blackpill, Soy, LifeFuel, SuicideFuel, NSFW, RageFuel ja Serious.

Blackpill-aiheiset keskustelut koskevat laajasti Incel-liikkeen ajatusmaailmaa, kun taas Soy-aihealue rajautuu keskusteluketjuihin, jotka käsittelevät liikkeen epämaskuliiniksi mieltämiä asioita. Tällaisia ovat muun muassa masturboinnista pidättäytyminen sekä mediassa esiintyvien miesten maskuliinisuuksien arviointi. LifeFuel-kategoriaan sijoittuvat viestiketjut liittyvät aiheisiin, jotka synnyttävät keskustelijoissa yleisesti positiivisia tunteita. Aihealueen alla keskustellaan esimerkiksi naisten huijaamiseen tarkoitetuista valetreffiprofiileista, seksuaalisesti aktiivisten miesten kovakätisestä arvostelusta ja erilaisista naisiin kohdistuvista lähestymisyriityksistä. SuicideFuel-kategorian keskusteluissa jaetaan itsemurha-ajatuksia indusoivia asioita sekä pohditaan seksuaalisen ja sosiaalisen deprivaaation aiheuttamaa elämäntyytyväisyyden laskua. NSFW-kategorian nimi on akronyymi internetlyhenteestä *Not Safe For Work*, joka viittaa sisältöön, jota ei tule avata työpaikalla sen sisältämän sopimattoman materiaalin takia. RageFuelin alla käydyt keskustelut ovat vihan purkamista varten; kategorian keskustelut liittyvät muun muassa seksuaalisesti aktiivisten ihmisten arvosteluun, oman selibaatin herättämisen raivon ilmaisuun sekä epäoikeudenmukaisuuden kokemuksiin. Serious-kategoria pitää sisällään keskusteluita, joihin keskustelunaloittajat toivovat vakavaa suhtautumista. Keskustelunavaukset polveilevat monenlaisten teemojen ympärillä sisältäen pohdintoja niin ulkonäön merkityksestä elämäntyytyväisyyteen kuin plastiikkakirurgian mahdollisuuksista sen parantamiseen.

Tarkasteltavat keskustelut on julkaistu incels.me, incels.is- ja incels.co-sivustoilla aikavälillä 23.5.2018-10.1.2020 ja ne on poimittu 18.11.2018-20.2.2020. Keskityn tutkimuksessani analysoimaan keskusteluketjujen kerronnallista sisältöä sekä käyttäjien suosimia sanavalintoja, jotka johdattelevat liikkeen ideologiaan. Lisäksi peilaan keskusteluita ja niiden sisältöjä verkoston liikkeellepanijana pidetyn Elliot Rodgerin kirjoittamaa manifestia (2014) ja ennen massamurhaa julkaisemaansa *The Day of Retribution* -videota vasten.

4.3 Menetelmä

Analyysimetodina tässä tutkimuksessa käytän tulkitsevaa diskurssianalyysia (Siltaoja & Vehkaperä 2011; Pynnönen 2013), joka keskittyy Incels-verkkoalustan diskursiivisiin teemoihin teorialähtöisestä näkökulmasta. Tämä tarkoittaa sitä, että analysoin aineiston sisältöä Mertonin paineteorian lisäksi sukupuoliroolien ja erityisesti toksisen maskuliinisuuden perspektiivistä.

Diskurssianalyysi on kielen ja sen käytön tarkasteluun kohdistuva tutkimusmenetelmä, jonka tavoitteena on eritellä ja tarkastella sosiaalista todellisuutta ja sen ilmiöitä kvalitatiivisen aineiston avulla. Diskurssianalyysi pohjautuu sosiaalisen konstruktionismin teoriaan, jonka mukaan kieli ja sen käyttö eivät pelkästään kuvaa ympäröivää todellisuutta, vaan myös uusintavat ja merkityksellistävät sitä (Pietikäinen & Mäntynen 2019). Hegemonista maskuliinisuutta ja sen ideaaleja tuotetaan diskursiivisesti (Jokinen 2003, 21) ja siten myös Mertonin kuvaamaa painetta niiden toteuttamisesta luodaan diskurssien kautta. Kulttuuriset tavoitteet rakentuvat sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Juuri diskurssien tutkimus tarjoaa tavan tarkastella sosiaalisesti konstruoitunutta maailmaa ja sen ilmiöitä, jotka rakentuvat ennen kaikkea vuorovaikutuksessa, puheessa ja teksteissä. Diskurssit ovat semanttisia kokonaisuuksia, puhuttua ja kirjoitettua viestintää sekä niiden piirteitä. Diskurssien tutkimus yhdistää kielenkäytön mikrotason sekä yhteiskunnan makrotason: kieltä ja sen käyttöä analysoidaan siinä kontekstissa, jossa se tapahtuu. Diskurssit heijastelevat verbaalisen ilmaisun ja sen kontekstin välistä suhdetta tarjoten ikkunan erilaisiin ilmiöihin ja niiden piirteisiin. (Pietikäinen & Mäntynen 2019; Pynnönen 2013.)

Tulkitsevassa diskurssianalyysissä ilmiöihin liittyviä diskursseja ja teemoja tarkastellaan erilaisia konteksteja vasten (Siltaoja & Vehkaperä 2011), tässä tutkimuksessa edellä esiteltyjä teorioita sekä yhteiskunnallista todellisuutta peilinä käyttäen. Tulkitsevan analyysin tarkoituksena on tarkastella, millä tavoin diskurssit tuottavat tutkittavaa ilmiötä (Siltaoja & Vehkaperä 2011; Pynnönen 2013). Erotuksena kriittiselle diskurssianalyysille tulkitsevasti orientoitunut diskurssianalyysi ei pyri kriittiseen puheenvuoroon tutkittavaa ilmiötä vastaan tai sen puolesta, vaan sen tavoitteena on mahdollisimman neutraalisti ja yksityiskohtaisesti tarkastella ja tulkita ilmiöön liittyvää keskustelua (Pynnönen 2013). Kvalitatiivinen tutkimus pyrkii selittämään ja siten ymmärtämään erilaisia sosiaalisia ilmiöitä (Pietikäinen & Mäntynen 2019). Vaikka vihaverkostot onkin aiheena latautunut ja niihin liitetään paljon tunteita, tutkimuksen tarkoituksena ei ole sympatisoida tai syyllistää, vaan tarkastella Mertonin paineteorian ja maskuliinisuushanteen kautta Incel-liikettä sekä pyrkiä analysoimaan sen ideologiaa, sitä tuottavia ja ylläpitäviä tekijöitä ja seurauksia. Diskursiivisia teemoja Incelin kohdalla ovat erityisesti liikkeen ideologiasta juontava termistö, naisviha ja maskuliinisuuden ihanteet.

Haastattelu- tai kyselytutkimuksiin verrattuna internetpohjaisen diskurssianalyysin etuna on se, että tutkija ei ole vaikuttanut keskusteluiden kulkuun tai sisältöön. Näin internetkeskustelut ovat eräänlaista ”luonnollista aineistoa”. Luonnollisesti syntyneen aineiston etuna on myös keskustelun polveilevuus ja monipuolisuus: keskustelijoiden esittämät mielipiteet synnyttävät uutta keskustelua, joka antaa yksityiskohtaisempaa tietoa yhteisön jakamista ajatuksista ja arvoista kuin haastattelun avulla saadut yksittäisten henkilöiden kertomukset. (Holtz, Kronberger & Wagner 2012.)

Aineisto on kerätty tiedostoina keskustelusivustolta ja analysoinnin apuna on käytetty kvalitatiivisen aineiston käsittelyyn tarkoitettua NVivo 12 -ohjelmaa. NVivo 12 on tietokoneavusteista laadullista analyysia varten kehitetty ohjelmisto, jonka avulla kvalitatiivista aineistoa voi muun muassa säilyttää, luokitella ja koodata (Leech & Onwuegbuzie 2011). Tässä tutkimuksessa aineistoa on NVivon avulla koodattu toistuvien diskurssien mukaan, aihealueittain sekä teemoittain.

Diskurssien tutkimuksessa analyysi tarkoittaa sitä, että aineisto käydään systemaattisesti läpi valittujen näkökulmien ja taustateorioiden avulla. Olennaista tutkimuksessa on, että diskursseissa rakentuvia merkityksiä tarkastellaan suhteessa vallitsevaan aikaan ja paikkaan sekä tutkittavaan ilmiöön. (Pietikäinen & Mäntynen 2019.) Tässä

tutkimuksessa analyysi eteni konkreettisesti siten, että aineiston keräämisen jälkeen keskusteluihin tutustuttiin ja niistä poimittiin keskeisiä käsitteitä koskien Incel-ideologiaa sekä toistuvia teemoja, kuten naisvihaa, katkeruutta ja hierarkiapuhetta. Näitä tulkittiin suhteessa Mertonin teoriaan ja toksiseen maskuliinisuuteen etsien yhtäläisyyksiä, jotka heijastelevat teoreettista viitekehystä. Tulkinan luotettavuuden ja selkeyden varmistamiseksi tuon tekstinäytteitä tutkimuksen analyysiosioon. Tekstinäytteet on valikoitu siten, että ne edustavat mahdollisimman kattavasti aineistoa ja tutkittavaa ilmiötä sekä osoittavat käytännönläheisesti, millä tavoin ja minkälaisissa asiayhteyksissä erilaiset termit esiintyvät Incel-verkoston keskusteluissa. NVivon ensisijainen rooli tutkimuksessa on toimia aineiston säilytysalustana sekä sujuvoittaa aineistoon tehtävien muistiinpanojen käsittelyä suhteessa manuaaliseen aineiston käsittelyyn. Laadullisessa tutkimuksessa tärkein analyysin työkalu on kuitenkin tutkija itse, eikä käytettävä ohjelmisto suorita analyyseja vaan toimii aineiston erittelyn tukena (Leech & Onwuegbuzie 2011).

4.4 Tutkimusetiikka

Sosiologisen tutkimusperinteen kontekstissa internetkeskusteluihin pohjautuva tutkimus on melko tuore ilmiö. Keskustelut, niiden tavoitteet ja intiimiyden taso vaihtelevat merkittävästi alustasta toiseen, ja siksi keskustelupohjainen tutkimus vaatii aina perusteellista ja tutkimuskohtaista eettistä tarkastelua.

Arkaluontoisen internetmateriaalin käyttäminen edellyttää erityistä tutkimuseettistä hienotunteisuutta. Tutkimuseettinen neuvottelukunta korostaakin tutkimusetiikkaa tutkimuksen luotettavuutta, uskottavuutta ja hyväksyttävyyttä määrittelevänä tekijänä. Hyvän tieteellisen käytännön mukainen tutkimus käyttää eettisesti kestäviä aineistonhankinta- ja tutkimusmenetelmiä, jotka edellyttävät tutkijalta huolellisuutta, tarkkuutta ja herkkyyttä eettisten säännösten noudattamisessa (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2019).

Kuten muussakin tutkimuksessa, myös verkkoaineistoa käytettäessä on pidettävä huoli tutkittavien yksityisyydestä sekä punnittava tarkoin tutkimuksen haittojen ja hyötyjen suhdetta (Markham & Buchanan 2012). Incels-keskustelupalsta on avoimesti kaikkien luettavissa eikä vaadi valheellisen käyttäjätunnuksen tekemistä ja palstalle

soluttautumista, joten se voidaan mieltää julkiseksi tilaksi. Palstan keskustelijat ovat tietoisia verkkoalustan avoimuudesta. Tällaisen avoimen tilan tarkastelu ei velvoita informoimaan tutkittavia, kun yksittäisten tarkasteltavien tunnistamiseen johtavia henkilötietoja ei kerätä. (Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto 2018.)

Julkisen keskustelupalstan analysoinnin eettisyyttä lisää myös sen tarjoama mahdollisuus tutkimuksen toistettavuuteen. Avoin alusta on toisten tutkijoiden saavutettavissa, joten alkuperäisen tutkijan johtopäätökset ovat tieteellisesti läpinäkyviä ja tarvittaessa uudelleenarvioitavissa. (Holtz, Kronberger & Wagner 2012.) On kuitenkin huomioitava, että julkisuudesta huolimatta henkilökohtaisten keskusteluiden käyttäminen tutkimustarkoituksiin saattaa harmittaa tai ärsyttää joitakin keskustelijoita. Tutkimuksen lisäämä tieto ja yhteiskunnallinen merkitys korostuvatkin eettisinä tutkimusperusteina myös avoimen palstan analysoinnissa.

Palstan saavutettavuudesta huolimatta tutkittavien yksityisyyttä on suojattava parhaan mahdollisen kyvyn mukaan eikä tutkimuksen kannalta tarpeettomia tietoja ole syytä paljastaa (Holtz, Kronberger & Wagner 2012). Anonymiteetti on tärkeä tutkittavia suojaava tekijä keskustelualustalla. Palstan keskustelut ovat lähtökohtaisesti anonyymeja, mikä pitää huolen kirjoittajien tunnistamattomuudesta ja yksityisyydensuojasta. Aineisto ei myöskään luontaisesti sisällä varsinaisia henkilötietoja, sillä palstan ainoita tunnistetietoja ovat keskustelijoiden itselleen keksimänsä nimimerkit.

Pyrin käsittelemään tekstejä kokonaisuuksina ja kuvailemaan melko yleisluontoisella tasolla niiden luonnetta yksittäisten käyttäjien tutkailun sijaan. Ilmiön ja Black Pill -ideologian termien ymmärtäminen vaatii kuitenkin laajempaa kontekstia edellyttäen joidenkin sitaattien käyttöä. Sitaatit ovat sisältämiensä paikannimien tai muiden mahdollisesti tunnistettavissa olevien tietojen osalta anonymisoituja eivätkä ne paljasta keskustelijoiden nimimerkkejä tai muita tunnistetietoja. Sitaatteja ei ole mahdollista yhdistää niiden taustalla olevaan luonnolliseen henkilöön. Nämä toimet huomioiden keskusteluiden käyttäminen tutkimusta varten on eettisesti perusteltua.

Anonymiteetti tuo mukanaan kuitenkin myös tutkimuksellisia ongelmia, kuten demografisten tekijöiden tai keskustelijoiden mielipiteiden aitouden varmentamisen mahdottomuuden (Holtz, Kronberger & Wagner 2012). Toisaalta anonymiteetti luo keskustelijoille vapauden ilmaista ajatuksiaan ilman rajoituksia. Tämän tutkimuksen

tarkoituksena on ensisijaisesti analysoida keskusteluiden sisältöä keskustelijoiden tarkastelun sijaan. Palstan sosiaalinen kontrolli valheellisten käyttäjien suhteen on myös tiukka, joten voidaan olettaa, että suurin osa aktiivisista nimimerkeistä on todella miehiä ja edustavat siten Incel-populaatiota.

Aineisto on kerätty tutkimustarkoituksiin ja sitä käytetään vain tätä tutkimusta varten. Aineisto sisältää verkkotunnistetietoja nimimerkkien muodossa, joten se on yleisen EU:n tietosuoja-asetuksen (General Data Protection Regulation) alaista informaatiota. Tietosuoja-asetuksen mukainen tutkimusaineiston käyttäminen ja säilytys varmistavat asianmukaisen luonnollisia henkilöitä koskevien henkilötietojen käsittelyn (Tietosuojavaltuutetun toimisto 2020). Tutkimusaineistoa säilytetään muistitikulla tutkimuksen valmistumiseen asti sekä kuusi kuukautta sen jälkeen mahdollista jatkotutkimusta varten. Tämän jälkeen tutkimusaineisto hävitetään asianmukaisesti.

5 TULOKSET JA POHDINTA

Incels-palstan keskusteluaineisto sekä liikettä koskevan uutisointi osoittavat vahvasti liikkeen roolin modernin internetpohjaisen misogynian kentällä. Aineistossa tutkimuskysymysten teemat ovat osin päällekkäisiä, eikä niitä ole mahdollista täysin erottaa toisistaan. Keskusteluketjut osoittavat, että sisäistetty maskuliinisuuskäsitys, sen toksiset ilmiöt sekä Mertonin paineteoriaa ilmentävä käyttäytyminen kumpuavat liikkeen edustamasta ajatusmaailmasta aiheuttaen vahinkoa sekä sitä kannattaville että sen vihanpurkausten kohteeksi joutuneille. Kulttuuristen ihanteiden saavuttamattomuuden tuottama paine purkautuu kapinoinnin adaptaatiomallia noudatellen. Ideologia ja sen synnyttämä, keskusteluissa käytetty termistö heijastavat itsessään ajatusta toksisesta maskuliinisuudesta sekä paineenomaisesta kapinoinnista.

Kaikki tarkasteltaviksi valitut tutkimuskysymykset koskettavat toisiaan osoittaen niiden oleellisuuden Incel-liikkeen tarkastelun ja kattavan kokonaiskuvan muodostamisen kannalta. Tässä luvussa käsitelen Black pill -ideologiaa sen termistöä avaamalla, mertonilaista viitekehystä ja toksista maskuliinisuutta järjestyksessä muodostaen kokonaiskuvan liikkeen perustasta ja taustoista.

5.1 The Black Pill -ideologia ja diskurssit

Incels-verkkoalustalta poimittu keskusteluaineisto tarjoaa ikkunan käyttäjien jakamaan ajatusmaailmaan. Erityisesti Blackpill-aihealueen keskustelut ilmentävät ideologiaa suoraan keskittyen sen periaatteisiin, mutta myös muilla tarkastelluilla keskustelualueille, NSFW-, RageFuel-, Serious-, Soy-, LifeFuel- ja SuicideFuel-kategorioissa ideologinen kanta on vahvasti näkyvillä sen ollessa erottamaton osa kaikkea keskustelua.

Black pill -ideologia on äärimmäisessä kyynisyydessään ja naisvihassaan Red pill -ajattelusta pidemmälle jalostettu lähikäsite (ks. luku 2.2). Punaisen pillerin nielleet näkevät tasa-arvoistumisen ja länsimaisen feminismin nousun sortavan miehiä ja ajattelevat tämän johtavan miesten yhteiskunnallisen aseman rappioitumiseen modernissa maailmassa. Heidän silmissään feminismillä pyritään vain näennäisesti tasa-arvoon, vaikka todellisuudessa sen funktio on kastroida miehet sekä psykologisesti, sosiaalisesti että seksuaalisesti. Miesten tulee näin aktiivisesti taistella seksuaalisen markkina-arvonsa menettämistä vastaan erilaisin keinoin, joista suurin osa nojaa antifeministisiin ja suoranaisesti naisvihamielisiin lähestymisyhteyksiin ja seuranhakuvinkkeihin. Äärimaskuliinisten ideaalien tavoittelu lihasten kasvatuksen, ulkonäköpääoman kerryttämisen ja naisia alentavan käytöksen avulla avaa reitin korkeampaan miehiseen asemaan.

Vaikka Black pill -ajattelun kannalla olevat incelit huomioivat Red pill -ajattelun tapaan naisten roolin systemaattisena ongelmana, eivät he koe seksuaalista arvonmenetystä palauttavaa taistelua mielekkääksi. He hylkäävät ajatuksen, jonka mukaan systemaattisia ongelmia voisi ratkaista henkilökohtaisella tasolla. Inceleiksi itsensä mieltävät näkevät pääosin tarpeettomina statuksen parantamiseen tähtäävät keinot, sillä he uskovat biologisesti determinoituneeseen hierarkiaan ihmisten välillä; luonnonvalinta ohjaa ulkonäön ja henkisen pääoman jakautumista. He pohjaavat vahvasti myös evoluutiopsykologiseen ajatukseen, jossa naiset tavoittelevat miehiä vain maskuliinisuuden hierarkian korkeimmilta tasoilta. Miesten hierarkia muodostuu hyvin moniulotteisesti ja siihen vaikuttavat maskuliinisten ominaisuuksien, kuten pituuden, lihaksikkuuden, miehekkään karvoituksen sekä henkisten ja taloudellisten resurssien

lisäksi myös etninen alkuperä. Käsitys rodullisesta hierarkiasta näkyy voimakkaasti Incels-palstalla käytävässä keskustelussa rassististen termien ja ajatusten jakamisen muodossa. Tätä ilmentää muun muassa ei-valkoisten jäsenten ja ei-valkoisten naisten kutsuminen näiden etnisyyksiin liitetyillä stereotyyppioilla. (Kommenttien käännökset ks. liite 1.)

“The life cycle of an ugly male can be summarized like this: Born ugly > treated like shit by everyone > mental health deteriorates > treated like shit by everyone 10x > isolation > exclusion from the gene pool.” (Serious 7)

“We just gotta cope the best we can tbh -- There really is no other way. You will not change who you are.” (Serious7)

“you can genuinely love to learn, workout, travel and all that. But cuz our biology it all comes back to sex and we can't truly enjoy those if we are not getting constant sex” (Serious 7)

“The point of socializing is to fuck tbh. Anyone who says otherwise is coping.” (Serious 2)

Seksuaalinen syrjäytyneisyys sekä *inceliys*, vastentahtoisessa selibaatissa eläminen, polveutuvat aineiston perusteella tiiviisti evoluutiopsykologisesta biologisen eriarvoisuuden ajatuksesta. Inceleiden mukaan naiset suosivat parinvalinnassa näitä korkeatasoisiksi miellettyjä alfamiehiä, jotka ovat tyypillisesti valkoisia, komeita, voimakkaita ja täyttävät muutenkin länsimaisen hegemonisen maskuliinisuuden miesihanteen. Alfamiehillä on käytössään monenlaisia resursseja, joita he voivat muuntaa eroottiseksi pääomaksi ja heteroseksuaaliseksi menestykseksi. Naisten katsotaan etsivän laskelmoidusti miehestä hyötyä, oman statuksen kohottajaa, elättäjää ja suojelijaa. Jättämällä inceleiden kaltaiset, vähemmän miehiset ”betamiehet” huomiotta naiset aiheuttavat valinnoillaan näiden seksuaalisen ulossulkemisen. Selibaattia selitetään siis oman statuksen alemmuudella, jonka katsotaan kumpuavan puutteellisista resursseista. Maskuliinisten ulkoisten piirteiden puuttuminen tai vähäisyys, sosiaaliset ongelmat tai vahva kokemus omasta vaillinaisuudesta kertovat inceleiden mukaan selibaatin syistä vain osin, sillä lopulta seksuaalisen syrjäytymisen aiheuttavat valinnoillaan naiset.

Toisin kuin Red pill -ajattelu, joka pyrkii restauroimaan miehisen aseman erilaisia lähestymistekniikoita ja jopa naisten manipulointiyrityksiä käyttämällä, Black pill -ideologia ei tarjoa välineitä eriarvoisen asetelman muuttamiseen tai oman arvon kohottamiseen, sillä luonnonvalinta nähdään ehdottomana. Kun paineteoreettisesta kehyksestä Red pill muistuttaa enemmän innovointia, jossa normatiivista menestystä tavoitellaan epänormatiivisin keinoin, Black pill -ideologian kannattajilla ei puolestaan ole keinoja pyrkiä kohti kulttuurisia ihanteita. Siispä niiden tavoittelu hylätään oman normiston tieltä kapinointi-reagointimallia noudatellen. Maskuliinisen hierarkian katsotaan syntyvän evoluution ja luonnonvalinnan seurauksena ja olevan siten täysin biologisesti determinoitunut. Hierarkkinen asema määräytyy siten jo syntymässä. Tämän umpikujan seurauksena ahdinkoonsa incelit näkevät konkreettisten toimien sijaan ratkaisuksi vain äärimmäisen naisvihan, joka näyttäytyy aineiston keskusteluketjuissa avoimen vihan lisäksi myös naisten varsinaisena dehumanisointina sekä naisiin kohdistuvina väkivaltafantasioina. Tämä muodostaa kantavan ajatuksen ideologian taustalla.

Analysoiduissa keskusteluissa esiintyy runsaasti liikkeen keskuudessa vakiintunutta retoriikkaa ja termistöä, jotka ilmentävät liikkeen ideologista kantaa. Incel muodostuu sanoista involuntarily celibate, mutta osa keskustelijoista spesifioi oman syrjäytymisensä syyn erilaisella etuliitteellä. Mielenveysongelmien takia selibaatissa olevia kuvaa *mentalcel*, lyhydestä tai pienikokoisuudesta kärsiviä *heightcel* tai *framecel*. Selibaattinsa pääsyyksi lihavuuden mieltävä on *fatcel*. Etnisyytensä ongelmana näkevät liittävät päätteeseen usein rasistista stereotypiaa ilmentävän etuliitteen, kuten *currycel*, joka viittaa intialaiseen alkuperään, ja vastaavasti kiinalaisuuteen viittaa *ricecel*. Myös naisia kuvaavissa termeissä esiintyy rasistisia konnotaatioita sisältäviä etuliitteitä. Selibaatin aiheuttavia syitä ei pidetä samanveroisina, vaan joitakin syitä pidetään itseaiheutettuina ja siten selibaatin katsotaan olevan vapaaehtoista. Tällaista seksuaalisesti syrjäytyntä kutsutaan yhteisössä nimellä *volcel*, joka juontaa sanasta voluntary (vapaaehtoinen).

”Saw a curry[cel] approach a noodlewhore who was about a head taller than he was. -- She was a 9/10 giganoodle with an amazing body.” (Serious 9)

“The only thing normal I guess is my 6x5.3 inch dick, which is nice to have as a turbomanlet ugly scoliosis ricecel” (Serious 10)

“There's a saying in the incelosphere that fatcel=volcel.” (RageFuel 4)

Keskusteluissa miesten muodostamaa hierarkiaa kuvataan miehen seksuaaliseen markkina-arvoon viittaavin termein. *Chad* on seksuaalisesti aktiivinen valkoinen alfamies, jolla on runsaasti seksuaalisia kokemuksia ja joka saa osakseen naisten huomiota. *Chadlite* on eräänlainen Chadin kevytversio, suhteellisen komea ja maskuliininen mies. Seksuaalisesti aktiivinen, ei-valkoinen mies voi olla *Chang* (aasialainen chad), *Chadrone* (useampaa etnistä alkuperää) tai *Tyrone* (afroamerikkalaista alkuperää oleva chad). Tällainen etninen erottelu kuvastaa Black pill -ideologian rotuajattelun mukaista, rasistista hierarkiäkäsitystä, jonka kantava periaate on valkoisen miehen geneettinen ja sosiaalinen ylivoimaisuus. Suurin ahdinko vastentahtoisesta selibaatista on aasialaista ja afrikkalaista alkuperää olevilla inceleillä, sillä ideologian mukaan naiset pyrkivät aina ensisijaisesti valitsemaan valkoisen kumppanin.

Chadien ihailua nauttivat suositut naiset ovat *Stacyja*. Nimitys halventaa seksuaalisesti aktiivisia ja ulkoisesti kauniita naisia, joita pidetään likaisina ja vähä-älyisinä, vaikka vastaavasti aktiivisia Chad-miehiä jopa kadelditaan inceleiden joukossa.

Pariutumiskulttuuria ja seksuaalisia markkinoita kuvaa termi *cock carousel* (suomeksi ”kullikaruselli”), jossa stacyt pyörivät valikoimassa maskuliinisia miehiä jättäen näin incelit seksin ja seurustelun – ja siten koko yhteiskunnan – ulkopuolelle. *Normiet* ovat alfojen ja betojen väliin putoavia keskimääräisiä miehiä, jotka eivät ole inceleiden määritelmän mukaisesti erityisen maskuliinisia, mutta saavat kuitenkin huomiota naisilta. Miehiin liittyvät nimitykset toimivat siis rinnasteisina, seksuaalista statusta kuvailevina nimikkeinä:

”I would choose to be a VERY VERY POOR chad having sex with virgin stacy wives than being a multimillionaire . this life is health + looks + sex + safety(minimal comfort) , all else isn't important at all” (Ragefuel 6)

“NoFap is just for Chads and normies with girlfriends that want to stop watching porn, for us incels it's completely pointless.” (Blackpill 1)

“Having a daughter = raising a wet set of holes so Chad can have a warm place to stick his dick inside” (NSFW 4)

“If you're a failed normie it [plastic surgery] can turn you into a Chadlite”
(Serious 2)

Hegemonisesti maskuliiniset ominaisuudet ovat myös huomattavan yleinen miehen mitta palstalla. Pehmeitä arvoja kannattavia tai esimerkiksi pettämisen anteeksiantaneita miehiä kutsutaan sanoilla *cuck* tai *cuckold* (aisankannattaja). *Alfa fuck* -naistenmiehen vastakohtana *Beta buck* viittaa mieheen, joka kelpaa naisille elämäkumppaniksi ja etupäässä elättäjiksi sitten, kun aloilleen asettuminen on ajankohtaista. *Soy boy*, soijapoika, on myös halventava ilmaisu perinteisesti epämaskuliiniselle miehelle. Se juontaa vanhasta ajatusvääristymästä soijan estrogeenien vaikutuksesta feminiinisiksi miellettyjen kasvissyöjämiesten testosteronin laskuun. Lyhyitä miehiä kutsutaan termillä *manlet*. Näissä epämaskuliinisuutta pilkkaavissa termeissä esiintyy paljon samankaltaisuuksia myös muissa naisvihamielisissä internetkulttuureissa, kuten Inceliä edeltäneellä PUAhatella (ks. luku 2.1).

“beta cuck soy boy
they enjoy thinking of their wife / girl with other men in bed” (Soy 1)

“Being a cuck literally enables women to continue treating you like trash.”
(RageFuel 3)

“I cannot think or comprehend of anything more cucked than having a daughter. Honestly, think about it rationally. You are feeding, clothing, raising and rearing a girl for at least 18 years solely so she can go and get ravaged by another man.”
(NSFW 5)

“Damn, the first guy mogs his wife easily. He's a high tier normie with great height. Should have dumped her ugly ass. She didn't even have a good reason that she cheated, the whore. The second one is reaching the fuck out of his league. Guarantee betabuxxing situation while she fucks the shit out of Chad. He's doomed to be cucked.” (Soy 1)

[Kommentti koskien viihdeuutisvideoita, joissa elämäntarinansa jakavat kaksi pettämisen anteeksi antanutta miestä.]

Keskusteluissa naisiin viitataan *Stacy*n lisäksi termeillä *femoid* tai *foid*, jotka ovat yhdistelmiä sanoista *female* ja *humanoid*. Termien tarkoitus on dehumanisoida naiset ja riisua heidät kaikesta ihmisyydestä – naisella ei oikeastaan ole ihmisarvoa. Tämä

korostaa naisten asemaa yhteiskunnan ”systemaattisena ongelmana”. Misogynistinen naiskäsitely näkyy myös diskursseissa, joita liitetään seksuaalisesti aktiiviseen naiseen: huorittelu ja häpäisevän *roastie*-sanon käyttö ovat palstalla tavallisia. Erityisen vulgaari *roastie*-termi juontaa vertauksesta, jonka mukaan naisen vulva venyy muodottomaksi monien partnereiden myötä alkaen muistuttaa paahtopaistilla täytettyä leipää. Naiset ja heidän kanssaan arkielämässä tekemisiin joutuminen nähdään vaikeana ja vihamielisiä tunteita nostattavina:

“All foids are just kids, so you could try shaping her into a human, somehow.”
(Lifefuel 4)

“my dream is a world without roasties” (RageFuel 8)

“Why do people have a oneitis if they know all foids are never going to go for them because they're not in the top percentage of candidates?” (NSFW 8)

“Fucking whores, they deserve to be locked in the basement and repeatedly tortured and raped for their entire life” (Blackpill 4)

“Any incel who tips a foid - a waitress, a bartender or whatever, is a CUCK. Never, ever tip roasties..” (Blackpill 3)

“If you even acknowledge a foid existence... You're a cuck” (Blackpill 3)

“Foids are fine with putting men through this [involuntary selibacy]. Thinking about it makes me feel like breaking something right now” (Suicidefuel 2)

Luonnonvalinnan geenilottoon ja fenotyypeihin keskittyvä ulkonäkökeskeinen keskustelu vilisee *mog*-termiä, jolla kuvataan alemmuudentunteesta kumpuavaa häpeää. Yleensä tämä syntyy suhteessa maskuliinisempiin ja seksuaalisesti menestyneempiin miehiin. Mogin aihe voidaan liittää sanan etuliitteeksi: esimerkiksi *heightmog* liittyy pituudesta koettuun alemmuuteen. Ulkonäön tai muun attribuutin kehittämistä kutsutaan *maxxingiksi*; *beardmaxxing* liittyy parrankasvatukseen ja kehonmuokkausta kuntosalilla kutsutaan *gymmaxxingiksi*. Maxxingin ei kuitenkaan synnynnäisen hierarkian fundamentaalisuuden takia uskota yleensä johtavan seksuaalisesta syrjäytymisestä vapautumiseen, joten lopulta ainoaksi ratkaisuksi nähdään *cope*, eli vastentahtoisen selibaatin sietäminen ja sitä helpottavat keinot. Tällaisia voivat olla esimerkiksi ulkonäön parantelu kuntosalilla käymisen keinoin tai seksuaaliseen syrjäytymiseen

liittymättömiin asioihin keskittyminen. Sietämisen toisena vaihtoehtona pidetään itsemurhaa, johon viitataan keskusteluissa hirttoköyttä kuvaavalla sanalla *rope*.

“That's true, but one heightmog destroys your day already. -- Also I feel mogged by women when they are 173+ [centimeters tall] because I can't tower over them and wouldn't be able to dominate them. Sometimes I feel like a man actually when I'm standing next to a petite woman.” (Blackpill 1)

“It [escort services] is the best we can get as incels living in a world where women have rights.” (Serious 2)

“Beardmaxxing is 110% LEGIT -- Guy went from incel to getting worshipped by ethnic foids.” (Lifefuel 1)

”These dildos [link to a website] are considered to be a "small" size on the websites that sell them. But these small dildos still mog my actual penis in length and girth.” (NSFW 1)

Keskusteluaineistossa on ilmeistä, että verkoston ideologinen synkkyys ja armottomuus ovat yhteydessä itsetuhoisten ajatusten yleisyyteen. Toiveikkuuden luomisen sijaan Black pill -ideologia tarjoaa itsemurhaa ainoana pakoreittinä inceliydestä sen ehdottomuuden takia. Erityisesti SuicideFuel-aihealueen keskustelut koskettavat itsetuhoisia ajatuksia ja kokemusta seksuaalisen ulkopuolisuuden korjaamattomuudesta. *Ropen* lisäksi käsite *suifuel* kuvaa juuri tämän kaltaista syrjäytyneisyyden aiheuttamaa toivottomuutta. Vaikka kausatiota ei voi osoittaa, masennuksen ja ahdistuksen kaltaisen mielenterveysongelmien runsas esiintyvyys Incel-verkostossa lienee yhteydessä itsetuhokeskusteluiden yleisyyteen.

“I don't even care if it [sex] isn't good the first time -- I just want a nice virgin girl to give me a reason to be happy. If I have a chance at sticking it in then I finally know whether or not I deserve to live.” (Suicidefuel 2)

“For me it is pure suifuel when I meet girls in my age group. Knowing that I have no chance with them makes me really sad. Hopefully my upcoming nose surgery will change that, let's hope so.” (Suicidefuel 5)

“Ropefuel. I haven't even been smiled at by a girl yet, let alone hugged.” (RageFuel 1)

Black pill -ajatusmaailma ei ulotu pelkästään käytettyihin termeihin, vaan myös keskustelulangoissa esiintyviin profiilikuvakkeisiin sekä viestien sanomaa vahvistaviin meemeihin ja emojiin. Palstan viestiessä esiintyy pääosin Pepe the Frog -meemistä muokattuja emojiita, joissa antropomorfinen sammakkohahmo ilmentää erilaisia tunnetiloja. Itsemurha-aikeiden tai -ehdotusten yhteydessä käytettävä Pepe katsoo lattiaan hirttoköysi kaulassaan, kun taas keskustelijan lannistunutta suhtautumista ilmentää kyynelehtivä Pepe. Pepe the Frog -meemin runsas käyttö alustalla ei ole sattumaa, sillä internetmaailmassa se on voimakkaasti yhdistetty valkoisten miesten konservatiivista ja antifeminististä politiikkaa ajavaan alt-right-liikkeeseen (Rationalwiki 2018). Pepen lisäksi silmälasipäinen Soy boy -emoji esiintyy tilanteissa, joissa halutaan ilmaista epämiehekkyyteen kohdistuvaa halveksuntaa.

Keskustelijoiden profiileja edustavina avatar-kuvakkeina toimivat myös huomattavan usein erilaiset sovinniset meemit sekä valokuvat liikkeen perustajajäseniksi miellettyistä henkilöistä, kuten Elliot Rodgerista. Tällaiset hienovaraiset ilmaisukeinot osoittavat, miten syvään juurtunutta nihilistinen ja naisvastainen ideologia inceleiden joukossa on.

5.2 Incel paineen varaventtiilinä

5.2.1 Ideologia kapinointina

Keskusteluaineiston sekä Inceliin liittyvän uutisoinnin (mm. Yle 2018; The Guardian 2014; Mediaite 2014) pohjalta voidaan pitää Mertonin (1938) paineteoriaa asianmukaisena sosiologisena tarkastelunäkökulmana. Edellisessä luvussa esitelty Incel-liikkeen Black pill -ideologia havainnollistaa, miten verkoston jäsenet kokevat jäävänsä paitsi miehen elämään kuuluvaksi miellettyistä asioista kuten ihmissuhteista, seksistä ja seurustelusta. Näiden sosiaalisten ja eroottisten resurssien puutteen aiheuttamat katkeruuden tunteet näkyvät voimakkaasti palstan keskustelukulttuurissa ja ideologian termistössä. Keskusteluilmapiiriä leimaa syvä kokemus yhteiskunnallisesta syrjäytymisestä ja eristäytymisestä sekä maskuliinisten ihanteiden mukaisen mieskuvan saavuttamattomuudesta.

Erilaisista ja eri tavoin maskuliinisista miehistä käytettävät termit, kuten chad, alfa ja beta sekä incel luovat erottelua kulttuurisesti ideaalisen maskuliinisuuden ja sen

toteutumattomuuden välille. Puhumalla itsestään beta-miehinä tai cuckeina incelit luovat riittämättömyyteen pohjaavaa, kulttuurisen maskuliinisuusihanteen vastaista identiteettiä. Incel-nimityksen omaksuminen viimeistelee seksuaalisen puutteen ympärille muotoutuvan minäkuvan – vastentahtoinen selibaatti on jotakin perustavanlaatuaista ja henkilön määräävin ominaisuus. Chadien, alfojen ja tyronien menestyksen vertaaminen omaan seksuaaliseen syrjäytymiseen osoittaa räikeän kontrastin kulttuurisen ihanteen ja koetun epäonnistumisen välillä. Miehisen standardin saavuttamattomuus onkin koko ideologiaa ja sen katkeraa vihamielisyyttä kasassa pitävä voima. Tämä relatiivisen deprivaaation aiheuttama turhautuminen on Robert K. Mertonin (1938) mukaan tärkein painetta synnyttävä mekanismi.

Mertonin mukaan yhteiskunnassa vallitsee tavoiteltavia ihanteita, jotka voivat koskea taloudellisia, sosiaalisia tai muita inhimillisiä tärkeiksi miellettyjä tekijöitä. Näiden ihanteiden saavuttamattomuus aiheuttaa yksilössä painetta, jonka on mahdollista purkautua reagoitumallaan mukaan yleisesti hyväksytyin normatiivisiin tai epänormatiivisiin, deviantein tavoin (Merton 1938). Yleensä ihmiset ratkaisevat ongelmallisia tilanteita elämässään sosiaalisesti normatiivisin keinoin, kuten mukautumalla tai laskemalla standardejaan (ks. taulukko 1). Keskusteluaineisto kuitenkin osoittaa, miten Incel-verkostossa vallitsee paineen normatiivisen poistamisen estäviä tulppia: monet liikkeen kannattajat eivät usko paremman aseman tavoitteluun lamauttavan biologisen determinismin ajatuksen takia. Miehisen hierarkian määräävät synnynnäiset ominaisuudet, joiden muuttamisen ei katsota lopulta olevan mahdollista.

Monet kokevat myös eri syistä olevansa estyneitä osallistumasta sosiaaliseen elämään ja seksuaalisten suhteiden tavoitteluun. Kokemukset oman ulkonäön vääränlaisuudesta, henkisistä esteistä tai muista puuttuvista resursseista tukkivat paineen normatiivisen ulostulon. Mielenterveysongelmat ovat mahdollisesti yksi merkittävimmistä paineen tulpista, sillä ne ovat verkoston keskuudessa aineistosta päätellen yleisiä. Myös Incels-sivuston ylläpitäjän toteuttaman käyttäjäkyselyn (2020, N=669) mukaan jopa 75 prosenttia vastanneista kärsii pitkäaikaisesta ahdistuksesta ja 68 prosenttia masennuksesta sekä noin 20 prosenttia jostakin sosiaaliseen elämään vaikuttavasta ongelmasta kuten fyysisestä tilasta tai kosmeettisesta poikkeamasta. Autismin kirjon häiriöstä kärsiviä on kyselyn mukaan 29 prosenttia vastanneista. Samaisessa kyselyssä lähes 69 prosenttia vastanneista uskoo tilanteensa incelinä olevan pysyvä.

Incel-verkostossa seksuaalisen eksklusion ja altavastajaan roolin aiheuttama paine purkautuu paineteorian mukaisen kapinan kautta (Merton 1938, taulukko 1). He ovat hylänneet yhteiskunnan normien tavoittelemisen lisäksi sosiaalisesti hyväksyttävät keinot. Red Pill -ideologia tavoittelee kolauksen kokeneen maskuliinisuuden korjaamista erilaisten lähestymistekniikoiden ja itsensä kehittämisen muodossa muistuttaen näin paineteoreettisesta kehyksestä enemmän innovointia. Black pill -ideologian kannattajilla ei kuitenkaan ole keinoja pyristellä kohti kulttuurisia ihanteita. Oma verkosto ja vihamielinen Black pill -ideologia toimivat paineen varaventiileinä, joiden kautta syntynyt paine pääsee purkautumaan. Kapinointiin reagoitavina liittyy halu muuttaa vallitsevia normeja niihin sopeutumisen sijaan (Merton 1938). Kapinoinnille tyypillinen oman normiston kehittäminen näkyy Black pill -ideologiassa voimakkaasti: valtakulttuurista poikkeava oma termistö, tasa-arvon kaltaisten vallitsevien arvojen hylkääminen, naisten alentaminen epäihmisen tasolle sekä naisiin kohdistuvien rangaistusten hyväksyminen ovat osoituksia tästä. Black pill -ajatusmaailma ja sen mukanaan tuomat lieveilmiöt ovat määritelmällisesti adaptaation sijaan eräänlaista maladaptaatiota.

Incel-yhteisössä on havaittavissa kapinoinnin lisäksi piirteitä myös vetäytymisestä ja ritualismista. Vaikka yhteisön jäsenet ovat seksuaalisesti ja monesti sosiaalisesti syrjäytyneitä, passiivinen vetäytyminen ja institutionaalisten normien hyväksyminen eivät kuitenkaan kuvaa kattavasti liikkeen ajatusmaailmaa. Vetäytymistä tarkastellessa liikkeen naisvihamielinen ajatusmaailma ja sen nimeen tehdyt rikokset ja murhat rajautuisivat tarkastelun ulkopuolelle. Ritualistisia piirteitä, kuten ajatuksia sosiaalisen pääoman puutteen kompensoinnista ulkonäköä muokkaamalla, esiintyy myös yhteisön keskusteluissa. Ritualismi ei kuitenkaan selitä liikkeen devianssia, sillä adaptaation muotona se on ennen kaikkea yksilön sisäinen päätös tyytyä matalampiin standardeihin eikä heijastu käytökseen poikkeavuutena. Ritualismia ei siis varsinaisesti voida pitää sosiaalisena ongelmana. (Merton 1938.)

Seksuaalisen ulkopuolisuuden selittäminen luonnonvalinnan asettamalla marssijärjestyksellä sekä hierarkian alimmaksi portaaksi identifioituminen pitävät incelit tiukasti kiinni ideologiassaan. Keskusteluissa esiintyy ajoittain toiveikkuutta selibaattiin johtavien ominaisuuksien kompensoimisesta esimerkiksi taloudellisen pääoman kasvattamisella, kehon muokkaamisella tai plastiikkakirurgialla, mutta ideologian lannistava ilmapiiri redusoi toiveikkuuden aina lopulta luonnonvalinnan

ehdottomuutta mukailevaan näköalattomuuteen. Kompensaatiokeinojen puute jättää vastentahtoisesti selibaatissa oleville tunteen siitä, että hegemonisen maskuliinisuuden standardia ei ole mahdollista saavuttaa edes ponnistelemalla. Erilaiset *copet*, keinot seksuaalisen syrjäytymisen aiheuttamien tunteiden sietämiseen tarkoitettut keinot, pyrkivät kuroma umpeen kuilua kulttuuristen ihanteiden ja todellisuuden välillä. Vaikka nämä keinot ovat usein ympäröivän yhteiskunnan mukaan normatiivisia, kuten kehonmuokkausta kuntosalilla käyden, *copet* eivät kuitenkaan tähtää todelliseen muutokseen, vaan pyrkivät helpottamaan syrjäytymisen sietämistä. Kulttuurisia miesihanteita tavoitellaan siis Red Pill -miehistä eroten vain näennäisesti.

Kivivuoren (2008) mukaan on tyypillistä, että poikkeava käytös (deviance, ks. luku 3.1) saa monia eri ilmiäsuja. Aiemmissa tutkimuksissa on todettu yhdelle elämän osa-alueelle kohdistuvan poikkeavan käytöksen lisäävän todennäköisyyttä käyttäytyä deviantisti myös muilla elämän osa-alueilla (Kivivuori 2008). Myös Incel-liikkeessä paineen aiheuttama poikkeavuus näkyy naisvihan ja puhtaan misantropian lisäksi myös itseinhon ja etnisen erittelyn muodossa. Arvohierarkiassa valkoiset maskuliinisuudet määritellään hierarkian yläpäähän sijoittuviksi ei-valkoisten maskuliinisuuksien ylle. Vaikka naiset ovatkin sosiaalisessa hierarkiassa epäinhimillistettyinä olentoina kaikkien miesten alapuolella, heidänkin keskinäinen arvonsa on porrastettu Black Pill -ideologian valkoisuutta suosivan ajatusmaailman mukaisesti. Klaus Theweleitin (1987) mukaan misogynia ja rasismi ovat johdonmukaisesti yhteydessä toisiinsa. Naisiin kohdistuva viha tarjoaa keinon pönkittää miehistä itsekunnioitusta. Rasistinen ajattelu on tälle luonteva jatkumo, sillä misogynia toimii eräänlaisena ensiaskeleena laajempaan fasistiseen maskuliinisuuteen. Misogynistiset ja rasistiset ajatukset kietoutuvat yhteen erottamattomasti myös 2010-luvun jälkeen voimakkaasti nousseessa oikeistopopulistisessa ajattelussa (Enloe ym. 2019; Graff, Kapur & Walters 2019) osoittaen syrjinnän ja ihmisiin kohdistuvan vihan olevan luonteeltaan paradoksaalisesti inklusiivista.

5.2.2 Väkivallanteot paineen purkajina

Äärimmäisiä esimerkkejä poikkeavuuden ilmiäsuista ovat Incelin nimeen tehdyt väkivallanteot (ks. luku 2.2). Nuorten ihmisten tekemät massamurhat edustavat sekä tilastollisesti että rikollisina tekoina äärimmäistä devianssia (Henry 2019, 76). Kuten

aiemmin on esitetty, kouluammuskelut ja Incelin tekemät väkivallanteot jakavat monia samankaltaisia piirteitä. Kouluammuskeluita kattavasti tarkastellut sosiologi Katherine Newman ja kumppanit (2008; myös Henry 2019) tunnistavat viisi altistavaa tekijää, jotka ovat yhdistäneet koulusurmiin päätyneitä nuoria. Ensimmäiseksi ja tärkeimmäksi he nimeävät kokemuksen sosiaalisesta syrjäytymisestä. Syrjäytymisen lisäksi sosiaaliseen marginaaliin kuulumisen vaikutuksia syventävät psykososiaaliset ongelmat sekä kulttuuriset käyttäytymismallit, jotka luovat uskomuksen aseellisesta hyökkäyksestä ratkaisuna ongelmallisiin tilanteisiin. Neljänneksi altistavaksi tekijäksi tutkijat nimeävät puutteet niissä preventiivisissä mekanismeissa, joiden tulisi tunnistaa ekstremismille alttiita nuoria ongelmien ennaltaehkäisemiseksi. Lisäksi ampuma-aserikoksia torjuvat tehokkaasti asianmukaiset aselait ja -rajoitukset. (Newman, Fox, Harding, Mehta & Roth 2008.)

Huomattavimmat Incel-rikkokset, Alek Minassianin ja Elliot Rodgerin tekemät massamurhat, muistuttavat ulkoisilta piirteiltään kouluympäristössä tapahtuneita surmia. Tekijät ovat olleet nuoria miehiä, joiden elämää on pitkään leimannut kokemus yhteiskunnallisesta syrjäytymisestä. Sekä Isla Vistan murhaaja Elliot Rodger sekä Toronton yliajaja Alek Minassian kärsivät mielenterveyden ongelmista (The Guardian 2014; CTVNews 2020). Minassianin oikeudenkäynti Toronton tapahtumia koskien on yhä käynnissä psykiatrisen mielentilatutkimuksen viivästymisen vuoksi (CTVNews 2020). Rodger mielenterveydellisten ja sosiaalisten ongelmien vakavuutta ei hoidosta huolimatta tunnistettu ajoissa, ja Santa Barbaran Sheriffin raportti Isla Vistan massamurhasta paljastaa Rodgerilla olleen lisäksi ongelmia hoitoon ja lääkitykseen sitoutumisessa (Independent 2015).

Seksuaalisen syrjäytymisen ja henkisten ongelmien aiheuttaman paineen ja turhautumisen purkautuminen väkivallantekojen kautta liittyy Newmanin ja kumppaneiden (2008) teoriaan kulttuurisista skripteistä altistajina väkivallanteoille. Aggression ja väkivallan näkeminen mielekkäänä toimintatapana vaikeassa tilanteessa liittyy pojille tarjottavaan kulttuuriseen käyttäytymismalliin, jonka mukaan ihanteellinen maskuliinisuus assosioituu voimakkaasti kontrolloituun tunneilmaisuun, haavoittuvuuden piilottamiseen ja heikkouden halveksimiseen (Jokinen 2003; Markward ym. 2003; Raitanen 2018). Tunteiden ilmaisun ja henkisten vaikeuksien piilottamisen on todettu johtavan niiden hallitsemattomiin ulostuloihin ulkoisten ärsykkeiden, kuten syrjäytymisen ja yksinäisyyden, pitkittyessä (Markward ym. 2003).

Murhiin päätyneet nuoret miehet eivät ole impulsiivisia, vaan he ovat pohtineet tilannettaan ja ratkaisujaan usein pitkään. Mieheyteen liitetty kuvasto dominoinnista sekä aseiden assosioituminen maskuliinisuuteen toimivat tekijöinä, jotka suuntaavat lopulta vihanpurkaukset itsen sijaan ulkopuolisiin. (Newman ym. 2008; Henry 2019.) Black Pill -ideologian näköalattomuus ja ehdottomuus lietsovat umpikujaan, jossa ratkaisujen puuttuessa kosto on ainoa jäljelle jäävä keino kontrolloida omaa kohtaloa. Kun naiset nähdään syyllisinä, yhteiskunnallisena ongelmana ja epäihminä, heihin kohdistuvat teot korostuvat ja ovat perusteltavissa ideologisesti oikeellisiksi.

Koulusurmien taustatekijät (Newman ym. 2008) kuvaavat näin myös Incel-rikosten olosuhteita. Näkemys tukee Mertonin (1938) teoriaa kasaantuvasta paineesta, joka purkautuu äärimmäisen poikkeavana käytöksenä. Ennen Santa Barbaran verilöylyä julkaisemallaan videolla *The Day of Retribution* (2014) Rodger perustelee tulevaa tekoaan seksuaalisen turhautuneisuuden ja ulkopuolisuuden tunteen kumuloimalla paineella:

“It all has to come to this. Tomorrow is the day of retribution, the day in which I will have my revenge against humanity. Against all of you. For the last eight years of my life, ever since I hit puberty, I’ve been forced to endure an existence of loneliness, rejection and unfulfilled desires. – I will punish all of you for it.

I’m 22 years old and still a virgin, never even kissed a girl. – It has been very torturous. College is the time when everyone experiences those things such as sex and fun and pleasure. In those years I’ve had to rot in loneliness, it’s not fair.

– I don’t know why you girls aren’t attracted to me but I will punish you all for it. It’s an injustice, a crime because I don’t know what you don’t see in me, I’m the perfect guy and yet you throw yourselves at all these obnoxious men instead of me, the supreme gentleman. I will punish all of you for it.”

5.3 Toksinen maskuliinisuus verkostossa

Normatiivisten purkautumiskeinojen ollessa estyneinä Incel yhteisönä ja sen jakama ideologia toimivat vastentahtoisen selibaatin tuottaman paineen varaventtiileinä. Jotta voidaan ymmärtää naisvihamielistä Incel-verkostoa ja sen muotoutumista, mieheyden

ihanteita ja niiden aiheuttamia paineita on tarkasteltava siinä yhteiskunnallisessa, kulttuurisessa ja poliittisessa kontekstissa, jossa nämä verkostot muodostuvat.

5.3.1 Seksi maskuliinisuuden vahvistajana

Toksisen maskuliinisuuden ilmiöt Incel-verkostossa nousevat keskusteluaineistossa esiin monin eri tavoin. Kulttuurinen ihanne hegemonisen maskuliinisuuden kriteerit täyttävästä miehestä rakentuu ennen kaikkea diskursiivisesti ja sosialisoinnin myötä (Connell & Messerschmidt 2005). Connell & Messerschmidt (2005, 832, 838) osoittavat, että vaikka hegemoninen maskuliinisuus ei olekaan yleisin maskuliinisuuden toteuttamisen tapa, kulttuurisena ihanteena se on silti hallitseva ja muovaa poikien ja miesten identiteetin kehitystä sekä tarjoaa yhteiskunnallisen valta-aseman suhteessa naisiin. Myös Incels-keskusteluiden diskurssit ovat kietoutuneet kulttuurisesti ihanteellisen maskuliinisuuden ympärille korostaen verkoston jäsenten kokemusta sen kaukaisuudesta. Vaikka incelit hylkäävätkin hegemonisen maskuliinisuuden ideaalin ja sen tavoittelun, he positioivat itsensä suhteessa sen ihanteisiin. Positiivisina pidettyjen ominaisuuksien ja resurssien puuttuessa keskusteluissa on nähtävissä runsaasti hegemonisen maskuliinisuuden tuottamia toksisia piirteitä.

Hegemoniseen maskuliinisuuteen kuuluu ihanne miehen seksuaalisesta aktiivisuudesta (Connell & Messerschmidt 2005) – ”tosimiehellä” on elämänsä aikana useampia seksuaalisia kumppaneita ja kokemuksia. Hän on subjekti, aktiivinen toimija, ja nainen objekti, toiminnan kohde. Incels-alustan keskusteluissa käytetyt miehen seksuaalista aktiivisuutta ja maskuliinisuutta kuvaavat termit *alfa*, *beta* ja *cuck* osoittavat, miten miehisyys määrittyy vasta heteroseksuaalisia tendenssejä toteuttaessa.

Toteutumismahdollisuuksien puuttuessa inceleiden mieheys rakentuu seksuaalisten saavutusten sijaan niiden puutteesta koetulle katkeruudelle. Impotenssin kaltaiset seksuaalisen toimintakyvyn ongelmat nähdään aineistossa väliaikaisten hankaluuksien sijaan lopullisina tuomioina epämaskuliinisuuteen sekä ikuiseen inceliyteen.

“The cutoff for ugly men achieving true happiness was somewhere between 1960s and 1990s. Real happiness stems from fulfilling your natural needs: intimacy, sex, procreation, maintaining good health, eating, drinking.” (Serious 7)

“[An ugly male can be happy] Only if he forgets about love and sex. there are lots of fun things in this world but our biology makes us slaves to our sex drive.”
(Serious 7)

“What pisses me off more than almost anything else is when a sexhaver complains about their life. When they try to act like they have a hard fucking life. You fucking pricks are fulfilling what is LITERALLY you're only biological purpose.” (RageFuel 6)

Seksuaalisten kokemusten puute määrittelee perustavanlaatuisella tavalla koko identiteetin, jonka ympärille muut vaillinaisuuden kokemukset kietoutuvat. Koska maskuliinisuus on niin vahvasti rakentunut dominanssin ja seksuaalisen vallan ympärille (Brittan 1989), seksuaalinen kokemattomuus ja poikuus saatetaan kokea stigmaana (Carpenter 2002). Myös naisen hedelmöittämisen merkitys maskuliinisuuden kokemukselle (Pleck ym. 1993) osoittaa, miten vahvasti ihanteellinen maskuliinisuus yhdistyy seksuaaliseen kyvykkyyteen ja suoriutumiseen. Seksuaaliset kokemukset symboloivat porttia maskuliinisuuteen. Aineistosta nousee esille vastentahtoisen selibaatin lisäksi poikuuden merkitys seksuaalisen syrjäytymisen määrittäjänä; seksuaalisesti epäaktiivisia miehiä, jotka eivät kuitenkaan ole neitsyitä, ei pidetä verkoston autenttisina jäseninä. Sivuston käyttäjäkyselyyn vastanneista noin 15 prosenttia ilmoittaa harrastaneensa joskus ei-maksullista seksiä. Aineistossa orgaanisia seksuaalisia kokemuksia joskus elämässään kokeneita pidetään epärehellisinä Incels-sivuston käyttäjinä. Seuralaisen kanssa harrastettua maksullista seksiä ei kuitenkaan nähdä totaalisenä rikkomuksena vastentahtoiselle selibaatille, sillä taloudellisella pääomalla kompensoidut puutteet eivät poista seksuaalisen syrjäytymisen todellisia syitä. Maksulliset seksipalvelut kuitenkin herättävät ristiriitaisesti sekä ihailua että halveksuntaa.

“Escortcels are stupid cucks who need to kill themselves. ‘But i get sex so im not a cuck for paying her’ stfu faggots you are the definition of cuck – paying a woman for something that other men get for free.” (Serious 2)

“Nothing wrong with paying hooker foids imo.” (Serious 2)

“Anytime someone tells me sex isn't "that great" I have to physically hold myself back from punching them. There are so many things that BTFO [blow the fuck

out] that argument that, if not for my virginity, I would have just rolled my eyes at them.” (SuicideFuel 2)

5.3.2 Maskuliinisuus ulkoisena ominaisuutena

Incel-verkostossa fokus liikkuu tiiviisti maskuliiniseksi miellettyjen ulkoisten piirteiden ihannoinnin ympärillä. Tällaisia ovat esimerkiksi pituus, lihaksikas vartalo ja miehekäs luusto, kun taas kaljuus, ohuet ranteet tai lihakseton keho nähdään perusteltuina syinä vastentahtoiselle selibaatille. Naisten pariutumisen uskotaan noudattelevan luonnonvalinnan mukaista järjestystä, jossa alfamiehille jakautuu enemmän parittelumahdollisuuksia naisten valitessa geneettisesti ylivertaisia kumppaneita. Naisten uskotaan siis ensisijaisesti perustavan kumppaninvalintansa ulkoiselle olemukselle, mutta muillakin resursseilla on merkitystä.

Ulkonäkökeskusteluissa esiintyy usein maskuliinisuuteen ulkonäköön liittyviä termejä, kuten käsite *lower third*, jolla tarkoitetaan kasvojen alapuolista kolmasosaa. Siron leuan ja ovaalinmuotoisten kasvojen katsotaan viestivän betauroudesta. Vaikka keskusteluaineistossa useat pitävät itseään ulkoisesti epämaskuliinisina ja siten epäviehättävinä, yksittäisiä maskuliinisia ulkonäköpiirteitä vaalitaan ja niitä pidetään oman itsetunnon kannalta tärkeinä. Tutkimusten mukaan maskuliinisuus liittyykin olennaisesti miesten kehonkuvaan ja tyytyväisyyteen omasta ulkonäöstä (Blashill 2011).

Hegemonisen maskuliinisuuden mieltäminen kulttuurisen ihanteen sijaan evoluutiopsykologiseksi ja biologiseksi tosiseikaksi lisää hegemonisen maskuliinisuusihanteen mukaisen olemuksen haluttavuutta ja siten myös sen valtaa. Seksuaalisen syrjäytymisen nähdään aiheutuvan epämaskuliinisista ulkoisista ominaisuuksista ja maskuliinisuudessa epäonnistumisesta. Maskuliinisen ulkonäön ja sen merkityksen korostaminen parinhankinnassa johtaa radikaaleimmillaan itsemurhaan liittyviin pohdintoihin. Monissa sivuston keskusteluketjuissa puntaroidaan oman ulkonäön sekä sen epämaskuliinisten piirteiden vaikutusta seksuaalisista kokemuksista paitsi jäämiselle. Muilta keskustelijoilta haetaan joko tukea parannusehdotusten muodossa tai vahvistusta omalle epämaskuliinisuudelle ja sen anteeksiantamattomuudelle. Poikkeava tai epämaskuliininen ulkonäkö johtaa palstalla pahimmillaan jopa itsemurha-aikeiden ilmaisuihin tai itsemurhakehotuksiin.

“rate my face. [picture] – honestly, am I chad or sub-human? I need closure and I need an honest answer.” (NSFW 5)

“It's so over for us ugly incels. I'm hideous, I have bulging right eye, shitty bone structure, bloated face, curly skin, cystic acne, keloid scars, disgusting neckbeard which looks curly like pubic hair, big nose, weak chin, protruding ears and big forehead. I have no hope at all, why even live?” (Serious 3)

“A recessed chin is an objective incel death sentence.” (RageFuel 7)

“big dickcels are super lucky for being born with above average dick. Even if they are incel” (NSFW 3)

“The only time I've seen women into bald men is when the man is Chad and masculine as fuck –“ (RageFuel 10)

“Seeing myself in the mirror from the front is absolutely awful, but I have been forced to see it so much that it mainly fills me with rage and acute suicidal ideation.” (Serious 2)

Itsetuhoisten ajatusten ja ulkonäkötyytyväisyyden välinen suhde näyttäytyy Incels-verkkoalustalla hyvin vahvana. Vaikka mielenterveysongelmat ovat keskustelualustalla ilmeisen yleisiä ja saattavat itsessään vaikuttaa itsetuhoajatuksiin niitä lisäävästi, negatiivisen omakuvan vaikutukset ovat kiistattomia. Koettua ulkonäön epämieluisuutta pidetään jopa erittäin merkittävänä itsemurha-ajatuksiin vaikuttavana tekijänä. Tutkimuksissa negatiivisen kehonkuvan on todettu ennustavan itsemurha-ajatuksia masennusta, toivottomuutta ja aiempaa itsetuhokäyttämistä tehokkaammin. Ilmiö on nähtävissä sekä miesten että naisten kohdalla, mikä osoittaa myös miesten olevan haavoittuvaisia ulkonäköihanteille (Brausch & Muehlenkamp 2007.)

Sävyltään armottomat ulkonäön kontekstissa liikkuvat keskustelut demonstroivat, miten syvästi incelit ovat omaksuneet hegemonisen maskuliinisuuden ulkonäköstandardit – miehen tulee olla kookas, fyysisesti voimakas; virheetön, mutta ei liian kaunis. Näiden ominaisuuksien tulisi lisäksi olla vaivatta saavutettuja, synnynnäisiä piirteitä. Aineiston analyysi ilmentää, että uskomus feminiinisten ulkonäköpiirteiden huonommuudesta

liittyy illuusioon hegemonisen maskuliinisuuden biologisesta perustasta jättäen sen kulttuurisesti konstruoidun alkuperän piiloon ja siten suojaan mahdolliselta kritiikiltä.

Ulkonäköpääomaa sekä seksuaalisesta ja esteettisestä viehätysvoimasta muodostuvaa eroottista pääomaa (Kukkonen ym. 2018) voidaan käyttää vaihdon valuuttana muun muassa sosiaalisessa elämässä. Se on resurssi, joka on vaihdettavissa sosiaaliseksi pääomaksi (Kukkonen ym. 2018; Holla & Kuipers 2015), ja jonka merkitys sosiaalisen pääoman kartuttajana on korostunut sosiaalisen median nousun aikana (Hakim 2018). Erityisesti parisuhteen kontekstissa ulkonäköä pidetään tärkeänä. Noin 60 prosenttia miehistä uskoo ulkonäkönsä edesauttaneen menestymistä parisuhdemarkkinoilla (Kukkonen ym. 2019, 34). Ulkonäköpääoman puute yhdistyykin aineistossa erottamattomasti eroottisen pääoman puutteeseen. Koetut puutteet ulkonäössä ja maskuliinisissa piirteissä koetaan esteiksi sosiaalisiin tilanteisiin hakeutumiselle tai niissä onnistumiselle. Lähestyttäviä kumppaniehdokkaita arvioidaan suhteessa omaan ulkonäköön ja sen arvioituun mielekkyyteen. Ajatus evoluutiopsykologian ratkaisevasta osasta naisten kumppanivalinnassa kietoo biologisen determinismin, ulkonäön ja sosiaalisen pääoman kiinteästi yhteen.

Myös Jamie Hakim (2018) osoittaa esteettisen pääoman merkityksen lisääntyneen myös sosiaalisen pääoman määrittäjänä. Hakimin mukaan vuoden 2008 laman jälkeinen talouskuri on rapauttanut roolin miehestä elättäjänä ja luonut prekaarin sukupolven, jonka leimaavin ominaisuus on kokemus jatkuvasta epävarmuudesta. Sosiaalinen media yhdessä prekaarin epävarmuuden kanssa on voimistanut kauneushanteiden mukaisen ulkonäön ja treenatun kehon merkitystä omanarvontunnon tuottajana. Lisäarvoa tuotetaan panostuksilla omaan ulkonäköön, jota hyödynnetään pääomana sosiaalisen median alustoilla. Ulkonäkökeskeisyyden ja huomattavan maskuliinisen kehohanteen korostuminen sosiaalisessa mediassa on myös lisännyt nuorten miesten ulkonäköpaineita ja perinteisen maskuliinisen kehon tavoittelua muun muassa lihasten kasvatuksen kautta. (Hakim 2018.)

Incel-verkostossa ulkonäköpaineet leimaavat kaikkea keskustelua, ja maskuliinisen ulkonäköpääoman puuttuessa sosiaalisen pääoman ja uusien heteroseksuaalisten kontaktien hankkiminen koetaan vaikeaksi, jopa mahdottomaksi. Verkoston käyttäjäkyselyssä yli 86 prosenttia vastanneista ilmoittaa kokevansa ulkonäön suurimmaksi esteekseen kumppanin löytämiselle. Ulkonäkö nimetään selibaatin ensisijaiseksi syyksi esimerkiksi eristäytyneen elämäntavan ja sosiaalisen ahdistuksen

edelle. Vaikka keskustelualustan kanssakäyminen liikkuu pääosin oman ulkonäön, sen parantamisen ja siten mahdollisen hyödyntämisen ympärillä, Chadien ja alfojen mahdollisuutta käyttää ulkonäköpääomaansa sosiaalisen ja eroottisen menestyksen hyväksi pidetään monesti halveksittavana. Koettu epäviehättävyys onkin yhdistetty tuomitseviin asenteisiin liittyen ulkonäön ja fyysisten vahvuuksien käyttämiseen muiden elämän osa-alueiden edistämiseksi (Kukkonen ym. 2018).

Analyysi osoittaa *maxxingin*, ulkonäön puutteiden parantelun (ks. luku 5.1) ja itsetuhoisten ajatusten lisäksi ulkonäköpuutteisiin reagoitavan myös plastiikkakirurgisten korjausten harkitsemisen kautta. Sivuston vuoden 2020 käyttäjäkyselyssä noin 6 prosenttia (N=666) ilmoittaa parannelleensa ulkonäköään kirurgisin toimenpitein ja 60 prosenttia (N=670) sanoo harkinneensa esteettistä kirurgiaa. Plastiikkakirurgiaa käsittelevissä keskusteluissa huomattavan yleisiä ovat toimenpiteet, jotka pyrkivät feminiinisten piirteiden redusointiin ja hegemonisen maskuliinisuuden ihanteiden mukaisten piirteiden vahvistamiseen. Muun muassa heikon ja epämaskuliiniseksi mielletyn leuan korjaaminen implanteilla kulmikkaan ja vahvan leukaperän saavuttamiseksi nousee keskusteluissa usein esille.

“Like they’re [women] so ignorant that they believe that small tits are a universally unattractive feature like a man being short or having a small penis is.”
(RageFuel 10)

“He wears blue contacts, got chin augmentation, skin surgery to get rid of scars, nose job — True confidence comes from looks and how well ppl treat you.”
(Lifefuel 3)

[kommentti videoon, jolla ennen seksuaalisesti syrjäytynyt mies esittelee leikkauksin paranneltua ulkonäköään]

“I will also do a nose surgery next year.” (LifeFuel 3)

“Maxillofacial surgery can make you not-ugly at minimum though. Fixing your recessed face doesn't necessarily make you Chad.” (Serious 5)

5.3.3 Maskuliinisuuden palauttaminen naisvihan kautta

Maskuliinisuus ei synny tyhjiössä, vaan suhteessa sen vastakohtaksi miellettyyn feminiinisyteen (Jokinen 2003). Toksinen maskuliinisuus ilmenee keinona vahvistaa maskuliinisuutta naiseen suuntautuvalla vallalla. Keskusteluaineistolle tyypillinen naisen alentaminen epähumanisoivin termein toimii keinona asettaa naissukupuoli hierarkkisesti heikonkin maskuliinisuuden alle. Seksuaalisesti aktiivisten naisten kutsuminen ”huoriksi”, ”lutkiksi” ja ”stacyiksi” liittyy feminiiniseen seksuaalisuuteen halventavia ja alentavia konnotaatioita. Nimitykset homogenisoivat naisia ja muovaavat heistä yhtä kasvotonta massaa, jota kohtaan vihaa on helppo kohdistaa.

Verkoston keskusteluissa esiintyy huomattavan usein diskursiivinen teema, joka liittyy naisen arvon määrittämiseen tämän seksuaalisuuden kautta. Useissa naisia koskevissa kommentteissa on nähtävissä voimakas Madonna-huora -dikotomia, joka kuvaa polarisoitunutta käsitystä naisista joko puhtaina ja siveinä neitsyinä tai likaisina ja viettelevinä huorina (Bareket, Kahalon, Shnabel & Glick 2018). Naisten jakaminen ”hyviin” ja ”pahoihin” legitimoivat halveksivat ja vihamieliset asenteet seksuaalisesti aktiivisia naisia kohtaan kuitenkin säilyttäen mahdollisuuden tavoitella seksuaalista menestystä neitseellisten ja siten hyveellisten naisten kanssa. Seksististen asenteiden ja misogynian perustelu naisten seksuaalisella käyttäytymisellä säilyttää vastuun misogyniasta naisille itselleen luoden kokemuksen sen oikeellisuudesta.

Incel-yhteisön keskusteluissa haaveillaan usein neitseellisistä ja siten kumppaneiksi kelvollisista naisista, kun taas seksuaalisesti aktiivisia naisia halvennetaan nimityksillä ja väkivaltafantasioilla. Tämänkaltaisen jako hyvántahtoiseen ja vihamieliseen seksismiin pyrkii säilyttämään patriarkaalisen järjestyksen palkitsemalla konventionaalisiin sukupuolirooleihin mukautuvia naisia ja rankaisemalla miesten dominanssia seksuaalisuudellaan uhkaavia naisia (Bareket ym. 2018; Glick & Fiske 2001). Naisen seksuaalisuuden tuomitseminen ja sen rajoittamisella haaveilu restauroivat osan menetetyksi koetusta maskuliinisuudesta. Inceleiden kohdalla ilmiötä vahvistaa lisäksi koettu seksuaalinen epävarmuus ja heikko seksuaalinen itsetuntemus. Miehet, joiden kokemus omasta seksuaalisesta varmuudesta ja omakuvasta on heikko, suhtautuvat muita miehiä todennäköisemmin vihamielisesti epätraditionaalisia arvoja ilmentäviin naisiin (Fowers & Fowers 2010). Seksuaalisesti aktiivisten naisten halveksiminen ja redusoiminen seksiobjekteiksi auttaa lisäksi muodostamaan naisiin

emotionaalista etäisyyttä (Bareket ym. 2018) suojaten näin mahdollisilta pettymyksiltä ja ulkopuolisuuden kokemuksen herättämiltä negatiivisilta tunteilta.

“Bitches who have used dildos shouldn't be considered Pure – Imagine having a marriage with a bitch and when you slide your dick inside the hole is too big. jfl [just fucking lol] at cucks who marry foids who have used dildos” (RageFuel 5)

“I wouldn't mind rejection as much if females stayed virgins and rejected all the Chads too.” (Serious 4)

“ugly foids shouldn't be allowed to breed, they can only be my side sex slaves while i have prime JB virgin 4 stacy wives” (RageFuel 6)

Kuten Black Pill -ideologia sekä sen kantava ajatus maskuliniteettien hierarkiasta ja naisen seksuaalisesta valinnasta hierarkian vahvistajana osoittavat, naisen seksuaalisuus ja sen tuottama valta nähdään koko maailmanjärjestyksen ja Incel-identiteetin määrittävänä voimana. Naisten huorittelu ja *roastie*-termin tapaiset, häpyhuulten ulkonäön ja seksuaalisen kokeneisuuden yhdistävät termit pyrkivät riisumaan naiset seksuaalisesta viehätysvoimasta, sillä heteroseksuaalisten suhteiden portinvartijoina miesten on nähty pelkäävän naisellisen viehätysvoiman toimivan heidän asemaansa uhkaavan manipuloinnin välineenä (Bareket ym. 2018). Seksuaalisesti aktiivisten naisten rankaisua puoltavat erityisesti miehet, jotka uskovat vahvoihin sosiaalisiin hierarkioihin (Fowers & Fowers 2010). Naisten rankaiseminen halventavin diskurssein ja jopa väkivaltaisain teoin toimii dominanssin osoituksena ja Incel-verkoston kollektiivisen itsetunnon säilyttäjänä asettaen edes naiset inceleiden alapuolelle sosiaalisessa arvojärjestyksessä.

Incel-liikkeessä ja verkoston keskusteluissa sekoittuvat ristiriitaisella tavalla naisia kohtaan osoitettu viha ja halveksunta sekä heille annettu valta maskuliinisuuden määrittäjänä. Kuten heteroseksuaalinen menestys ja naisten validaatio rakentavat miehisen alfa-aseman, vastaavasti inceliys syntyy naisten validaation ja sen puutteen kautta. Miehet ovat kuitenkin itse luoneet hierarkkisen arvojärjestyksen, jota hegemonisen maskuliinisuuden ilmiöt, kilpailu ja heteroseksuaalinen menestys määrittävät. Naisten valta validoida maskuliinisuutta on siis vain näennäinen, ja todellisuudessa miehet asettavat naiset tähän asemaan. (Pleck 2004.) Tämä konflikti muodostaakin näkymättömän ristiriidan inceleiden ideologisessa maailmassa. Naisille

myönnetty velvollisuudenomainen valta toimia miesten välisen hierarkkisen kilpailuasetelman vahvistajina sekä naisiin suuntautuva viha tuottavat paradoksaalisen kehäasetelman, josta inceliyttä on mahdoton paeta. Black pill -ideologian umpikujamaisuus perustuukin osin tähän kehään, jossa tarve naisten validaatiolle, sen puute ja misogynia vahvistavat toistensa lisäksi seksuaalisen syrjäytymisen kokemusta.

Verkostossa ilmenee myös naisiin kohdistuvia väkivaltafantasioita sekä kannustavaa suhtautumista seksuaalista väkivaltaa kohtaan. Useammassa keskusteluketjussa kehoitetaan käyttämään raiskausta koston välineenä naisten taholta koettua arvostuksen puutetta kohtaan, mutta huomioiden Incelin nimeen tehtyjen väkivaltarikosten suhteellisen vähäisyyden voidaan olettaa väkivaltafantasioiden toimivan keinona tuottaa ja pönkittää maskuliinisuuden kokemusta lähinnä diskursiivisesti. Poikien ja miesten on havainnoitu turvautuvan maskuliiniseen diskurssiin säilyttääkseen vallantunteensa epävarmuutta herättävissä tilanteissa (Connell & Messerschmidt 2005).

Eräässä keskusteluketjussa kuvataan työhaastattelutilannetta, jossa Incel-verkoston jäsen on ollut naispuolisen työnantajan haastateltavana ja jäänyt vaille työpaikkaa. Keskusteluketju on aloituksen jälkeen täyttynyt kehotuksista raiskata työhaastattelun pitänyt nainen, sillä palkkaamatta jättäminen on heidän mukaansa anteeksiantamaton epäkunnioittavuuden osoitus. Miehisen itsetunnon kolaukset nähdään korjaantuvan palauttamalla nainen alemmalle tasolle väkivallan keinoin. Naisiin pyritään luomaan pesäeroa ja maskuliininen erottamaan feminiinisestä fyysisen voiman esiin tuomisella.

“The sexual revolution has unleashed the true unchecked nature of the female. This is too much”. (Serious 4)

“Yes, because giving them [women] liberty showed that all they wanted was to run toward chad's dick. Sometimes i wish arranged marriage still existed in my country” (Serious 4)

“That movement [sexual revolution] is the entire reason inceldom is so widespread nowadays. Although you could argue it was inevitable, since cucks in power will give women rights, leading to them obeying their nature and only going for Chads” (Serious 4)

“I used to grope foids when I was younger a lot. I liked seeing them get uncomfortable –“ (NSFW 6)

Toksisista piirteistä huomattavin onkin Incel-verkoston hyväksyvä suhde väkivaltaan. Verkostossa väkivaltafantasiat sekä varsinaiset teot ovat tapa palauttaa kolhuja kokeneen maskuliinisen identiteetin rippeitä. Valta, jota ei muutoin saavuteta, otetaan takaisin väkisin voimakeinoja käyttämällä. Arto Jokisen (2000) mukaan ei ole perusteltua väittää miesten olevan luontaisesti väkivaltaisia, vaan se liittyy tiiviisti juuri toksiseen maskuliinisuuteen: ympäröivä kulttuuri assosioi maskuliinisuuden väkivaltaan ja fyysiseen ylivaltaan (myös Markward ym. 2003). Tunnetilojen tunnistamisen ja sanoittamisen sijaan pojat oppivat lapsesta asti purkamaan tunteitaan aggression kautta, sillä tunteiden ilmaukset mielletään heikkoudeksi, passiivisuudeksi ja feminiinisyudeksi (Jokinen 2000). Miehillä väkivallan ja aggression on todettu yhdistyvän omien tunteiden herättämään pelkoon ja toimivan keinona välttää emotionaalista itseilmaisua (Jakupcak 2003). Myös koulusurmiin perehtynyt Jenni Raitanen (2018) uskoo Jokisen (2000) tavoin maskuliinisuuden ja väkivallan assosiaation olevan eräs miesten väkivallantekojen selittävästä mekanismeista.

Haavoittuvuuden pitäminen heikkoutena ja tunteiden näyttämisen halveksuminen ovat toksisia piirteitä itsessään (Jokinen 2005), eivät vain väkivaltaan tai aggression liittyessään. Tutkimusten mukaan näihin vahingollisiin maskuliinisuuden piirteisiin leimautuminen nostaa mielenterveyshäiriöiden ja henkisen pahoinvoinnin todennäköisyyttä (Wang & Miller 2017). Palstan keskustelut osoittavat monien palstalaisten kärsivän mielenterveysongelmista (ks. luku 4.2). Keskusteluissa nousee esille häpeä mielenterveyden hauraudesta ja tarve sen piilottamisesta.

Mielenterveysongelmista kärsivät liikkeen jäsenet kokevat, ettei heillä ole mahdollisuutta löytää kumppania tämän epämaskuliiniseksi mieltämänsä heikkouden takia. Nimitys *mentalcel*, mielenterveytensä takia selibaatissa, on palstalla usein esiintyvä termi ketjuissa, joissa perustellaan oman seksuaalisen syrjäytymisen taustasyitä. Hegemonisen maskuliinisuuden ihanne miehestä, joka on voimakas ja pärjää yksin, elää vahvana.

Liikkeen ideologian inspiroimia väkivallantekojen tarkasteltava emotionaalisen säätelyn lisäksi maskuliinisuuden kokemuksen säilyttämiseen tähtäävien resurssien näkökulmasta. Incel-verkoston vihamieliseen ideologiaan yhdistyy sosiaalisten, eroottisten ja usein myös inhimillisten resurssien puute, joka näyttäytyy sosiaalisena ja seksuaalisena syrjäytyneisyytenä sekä mahdollisena koulutuksen tai työelämän

ulkopuolelle jäämisenä. Näiden pääomien puutteiden kompensointi muilla keinoin on verkoston keskustelijoille vaikeaa liikkeen äärimmäisen ideologian, syrjäytymisen sekä potentiaalisten sosiaalisten ja psyykkisten ongelmien takia. Väkivaltaan turvautuminen toimiikin maskuliinisuuden vahvistajana silloin, kun normatiivisia mahdollisuuksia täyttää maskuliinisia odotuksia ei ole (Krienert 2003). Lisäksi miehisen sukupuoliroolin saavuttamattomuuden tuottama ahdistus on osoittautunut merkittäväksi tekijäksi miesten väkivaltaisen ja aggressiivisen käyttäytymisen taustalla. Väkivallan sävyttämät keskustelut ja teot toimivat defensiivisinä reaktioina maskuliinisuuden ollessa uhattuna. (Jakupcak 2003.)

The Day of Retribution -videolla sekä kirjoittamassaan manifestissa Elliot Rodger (2014) perustelee Santa Barbaran yliopiston opiskelijoiden murhaamista juuri väkivallan maskuliinisuutta validoivan mekanismin kautta. *My Twisted World* -manifestissa hän kuvaa yksityiskohtaisesti elämäänsä sekä seksuaalisen syrjäytymisen ja ulkopuolisuuden tunteen aiheuttamia vaurioita itsetunnolleen ja miehuudelleen. Rodger suunnittelee tuhoavansa oman maailmansa mukana kaikki naiset, joita hän ei voi koskaan saada. Turvautumalla silmittömään väkivaltaan naisia ja suosittuja miehiä kohtaan hän kokee palauttavansa maskuliinisen miehuutensa:

“You will finally see that I am in truth, the superior one. The true alpha male. [Laughs] Yes. After I’ve annihilated every single girl in the sorority house, I’ll take to the streets of Isla Vista and slay every single person I see there. – now I will be a god compared to you.”

Incel-keskustelupalsta on ristiriitainen kenttä täynnä hegemonisen maskuliinisuuden saavuttamattomuudesta aiheutuvaa kärsimystä ja samalla sen toksisia ilmiä. Tämä muistuttaa *geek masculinity*, jota tietokoneruutujen takaa elävät ”nörttimiehet” ilmentävät (Ging 2015, 4). He toteuttavat osaa hegemonisen maskuliinisuuden ihanteista, kuten järjen priorisoimista tunteen yli, mutta hylkäävät seksuaalisen ja urheilullisen menestyksen kaltaisten ideaalien tavoittelun. Tämä synnyttää kokemuksen marginalisoituun ryhmään kuulumisesta, vaikka nämä miehet ovat Incel-verkoston tavoin tyypillisesti valkoisia, länsimaisia ja monin tavoin yhteiskunnallisesti etuoikeutettuja. Täydellisen maskuliinisen ideaalin pakonomainen tavoittelu estää heitä huomaamasta omaa etuoikeuttaan. (Ging 2015.) Black pill -ideologia onkin *geek masculinity* tapaan internetmaailmaan sijoittuva toksisen maskuliinisuuden näyttämö,

joka redusoi hegemonisen maskuliinisuuden puhtaasti sen myrkyllisiin ja satuttaviin piirteisiin.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on ymmärtää sosiologisesti uudenlaisten misogynististen internetverkostojen syntyä ja luonnetta. Tutkimustavoitteena on selittää Incel-vihaverkoston suhdetta hegemonisen maskuliinisuuden mieskuvaan ja sen vaatimuksiin sekä kuvata näiden vaatimusten saavuttamattomuuden aiheuttaman paineen purkautumisreittejä monimuotoisen naisvihan kautta. Erilaiset ekstremistiset ryhmittymät ja niiden syntymekanismit ovat itsessään sosiologisesti merkityksellisiä tarkastelun kohteita, mutta erityistä tutkimustarvetta lisää niiden mahdollinen asema yhteiskunnallisena turvallisuushkana. Väkivaltaisiin purkauksiin äityessään Incelin kaltaiset vihaverkostot tuottavat todellisen haasteen ympäröivälle yhteiskunnalle.

Tarkasteltu aineisto osoittaa moniulotteisesti Incel-verkosta ja sen Black pill -ideologiaa leimaavan, syvään juurtuneen naisvihan, joka näkyy keskusteluiden teemojen lisäksi myös niiden hienoisimmissa piirteissä, kuten sanavalinnoissa ja keskusteluiden sävyissä. Tutkielmassa käytetyt, rodullinen hierarkia -käsitteen kaltaiset poliittisesti kontroversiaalit konseptit eivät ilmennä tutkijan omia käsityksiä, vaan liikkeen vihamielistä ääriajattelua. Omaan marginalisoituneeseen ääri-ideologiaan turvautuminen ja yhteiskunnan normien hylkääminen toimivat liikkeen selviämismekanismeina kulttuuristen standardien saavuttamattomuuden aiheuttamassa paineessa. Epänormatiivinen käytös ja kapinointia noudattelevan adaptaatiotavan omaksuminen tähtäävät horjuvan maskuliinisuuden säilyttämiseen seksuaalisen syrjäytymisen herättämän katkeruuden keskellä. Toksisen maskuliinisuuden jalostuminen äärimmäiseen naisvihaan, naisten dehumanisointiin ja jopa radikaaleihin väkivallantekoihin saakka tekee liikkeestä traagisen lisäksi potentiaalisesti vaarallisen.

Paineteorian (Merton 1938) mukaisesta kapinoinnista ja valtakulttuurin normeista erottautumisesta huolimatta Incel-verkosto ei kuitenkaan toimi täysin irrallisena ympäröivästä yhteiskunnasta. Lähtökohtaisesti verkoston sisällä painetta tuottavat mekanismit ovat valtakulttuurista peräisin olevia normeja ja arvoja. Incelit muodostavat

identiteettinsä peilaten itseään vallitsevaan ihanteeseen, hegemonisesti maskuliiniseen mieheen. Yhteiskunnallisten käsitysten tietoinen hylkääminen ja silti hallitsevan maskuliinisuusihanteen säilyttäminen kertoo hegemonisen maskuliinisuuden kulttuurisesta voimakkuudesta ja vallitsevasta asemasta: se on maskuliinisuuksista kulttuurisesti normatiivisin identifioitumisen kohde (Connell & Messerschmidt 2005). Toisaalta Incelin kaltaisen äärivihamielisen verkoston kokema turhautuneisuutta ja painetta ei voi redusoida pelkkään maskuliinisuuden problematiikkaan, vaan myös sen sisältämiin sukupuolittuneisiin valtakäsityksiin sekä naisten relatiiviseen asemaan.

Inceleiden jakamat arvot ulkonäköpääoman merkityksellisyydestä juontavat myös valtakulttuurista ja hegemonisen maskuliinisuuden ihanteesta. Palstan monet keskustelut liikkuvat tiiviisti ulkonäön, sen korjaamisen ja jopa plastiikkakirurgisten toimenpiteiden ympärillä. Äärimmäisen pinnallisuutensa verkosto osoittaa keskusteluissa, joissa epäviehättävinä pidettyjä jäseniä kehoitetaan pohtimaan itsemurhaa ratkaisuna ulkoisen pääoman puutteeseen. Tällainen radikaali ulkonäkösentrisyys osoittaa ympäröivän yhteiskunnan asettaman merkityksen yksilön ulkomuodolle. Negatiivinen suhde omaan ulkonäköön ennustaa itsemurha-ajatusten todennäköisyyttä jopa masentuneisuutta ja toivottomuutta paremmin (Brausch & Muehlenkamp 2007). Tällaiset tutkimustulokset demonstroivat, miten suuren arvon länsimainen maailma asettaa ulkonäköpääomalle. Jos ympäröivä yhteiskunta ei arvottaisi pinnallisia tekijöitä niin merkittävästi, ulkonäkö tuskin muodostuisi tällaiseksi kynnyskysymykseksi yksilön elämässä. Kapinoinnista huolimatta Incel-verkosto ei onnistu pakenemaan yhteiskunnan sosialisatiota ja sen myötä internalisoituja arvoja.

Yhteiskunnallisten arvojen osittainen esiintyvyys epänormatiivisessa Black pill - ajatusmaailmassa tulee esille lisäksi inceleiden ja geek masculinity -ajatuksen samankaltaisuudessa (Ging 2015, 4). Incel-verkoston jäsenet näkevät itsensä marginalisoituna ryhmänä siitä huolimatta, että he toteuttavat monia hegemonisen maskuliinisuuden piirteitä – olkoonkin, että ne ovat lähinnä sen toksisia ilmentymiä, kuten positiivisten tunteiden piilottamista, hierarkkista naisten ylle asettumista sekä vallan ja voiman ihannoitua. Yhteiskunnan ja naisten uhreiksi asettuminen sekä tällainen maskuliinisuuksien yhdistely, joka hylkää osan hegemonisen maskuliinisuuden piirteistä kuitenkin osan säilyttäen, toimivat mahdollisesti inceleiden keinoina ylläpitää miehisen vallan ja egon jäänteitä epätydyttävässä elämäntilanteessa.

Myös Ging (2015) puhuu tällaisista hybridimaskuliinisuuksista, jotka pyrkivät adaptoitumaan vallitsevaan ympäristöön uusintaakseen patriarkaattia mahdollisimman tehokkaasti. Vaikka incelit kokevat olevansa alempiarvoisia betamiehiä, verkosto tavoittelee jonkinlaista maskuliinista valtaa keskustellessaan ”vallan takaisin kaappaamisesta” ja Incel-vallankumouksesta sekä ihannoidessaan ideologian vastustajiin kohdistuvaa fyysistä ja henkistä vallankäyttöä. Mikäli tällaisesta miehisen vallan säilyttämiseen tarkoitettu hybridimaskuliinisuuden luomisesta on Incelin kohdalla kyse, sen mekanismit ovat hienosyisiä ja operoivat todennäköisesti implisiittisellä tasolla.

Verkoston ongelmallisuutta on julkisuudessa käsitelty väkivallantekoja koskevan uutisoinnin lisäksi erilaisin mielipidekirjoituksin ja kolumnein, joista monet pyrkivät tarjoamaan ratkaisuja vastentahtoisessa selibaatissa elävien miesten vaikeuksiin. The New York Times -lehden kolumnisti Ross Douthat (2018) kirjoittaa, että nykyaikainen seksin ja seksuaalisuuden sääntelyn puute on asettanut yhteiskuntaan uuden hierarkian, jonka pohjalle inceleiden kaltaiset miehet putoavat joutuen vastentahtoiseen selibaattiin. Tämän hierarkian purkamiseksi hän ehdottaa tulonsiirtojen kaltaista ”seksuaalista uudelleenjakoa”, jossa seksityöntekijät ja seksirobotit valjastettaisiin lakien avulla täyttämään hierarkian pohjalla olevien ”oikeus” seksiin.

Tällainen utopistinen käsitys yksilön perusoikeudesta seksuaaliseen kanssakäymiseen toisen ihmisen kanssa on osoitus naisen alisteisen subjektin kulttuurisesta normatiivisuudesta. Samanlainen seksuaalisen oikeutuksen ajatus on Incel-verkostossakin näkymättömyydestään huolimatta kantava premissi. On ristiriitaista, että seksuaalinen syrjäytyminen johtaa naisvihaan ja naisen seksuaalisuuden halveksimiseen, ja samalla kaipuu naisen halun kohteeksi on koko identiteetin määrittävä voima. Inceleiden ideologia ja keskustelukulttuuri osoittavat seksuaalisen syrjäytymisen olevan erityisen katkeroittavaa siksi, että se nähdään henkilökohtaisen loukkauksen lisäksi naisten syynä. Tämän ajatuksen taustalla on väistämättä implisiittinen oletus siitä, että naisen vapaus määrätä omasta seksuaalisuudestaan ja valita itse kumppaninsa nähdään miehen seksuaalisia tarpeita vähäpätöisempänä asiana. Sukupuolten välinen seksuaalinen valta-asetelma tulee näkyväksi tässä Douthatinkin (2018) edustamassa uskomuksessa, jonka mukaan miehet ovat automaattisesti etuoikeutettuja seksiin. Yhdessä naisen seksuaalisuuden alisteisen historian kanssa tämä käsitys muovaa mahdollisesti nykypäivänäkin miesten ajatuksia sosio-seksuaalisesta

vuorovaikutuksesta, ja on siten ehkä osaltaan vaikuttamassa Incelin kaltaisten misogynististen ilmiöiden syntyyn.

Seksuaalisuuden ylikorostuminen ja seksuaalisten tendenssien aktiivisen toteuttamisen tärkeys yhdistyvät maskuliinisuuskäsityksen lisäksi ympäröivään yhteiskunnalliseen aikaan. Sosiaalisen ja eroottisen pääoman yhteen kietoutuminen (Hakim 2018) seksualisoi väistämättä kaikkea kanssakäymistä usein erityisesti sosiaalisen median alustoilla. Lisäksi poliittinen ilmapiiri, jossa hegemonisesti maskuliininen mieskuva on voimakkaasti nousussa ja antifeministiset käytännöt niin politiikassa kuin yhteiskunnallisessa päätöksenteossa ovat yleistyneet ja arkistuneet (Graff ym. 2019), vaikuttaa laajemmin ympäröivään mielipideilmapiiriin ja kannatettuihin arvoihin. Nousussa olevia neopopulistisia ja oikeistopoliittisia puolueita kannattavat jakavat Incel-verkoston kanssa syrjivät asenteet seksuaalisesti aktiivisia naisia kohtaan ja erottelevat puhtaat ja neitseelliset naiset likaisista ja viettelevistä (Fowers & Fowers 2010). Naisten seksuaalisuuden rajoittamiseen pyrkivät poliittiset tavoitteet ja toimet yhdessä poliittisten johtajien avoimen antifeminismin kanssa syventävät tasa-arvokuilua. Tyttöjen ja naisten lisäksi tämä vaikuttaa myös poikiin ja miehiin muovaten heidän ajatuksiaan moraalisesti oikeasta sekä maskuliinisuuden rakentumisesta suhteessa naisten seksuaalisuuden määrittelyyn ja kontrollointiin.

Sekä internetissä leviävä naisvihamielisyys (Ging 2015) että syrjäytyminen (Sisäministeriö 2017, 2019) ovat kasvussa olevia ilmiöitä. Suomen sisäministeriö osoittaa turvallisuusraportissaan (2017) ääri liikkeiden ja radikalisoitumisen syntyvän oloissa, joita leimaavat syrjäytyminen ja tulevaisuuden näkymien puute. Internetin tarjoama virtuaalinen liikkumavapaus sekä sosiaalisen median nousu mahdollistavat äärimmäisten vihaideologioiden vaivattoman levittämisen (Gerstenfeld, Grant & Chau-Pu 2003; Sobkowicza & Sobkowicz 2010, 633; Sisäministeriö 2017, 2019). Nykypäivän turvallisuuspoliittisia haasteita käsittelevä raportti nimeääkin syrjäytyneisyyden yhdeksi aikamme suurimmista turvallisuusuhkista (Sisäministeriö 2017).

Incel-verkoston äärimmäisen Black pill -ideologian voidaan nähdä ammentavan juuri monimuotoisesta syrjäytymisestä: seksuaalisen syrjäytymisen lisäksi monet Incelin jäsenet ovat etäännyneet ympäröivästä yhteiskunnasta mielenterveysongelmien tai työn ja koulutuksen puutteen takia. Nihilistiseen vihaideologiaan sitoutuminen on otaksuttavasti omiaan syventämään syrjäytyneisyyttä entisestään.

Ruotsista ja Kanadasta poiketen Suomen Kansallinen väkivaltaisen radikalisoitumisen ja ekstremismin ennalta ehkäisyn toimenpideohjelma vuosille 2019-2023 (Sisäministeriö 2019) ei kuitenkaan huomioi Incelin kaltaisten, naisvihamielisten ryhmittymien tuottamaa terroriuhkaa. Kuten Katherine Newmanin (2008) kattava kouluampumisia tarkastellut tutkimus osoittaa, ekstremismille alttiita nuoria tunnistavat mekanismit näyttelevät tärkeää osaa väkivallantekojen ennaltaehkäisemisessä ja estämisessä. Radikalisoitumiselle alttiiden ja misogynistisiä ideologioita ilmentävien nuorten tunnistaminen sekä naisvihamielisten verkostojen varhainen huomioiminen turvallisuussuunnittelussa on ensisijaista niiden tuottamien riskien minimoimiseksi.

Vaikka Incel-verkoston ja sen ideologiaa saatetaan valtamediassa pitää säälittävänä tai naurettavana, on huomionarvoista, että jotkut verkoston jäsenistä ovat tehneet kuolemiin johtaneita tekoja. Myöhempään tarkasteluun olisikin tärkeää ottaa uudenlaisten naisvihamielisten verkostojen tuottaman terroriuhan arviointi ja pohtia vihanilmaisujen siirtymistä verkkoalustoilta tosielämään. Lisäksi olisi tarpeellista tutkia tarkemmin niitä mekanismeja, jotka yhdistävät neopopulistista poliittista ilmapiiriä sekä äärimmäiseen misogyniaan nojaavia alakulttuureita. Lisääkö hegemonisen maskuliinisuuden ja seksismin nousu tulevaisuudessa Incelin kaltaisten ryhmittymien suosiota? Miten syrjäytymistä ja tämänkaltaisten ääri-ilmiöiden syntyä tulisi ehkäistä? Kysymykset eivät ole relevantteja pelkästään syrjäytymiseltä suojautumisen, vaan myös vihan kohteeksi joutuvien uhrien kannalta – tutkitusti äärimmäisten vihaverkostojen kohteeksi valikoituvat jo valmiiksi heikossa asemassa olevat, ja aggressiivinen vihapuhe tuottaa heissä merkittäviä ahdistuksen ja pelon tunteita (Savimäki ym. 2018). Vihapuheen ja mahdollisten väkivallantekojen uhrien suojaaminen korostaa misogynistisiin vihaverkostoihin liittyvän ymmärryksen lisäämistä. Tällainen tutkimus on merkityksellistä niin sosiologisesti, feministisesti kuin kriminologisestikin.

KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

- Aineistonhallinnan käsikirja. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. [online].
<http://www.fsd.uta.fi/aineistonhallinta>. Luettu 18.4.2020.
- Baele, Stephane, Brace, Lewis & Coan, Travis (2019) From “Incel” to “Saint”:
 Analyzing the violent worldview behind the 2018 Toronto attack. *Terrorism and
 Political Violence*, DOI: 10.1080/09546553.2019.1638256.
- BBC News (2018) Florida Yoga gunman: Shooter ‘posted misogynistic videos’. BBC
 4.10.2018. [online.] <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-46090014>.
 Luettu 20.2.2020.
- BBC News (2018) The woman who founded the 'incel' movement. BBC 30.8.2018.
 [online.] <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-45284455>. Luettu
 11.3.2020.
- BBC News (2020) Teenage boy charged in Canada's first 'incel' terror case. BBC
 20.5.2020. [online.] <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-52733060>.
 Luettu 20.5.2020.
- Bareket, Orly, Kahalon, Rotem, Shnabel, Nurit & Glick, Peter (2018) The Madonna-
 Whore Dichotomy: Men Who Perceive Women's Nurturance and Sexuality as
 Mutually Exclusive Endorse Patriarchy and Show Lower Relationship
 Satisfaction. *Sex Roles* 79, 519–532.
- Blashill, Aaron J. (2011) Gender roles, eating pathology, and body dissatisfaction in
 men: A meta-analysis. *Body Image* 8(1).
- Bogaert, Anthony & McCreary, Donald (2011) Masculinity and the Distortion of Self-
 Reported Height in Men. *Sex Roles* 65, 548.
- Brittan, Arthur (1989) *Masculinity and Power*. Oxford: Blackwell.
- Brausch, Amy & Muehlenkamp, Jennifer (2007) Body image and suicidal ideation in
 adolescents. *Body Image*, 4(2), 207–212.
- Carpenter, Laura (2002) Gender and the Meaning and Experience of Virginity Loss in
 the Contemporary United States. *Gender & Society*, 16(3), 345–365.
- Clinard, Marshall & Meier, Robert (2015) *Sociology of Deviant Behavior*. Belmont,
 CA: Wadsworth Cengage Learning.
- Connell, R. W. (1996) *Masculinities*. Cambridge: Polity Press.
- Connell, R. W. & Messerschmidt, James W (2005) Hegemonic Masculinity. Rethinking
 the Concept. *Gender & Society*, 19(6).

- CTVNews (2020) Toronto Van Attack Trial Postponed Again, Alek Minassian's Lawyer Confirms. CTVNews 26.3.2020. [online.] <https://toronto.ctvnews.ca/toronto-van-attack-trial-postponed-again-alek-minassian-s-lawyer-confirms-1.4869252>. Luettu 19.5.2020.
- Della Porta, Donatella & Diani, Mario (2006) *Social Movements. An Introduction*. Oxford: Basil Blackwell.
- Douthat, Ross (2018) The Redistribution of Sex. The New York Times 2.5.2018. [online.] <https://www.nytimes.com/2018/05/02/opinion/incels-sex-robots-redistribution.html>. Luettu 20.5.2020.
- Edmonton Journal (2018) Security guard who kicked man to death says he was 'involuntarily celibate'. [online.] <https://edmontonjournal.com/news/crime/securityguard-who-kicked-man-to-death-says-he-was-involuntarily-celibate>. Luettu 10.11.2018.
- Enloe, Cynthia, Graff, Agnieszka, Kapur, Ratna, & Walters, Suzanna (2019) Ask a Feminist: Gender and the Rise of the Global Right. *Signs* 44(3), 823–844.
- Fowers, Alyssa & Fowers, Blaine (2010) Social dominance and sexual self-schema as moderators of sexist reactions to female subtypes. *Sex Roles* 62, 468–480.
- Gerstenfeld, Phyllis; Grant, Diana & Chiang, Chau-Pu (2003) Hate online: A Content Analysis of Extremist Internet Sites. *Analyses of Social Issues and Public Policy* 3 (1), 29-44.
- Ging, Debbie (2017) Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*, 1-20.
- Glick, Peter & Fiske, Susan (2001) An ambivalent alliance. Hostile and benevolent sexism as complementary justifications for gender inequality. *The American Psychologist*, 56(2), 109–118.
- Graff, Agnieszka, Kapur, Ratna & Walters, Suzanne (2019) Introduction: Gender and the Rise of the Global Right. *Signs*, 44(3), 541–560.
- Hakim, Jamie (2018) “The Spornosexual”: the affective contradictions of male bodywork in neoliberal digital culture. *Journal of Gender Studies* 27(2), 231–241.
- Heckert, Alex & Heckert, Druann Maria (2002) A new typology of deviance: integrating normative and reactivist definitions of deviance. *Deviant Behavior* 23(5), 449-479. DOI: 10.1080/016396202320265319
- Henry, Stuart (2019) *Social deviance: Short introductions*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons.
- Holla, Sylvia & Kuipers, Giseline (2015) Aesthetic capital. Teoksessa *Routledge International Handbook of the Sociology of Art and Culture*. London: Routledge, 290–303.

- Hännikäinen, Timo (2009) *Ilman: Esseitä seksuaalisesta syrjäytymisestä*. Turku: Savukeidas.
- Holtz, Peter, Kronberger, Nicole & Wagner, Wolfgang (2012) Analyzing Internet Forums: A Practical Guide. *Journal of Media Psychology: Theories, Methods, and Applications* 24, 55-66. 10.1027/1864-1105/a000062.
- Independent (2015) Elliot Rodger Report Details Long Struggle with Mental Illness. Independent 20.2.2015. [online.] <https://www.independent.com/2015/02/20/elliott-rodger-report-details-long-struggle-mental-illness/>. Luettu 19.5.2020.
- Jakupcak, Matthew (2003). Masculine gender role stress and men's fear of emotions as predictors of self-reported aggression and violence. *Violence and Victims* 18(5), 533-41.
- Jokinen, Arto (2003) *Yhdestä puusta. Maskuliinisuuksien rakentuminen populaarikulttuureissa*. Tampere: Tampere University Press.
- Marron, Maria B. (toim.) (2019) *Misogyny and Media in the Age of Trump*. Lontoo: Rowman & Littlefield.
- Merton, Robert K. (1938) Social Structure and Anomie. *American Sociological Review* 3(5), 672–682.
- Müller, Karsten & Schwartz, Carlo (2018) Fanning the Flames of Hate: Social Media and Hate Crime. [online.] <https://warwick.ac.uk/fac/soc/economics/staff/crschwarz/fanning-flames-hate.pdf>. Luettu 15.10.2018
- NCT Nationellt centrum för terrorhotbedömning (2020) Helårsbedömning 2019 - rapport. [online.] <https://www.sakerhetspolisen.se/download/18.6af3d1c916687131f1fba2/1553223698807/NCT-Helarsbedomning-2019.pdf>. Luettu 18.2.2020.
- Newman, Katherine, Fox, Cybelle, Harding, David, Mehta, Jal & Roth, Wendy (2008) *Rampage: The Social Roots of School Shootings*. New York: Basic Books.
- Nilsson, Saana (2018) Kuka on tulevaisuuden terroristi? Suojelupoliisi, Suomi Arena 19.7.2018. [online.] https://www.supo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/intermin/embeds/supowwwstructure/75934_Tulevaisuuden_terroristi_web.pdf?7ba23b8fb1ecd588
- Kivivuori, J. (2013). *Rikollisuuden syyt*. 2. uud. laitos. Helsinki: Nemo.
- Krienert, Jessie (2003) Masculinity and Crime: A Quantitative Exploration of Messerschmidt's Hypothesis. *Electronic Journal of Sociology*. ISSN: 1198 3655.
- Kukkonen, Ida, Pajunen, Tero, Sarpila, Outi & Åberg, Erica (2019) *Ulkonäköyhteiskunta: ulkoinen olemus pääomana 2000-luvun Suomessa*. Helsinki: Into.

- Leech, Nancy & Onwuegbuzie, Anthony (2011) Beyond Constant Comparison Qualitative Data Analysis: Using NVivo. *School Psychology Quarterly* 26(1), 70–84.
- Levit, N. (1996) Feminism for men: Legal ideology and the construction of maleness. *UCLA Law Review* 43(4), 1037-1116.
- Laasanen, Henri (2008) *Naisten seksuaalinen valta*. Jyväskylä: Multikustannus Oy.
- Labbaf, Farshad (2019) United by Rage, Self-Loathing, and Male Supremacy: The Rise of the Incel Community. *Invoke: Gender, Colonialization and Violence* 5, 16-26.
- Levin, Jack & Madfis, Eric (2009) Mass Murder at School and Cumulative Strain: A Sequential Model. *American Behavioral Scientist* 52(9), 1227–1245.
- Lohan, M., Cruise, S., O'Halloran, P., Alderdice, F. & Hyde, A. (2010) Adolescent Men's Attitudes in Relation to Pregnancy and Pregnancy Outcomes: A Systematic Review of the Literature From 1980–2009. *Journal of Adolescent Health* 47(4), 327-345.
- Pietikäinen, Sari & Mäntynen, Anne (2019) *Uusi kurssi kohti diskurssia*. Tampere: Vastapaino.
- Pleck, J. H., Sonenstein, F. L., & Ku, L. C. (1993) Masculinity Ideology: Its Impact on Adolescent Males' Heterosexual Relationships. *Journal of Social Issues* 49(3), 11–29.
- Pleck, Joseph (2004) Mens Power with Women, Other Men and Society: A Men's Movement Analysis. Teoksessa Murphy, Peter (toim.) *Feminism and masculinities*. Oxford: Oxford University Press, 57-68.
- Pynnönen, Anu (2013) Diskurssianalyysi: tapa tutkia, tulkita ja olla kriittinen. Jyväskylä: University of Jyväskylä. Jyväskylän yliopiston kauppakorkeakoulun Working Paper N:o 379.
- Raitanen, Jenni (2018) Koulusurmat ja Väkivaltainen Maskuliinisuus. *Poikatutkimus*, Tampere: Vastapaino.
- Rationalwiki (2018) Pepe The Frog. [online.] https://rationalwiki.org/wiki/Pepe_the_Frog. Luettu 22.11.2018.
- Rationalwiki (2018) Soy boy. [online.] https://rationalwiki.org/wiki/Soy_boy. Luettu 30.11.2018.
- Read, Barbara (2018) Truth, masculinity and the anti-elitist backlash against the university in the age of Trump. *Teaching in Higher Education* 23(5), 593-605.
- Ricciardelli, Rosemary (2011) Masculinity, Consumerism, and Appearance: A Look at Men's Hair. *Canadian Review of Sociology/Revue canadienne de sociologie* 48, 181-201.

- Rodger, Elliot (2014) Manifesto – My twisted world. [online.]
http://newsball.com/wpcontent/uploads/2014/05/Elliot-Rodgers-My-Twisted-World-Manifesto-Complete-146pages-Compliments-of-NewsBall.com_.pdf.
 Luettu 10.5.2020.
- Rodger, Elliot (2014) The Day of Retribution. [online.]
<https://www.youtube.com/watch?v=G-gQ3aAdhIo>. Luettu 10.5.2018.
- Rösner, L. & Kramer, N. (2016) Verbal Venting in the Social Web: Effects of Anonymity and Group Norms on Aggressive Language Use in Online Comments. *Social Media + Society* 2(3), 2-11.
- Santana, Arthur D. (2014) Virtuous or Vitriolic – The effect of anonymity on civility in online newspaper reader comment boards. *Journalism Practice* 8(1), 18-33.
- Sarpila, Outi, Åberg, Erica & Pajunen, Tero (2017) Double standards in accumulation and exploitation of aesthetic capital. Working papers in economic sociology: The stability of change (X). University of Turku: Turku, 108–134.
- Savimäki, Tuukka, Kaakinen, Markus, Räsänen, Pekka & Oksanen, Atte (2018) Disquieted by Online Hate: Negative Experiences of Finnish Adolescents and Young Adults. *European Journal on Criminal Policy and Research*, 1-15.
- Sisäministeriö (2017) Hyvä elämä – turvallinen arki. Valtioneuvoston periaatepäätös sisäisen turvallisuuden strategiasta 5.10.2017. Sisäministeriön julkaisu 15/2017. [online.] <http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/80782>. Luettu 3.12.2018.
- Sisäministeriö (2019) Kansallinen Väkivaltaisen Radikalisoitumisen ja Ekstremismin Ennalta Ehkäisyn Toimenpideohjelma 2019-2023. Sisäministeriön julkaisu 27.4.2019. [online.] <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-324-625-6>. Luettu 26.5.2020.
- Sobkowicza, P. & Sobkowicz, A. (2010) Dynamics of hate-based Internet user networks. *The European Physical Journal B* 73, 633–643.
- Suojelupoliisi (2017) Terrorismin uhka-arvio 14.6.2017. Suojelupoliisin julkaisuja. [online.] https://www.supo.fi/terrorismintorjunta/terrorismin_uhka-arvio. Luettu 18.2.2020.
- Sveriges radio (2020) Mäns hat mot kvinnor – ett växande terrorhot. Sverigesradio.se 4.1.2020. [online.]
<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=1300&artikel=7366942>.
 Luettu 18.2.2020.
- Texas Department of Public Safety (2020) Texas Domestic Terrorism Threat Report (PDF) (Report). Texas Department of Public Safety. [online.]
https://www.dps.texas.gov/director_staff/media_and_communications/2020/txTerrorThreatAssessment.pdf. Luettu 20.2.2020.

- Texas Monthly (2019) How did the Dallas courthouse shooter Brian Clyde get radicalized? 20.6.2019. <https://www.texasmonthly.com/politics/dallas-courthouse-shooter-brian-clyde-radicalized/>. Luettu 20.2.2020.
- The Guardian (2014) California killings: UK-born Elliot Rodger blamed for deaths. [online.] <https://www.theguardian.com/world/2014/may/25/elliott-rodger-suspectcalifornia-mass-murder-shooting-stabbing>. Luettu 31.05.2018.
- The Guardian (2014) 'PUAhate' and 'ForeverAlone': inside Elliot Rodger's online life. [online.] <https://www.theguardian.com/world/2014/may/30/elliott-rodger-puahateforever-alone-reddit-forums>. Luettu 10.11.2018.
- Theweleit, Klaus (1987) *Male fantasies I: Women, floods, bodies, history*. Polity: University of Minnesota Press.
- Tietosuojavaltuutetun toimisto (2020) EU:n tietosuojaa-asetus. [online.] <https://tietosuoja.fi/gdpr>. Luettu 29.4.2020.
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta (2019) Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa. [online.] https://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2019.pdf. Luettu 29.4.2020.
- Wienke, Chris (1998) Negotiating the Male Body: Men, Masculinity, and Cultural Ideals. *The Journal of Men's Studies* 6(3), 255–282.
- Wong, Y., Ho, M., Wang, S., & Miller, I. (2017). Meta-Analyses of the Relationship Between Conformity to Masculine Norms and Mental Health-Related Outcomes. *Journal of Counseling Psychology*, 64(1), 80–93. <https://doi.org/10.1037/cou0000176>
- Välimäki, Vesa (2015) Nuorten vetäytyminen yhteiskunnallisena ilmiönä. *Sociologia* 01/2015. [online]. <http://www.sociologi.fi/?p=414>. Luettu 10.9.2018.
- Yle (2018) Toronton yliajasta epäillyn motiivina mahdollisesti naisviha – suurin osa uhreista naisia. <https://yle.fi/uutiset/3-10176272>. Luettu 27.05.2018.

LIITTEET

Liite 1. Kommenttien käännökset

s. 31

“Ruman miehen elämänkulun voi tiivistää seuraavasti: syntynyt rumana > kaikki kohtelevat kuin paskaa > mielenterveys rapistuu > kaikki kohtelevat kymmenen kertaa paskemmin > eristäytyneisyys > ulossulkeminen geenipoolista.” (Serious 7)

“Rehellisesti sanoen meidän on vain selvittävä parhaan kykymme mukaan – Ei ole muuta mahdollisuutta. Et voi muuttaa sitä kuka olet.” (Serious 7)

“Voit aidosti rakastaa oppimista, kuntoilua, matkustamista ja sen sellaista. Mutta biologiamme takia kaikki palautuu lopulta seksiin emmekä voi aidosti nauttia niistä [edellä mainituista asioista] jos emme saa jatkuvasti seksiä” (Serious 7)

”Rehellisesti sanoen sosiaalisen elämän pointti on panna. Kukaan, joka väittää toisin, yrittää vain selviytyä.” (Serious 2)

s.32-33

”Näin curry[celi]n lähestyvän nuudelihuoraa joka oli tätä suunnilleen päätä pidempi. -- Tyttö oli 9/10 giganuudeli jolla oli upea vartalo”. (Serious 9)

“Ainoa normaali asia kai on 6x5.3 tuuman kullini, johon olen tyytyväinen turbomanlettina rumana skolioosi-ricecelinä” (Serious 10)

“Incelosfäärissä on sanonta, jonka mukaan fatcel=volcel.” (RageFuel 4)

s.33

“Olisin mieluummin TOSI TOSI KÖYHÄ chad joka harrastaisi seksiä neitsyiden stacyvaimojen kanssa kuin multimiljonääri. Tässä elämässä [köyhänä chadina] olisi terveys + ulkonäkö + seksi + turvallisuus --, mikään muu ei ole ollenkaan tärkeää.” (RageFuel 6)

“NoFap [masturboinnista pidättäytyminen] on vain Chadeille ja parisuhteessa oleville normieille jotka haluavat lopettaa pornon katselun, meille inceleille se on täysin hyödytöntä.” (Backpill 1)

“Tyttären saaminen = kuin kasvattaisi joukon märkiä reikiä jotta Chadilla on lämmin paikka johon työntää munansa.” (NSFW 4)

”Jos olet epäonnistunut normie, voit sen [plastiikkakirurgian] avulla muuttua Chadliteksi” (Serious 5)

s.34

“beta asiantuntija soijapoika he nauttivat ajatellessaan vaimoan / tyttöystävänsä sängyssä muiden miesten kanssa” (Soy 1)

“Aisankannattajana oleminen kirjaimellisesti antaa naisille vallan jatkaa kohtelemistasi kuin roskaa.” (RageFuel 3)

“En keksi mitään enemmän aisankannattajamaista kuin tyttären saaminen. Oikeasti, miettikää rationaalisesti. Ruokit, vaatetat ja kasvatat tyttöä vähintään 18 vuotta vain jotta hän voi mennä ja tulla toisen miehen puhkinussimaksi.” (NSFW 5)

”Hitto, ensimmäinen mies mogaa vaimoan herkästi. Hän on erinomaisen pituinen korkean tason normie. Hänen olisi pitänyt dumpata ruma vaimonsa. Vaimolla ei edes ollut hyvää syytä pettää, huora. Toinen miehistä on pariutunut vitusti itseään korkeampitasoisen naisen kanssa. Taattu betabuxxing-tilanne kun vaimo panee Chadilta aivot pellolle. Mies on tuomittu olemaan aisankannattaja.” (Soy 1)

s.35

“Kaikki foidit ovat vain lapsia, joten voisit yrittää muovata hänestä ihmisen, jollakin tavalla.” (Lifefuel 4)

“Unelmoin maailmasta ilman roastieita” (RageFuel 8)

“Miksi ihmisillä on ihastuksia jos he tietävät etteivät foidit ikinä tavoitteilisi heitä koska he eivät ole kandidaattien ylimmässä prosentiosuudessa?” (NSFW 8)

”Vitun huorat, he ansaitsevat tulla lukituksi kellariin ja toistuvasti kidutetuiksi ja raiskatuiksi loppuelämänsä ajan” ” (Blackpill 4)

”Jokainen incel joka antaa tippiä foidille – tarjoilijalle, baarimikolle tai jollekin, on AISANKANNATTAJA. Älä ikinä, ikinä anna tippiä roastieille..” (Blackpill 3)

”Jos edes tunnustat foidin olemassaolon... Olet aisankannattaja” (Blackpill 3)

”Foideja ei haittaa pistää miehiä tähän tilaan [vastentahtoiseen selibaattiin]. Tekee mieli rikkoa jotain kun vain ajattelenkin sitä” (Suicidefuel 2)

s.36

”Tuo on totta, mutta yksikin heightmog pilaa päivän heti. – Lisäksi tunnen naisten mogaavan minua kun he ovat yli 173 pitkiä koska en pysty kohoamaan heitä korkeammalle enkä pystyisi dominoimaan heitä. Joskus tunnen itseni jopa mieheksi kun seison pienikokoisen naisen vieressä.” (Blackpill 1)

”Se [seuralaispalvelu] on parasta mitä voimme inceleinä saada maailmassa jossa naisilla on oikeuksia.” (Serious 2)

”Beardmaxxing on 110% LEGITIIMIÄ – jäbä muuttui incelistä etnisten foidien palvelun kohteeksi.” (Lifefuel 1)

”Nämä dildot [linkki nettisivuille] ovat ”pienikokoisia” niitä myyvillä nettisivuilla. Silti nämä pienet dildot mogaavat oikean penikseni pituutta ja paksuutta.” (NSFW 1)

s. 36

”En edes välitä jos se [seksi] ei ole hyvää ensimmäisellä kerralla – haluan vain kivan neitsyttön antavan minulle syyn onneen. Jos minulle tarjoutuisi mahdollisuus tuikata, tietäisin vihdoinkin ansaitsenko elää vai en.” (Suicidefuel 2)

”Minulle omanikäisten tyttöjen tapaaminen on puhdasta suifuelia. Tieto siitä, ettei minulla ole mahdollisuuksia heihin tekee minut tosi surulliseksi. Toivottavasti tuleva nenäleikkaukseni muuttaa asian, toivotaan niin.” (Suicidefuel 5)

”Ropefuelia. Kukaan tyttö ei ole koskaan vielä edes hymyillyt minulle, saati sitten halannut.” (RageFuel 1)

5.2 Incel paineen varanventtiilinä

5.2.2 Ideologia kapinointina

s. 42

“Kaikki päättyy tähän. Huomenna on koston päivä, päivä, jona saan kostaa ihmiskunnalle. Kaikille teille. Elämäni viimeisinä kahdeksana vuonna, siitä asti, kun tulini murrosikään, minut on pakotettu sietämään yksinäisyyden, torjunnan ja toteutumattomien halujen määrittämää elämää. – Aion rangaista teitä kaikkia siitä.

Olen 22-vuotias ja yhä neitsyt, en ole koskaan edes suudellut tyttöä. – Tämä on ollut erittäin kiduttavaa. Yliopisto on ajanjakso, jolloin kaikki kokevat asioita kuten seksiä, hauskanpitoa ja nautintoa. Näiden vuosien aikana olen joutunut mätänemään yksinäisyydessä, se ei ole reilua.

En tiedä miksi te tytöt ette tunne vetoa minuun, mutta aion rangaista teitä kaikkia siitä. Se on väärä, rikos, koska en käsitä mitä te ette näe minussa, olen täydellinen mies ja silti heittäydyste kaikkien noiden sietämättömien miesten syliin minun, ylivertaisen herrasmiehen, sijaan. Aion rangaista teitä kaikkia siitä.”

5.3. Toksinen maskuliinisuus verkostossa

5.3.1 Seksi maskuliinisuuden vahvistajana

s. 43-44

“Rumien miesten mahdollisuus todelliseen onneen päättyi joskus 1960-1990-lukujen välillä. Todellinen onni kumpuaa luonnollisten tarpeiden tyydyttämisestä: läheisyydestä, seksistä, lisääntymisestä, hyvästä terveydestä, syömisestä ja juomisesta.” (Serious 7)

“[Ruma mies voi olla onnellinen] Vain jos hän unohtaa rakkauden ja seksin. Maailmassa on paljon hauskoja juttuja mutta biologiamme tekee meistä sukupuoliviettimme orjia.” (Serious 7)

“Eniten vituttaa se kun seksiä harrastava valittaa elämästään. Kun hän yrittää esittää että hänellä on vitun raskas elämä. Te vitun mulkut tyydytätte KIRJAIMELLISESTI ainoan biologisen tehtävänne.” (RageFuel 6)

s.44-45

“Escortcelit [seuralaispalveluita käyttävät incelit] ovat typeriä aisankannattajia joiden tulisi tappaa itsensä. ’Mutta saan seksiä joten en ole aisankannattaja vaikka maksankin hänelle’ turpa kiinni hinttarit te juuri olette aisankannattajia – maksatte naiselle jostakin, mitä muut miehet saavat ilmaiseksi.” (Serious 2)

“En näe mitään väärää huora-foideille maksamisessa.” (Serious 2)

”Aina kun joku kertoo minulle että seksi ei ole ”niin ihmeellistä” minun täytyy fyysisesti pidätellä itseäni lyömästä. On olemassa niin monta asiaa jotka kumoavat tuon argumentin, jos en olisi neitsyt, olisin vain pyöräyttänyt silmiäni vastaukseksi.” (SuicideFuel 2)

5.3.2 Maskuliinisuus ulkoisena ominaisuutena

s. 46

“arvostelkaa ulkonäöni. [kuva] – rehellisesti, olenko chad vai ali-ihminen? Janoan lopullista ratkaisua ja rehellistä vastausta.” (NSFW 5)

“Meidän rumien inceleiden osalta kaikki on ohi. Olen hirvittävä, minulla on pullottava oikea silmä, paska luusto, turvonnut naama, curry iho, kystinen akne, venyneitä arpia, ällöttävä leukaparta joka kihartuu kuin häpykarvat, iso nenä, heikko leuka, hörökorvat ja iso otsa. Olen menettänyt toivoni, miksi edes elää?” (Serious 3)

“Pieni leuka on objektiivisesti lopullinen tuomio inceliyteen.” (RageFuel 7)

“isomunaiset dickcelit ovat super onnekkaita syntyessään keskimääräistä isommalla kullilla. Siitä huolimatta, että he ovat inceleitä” (NSFW 3)

“Ainoa kerta kun olen nähnyt naisen kiinnostuneen kaljuista miehistä on kun mies on ollut Chad ja vitun maskuliininen –” (RageFuel 10)

”On kauheaa nähdä itsensä peilistä edestäpäin, mutta olen joutunut näkemään peilikuvani niin monta kertaa että se lähinnä täyttää minut raivolla ja äkillisillä itsemurha-ajatuksilla.” (Serious 2)

s. 48

“—Naiset ovat niin välinpitämättömiä että he kuvittelevat pienten rintojen olevan universaalisti epäviehättävä piirre samoin kuin lyhyys tai pieni penis miehellä.”

(RageFuel 10)

”Hän on hankkinut siniset piilolinssit, leukaimplantin, arvet poistavan iholeikkauksen, nenäleikkauksen – Todellinen itsevarmuus kumpuaa ulkonäöstä ja siitä, miten hyvin ihmiset kohtelevat sinua.” (LifeFuel 3)

“Minäkin aion mennä nenäleikkaukseen ensi vuonna.” (LifeFuel 3)

”Leukakirurginen leikkaus voi vähintään tehdä sinusta ei-ruman. Pienen leuan korjaaminen ei välttämättä tee sinusta Chadia.” (Serious 5)

5.3.3 Maskuliinisuuden palauttaminen naisvihan kautta

s. 50

“Dildoja käyttäneitä muijia ei tulisi pitää Puhtaina – kuvitelkaa että olisitte naimisissa jonkun muijan kanssa ja kun työnnät munasi sisään, reikä on liian iso. Vittu lol aisankannattajille jotka menevät naimisiin dildoja käyttäneiden foidien kanssa”

(RageFuel 5)

”Torjunta ei harmittaisi niin paljon, jos naiset pysyisivät neitsyinä ja torjuisivat myös kaikki Chadit.” (Serious 4)

“rumien foidien ei pitäisi antaa lisääntyä, he voisivat vain olla seksiorjia pääasiallisten, sakkolihaa olevien neitsyt-stacyvaimojeni ohella” (RageFuel 6)

s. 51

“Seksuaalinen vallankumous on vapauttanut naisen todellisen, ennennäkemättömän luonteen. Tämä on liikaa.” (Serious 4)

“Kyllä, koska vapauden antaminen heille [naisille] osoitti, että he halusivat pelkästään juosta chadin kullia kohti. Joskus toivon että järjestettyjä avioliittoja olisi vielä olemassa kotimaassani” (Serious 4)

“Se liike [seksuaalinen vallankumous] on ainoa syy inceliyden nykyiselle

levinneisyydelle. Vaikka voisi väittää sen olleen väistämätöntä, koska valtaapitävät aisankannattajat antavat naisille oikeuksia, se johtaa siihen että he vain seuraavat luontoaan ja tavoittelevat Chadeja” (Serious 4)

“Nuorempana minulla oli usein tapana kouria foideja. Tykkäsin nähdä heidän epämukavuutensa—” (NSFW 6)

s. 53

Elliot Rodger:

“Näette viimeinkin, että todellisuudessa *minä* olen ylivertainen. Todellinen alfauros. [Nauraa] Kyllä. Kun olen tuhonnut joka ikisen tytön sisarkuntatalolla, siirryn Isla Vistan kaduille ja surmaan jokaisen ihmisen, jonka näen. —nyt minä olen jumala verrattuna teihin.”

Liite 2. Sanasto: Black pill -ideologian käsitteet

Alfa: Hierarkian yläpäässä oleva korkea-arvoinen mies. Evoluutiopsykologiasta juontava käsite. Ks. beta.

Alfa fucks/alfafux: Menestyksekkäs naistenmies, ks. betabux.

Beta: Hierarkkisesti alfaa alempana oleva, feminiinisiä piirteitä omaava mies. Ks. alfa.

Beta bucks/betabux: betamies, johon nainen tyytyy halutessaan asettua aloilleen tai kun naisen oma markkina-arvo on esim. iän myötä laskenut.

Black pill: Nihilistinen misogyniasta, neomaskuliinisuudesta ja antifeminismistä ammentava ideologia, johon Incel-verkosto nojaa. Ks. red pill.

Chad: Seksuaalisesti menestyvä ja kulttuuri-ihanteen mukaisesti maskuliininen valkoinen mies.

Chadlite: Chadin kevytversio, suhteellisen maskuliininen ja komea mies.

Chadrone: Etniseltä taustaltaan puoliksi valkoinen ja puoliksi afroamerikkalainen chad. Ks. chad.

Chang: Aasialaista alkuperää oleva chad. Ks. chad.

Cuckold/cuck: Mies, joka antaa partnerinsa harrastaa seksiä muiden kanssa tai antaa pettämisen anteeksi tai muuten alistuu naisen tahdon alle. Suom. aisankannattaja.

Cock carousel: Seurusteluun ja seksiin liittyvät ”markkinat”; elämänvaihe, jossa nainen harrastaa runsaasti irtosuhteita ennen aloilleen asettumista. Suom. kullikaruselli.

Cope: vastentahtoisen selibaatin sietäminen ja sen tukemiseen käytettävä väliaikainen toimenpide.

Femoid/foid: Nainen epäihmisenä, yhdistelmä sanoista female ja humanoid.

Incel/-cel: Involuntarily celibate, suom. vastentahtoisesti selibaatissa. Mies, joka on syrjäytynyt seksuaalisesti ja identifioituu Incel-verkoston ajatusmaailmaan. Cel-päätteen prefiksillä mahdollista spesifioida selibaatin syy, esim. mentalcel, framecel, currycel.

Maxxing: Ulkoisen tai henkisen ominaisuuden parantamisen yrittäminen. Spesifioitu prefiksillä, esim. gymmaxxing: kuntosalilla käyminen ulkoisen habituksen parantamiseksi.

Mog: Kokemus alemmuudesta suhteessa maskuliinisempaan mieheen. Mahdollisia prefiksejä esim. heightmog, framemog.

Normie: Niin sanottu tavallinen mies, hierarkkisesti alfan ja betan välillä. Ei erityisen menestynyt seksuaalisesti, mutta ei vastentahtoisessa selibaatissa. Ks. alfa, beta.

Red pill: Antifeministinen ideologia, jonka mukaan naiset ovat yhteiskunnan systemaattinen ongelma. Black pill -ideologian ”esiaste”. Ks. black pill.

Roastie: Nainen, jolla ollut monia seksuaalisia partnereita.

Rope: Itsemurhan tekeminen.

Soy boy: Epämaskuliiniseksi mielletty feminiininen mies.

Suifuel: Itsemurha-ajatuksia tai -aikeita lietsova asia.

Stacy: Chadin naispuolinen vastine, seksuaalisesti menestynyt nainen. Ks. chad.

Tyrone: Seksuaalisesti menestyvä ja kulttuuri-ihanteen mukaisesti maskuliininen afroamerikkalainen mies.

Volcel: Voluntarily celibate. Incel, jonka katsotaan pystyvän vaikuttamaan seksuaalisen syrjäytymisen aiheuttaneeseen tekijään, esim. ylipainoon.